

EMISIUNI PENTRU COPII LA TELEVIZIUNE

SĂPTĂMÎNA 3-9 AUGUST 1980

Duminică, 3 august

8,30 TOT ÎNAINTE

— Înregistrare de la Festivalul republican de artă interpretativă pentru copii «Ciprian Porumbescu», ediția a IX-a, Suceava, 1980.

9,05 ȘOIMII PATRIEI

De cine se temea Matache? Adaptare TV. cu participarea publicistei Sinziana Pop.

9,15 FILM SERIAL PENTRU COPII

Întimplări din Țara Curcubeului. Episodul 19.

16,10 MICUL ECRAN PENTRU CEI MICI

Selecțiuni din Festivalul internațional «Copiii lumii doresc pacea» — Năvodari 1980.

● Marți, 5 august

17,00 ALMANAH PIONIERESC

O emisiune-călătorie în jurul pământului, avându-l ca invitat pe geograful Gh. Neamu.

17,25 ECRAN DE VACANȚĂ

«Cireșarii». Film-serial. Episodul 8: «Taina logofătului Zogreanu».

● Miercuri, 6 august

17,05 ECRAN DE VACANȚĂ

«Cireșarii». Episodul 9: «Labirintul».

● Joi, 7 august

18,10 ILUSTRATE DE VACANȚĂ

— «Cu cîntecul la drum». O emisiune pe teme de vacanță, drumeție și joacă.

● Sâmbătă, 9 august

9,30 ECRAN DE VACANȚĂ

Vrăjitorul din Orașul de Smarald — episodul 6.

● În cadrul ciclului «1001 DE SERII»: în zilele de 4, 5 și 6 august, la orele 18,50 va fi difuzat serialul sovietic de păpuși animate «Fiți politicoși», iar în zilele de 8 și 9 august, la aceleași ore, basmul popular chinez «Fata din lemn».

CEEĂ CE NU ȘTIȚI DESPRE „JOCURI... JOCURI DE COPII”

Au fost odată, însă nu ca niciodată, o fată și un băiat. Și erau din Botoșani... Le plăcea să cînte și să se joace de-a teatrul! Si uite așa si mereu așa, pînă s-au constituit într-o trupă care dădea reprezentații pînă și în toiu iernii, prin orașele copiilor.

Ce-a mai fost? Firește, au crescut. Fata a devenit profesoară de muzică, iar băiatul?... În ultima clasă de liceu s-a atestat ca păpușar, iar peste ani l-am regăsit pe scena Teatrului Național: era actorul Mihai Mălaimare, iar pentru copii, pur și simplu MIHAI.

— «M-am întors printre jocurile copilăriei — un statornic dor al meu. Iată-mă, deci, împreună cu micii mei colegi într-ale actoriei pe micul ecran la «Jocuri... jocuri de copii». Este teribil de frumos... și teribil de greu. Dar ce nu merită copiii? Atît pot să vă spun».

Noi însă — autoarea rîndurilor de față, împreună cu operatorul Stelian Munteanu si semnatarii emisiunilor «Jocuri... jocuri de copii», v-am putea spune mai multe, mai ales din cele știute numai de echipa de filmare.

V-am putea povesti despre orele în care copii de vîrsta voastră și chiar mai mici învață că trebuie să fie ei înșiși și să uite de microfoane și de aparatul de filmat, că trebuie să fie veseli, chiar dacă le este sete și nu sînt încă în pauză. Deci v-am putea povesti despre voința și disciplina lor, despre disciplina muncii în colectiv — pentru că, în final, această înseamnă

orice filmare. Să fim sinceri însă pînă la capăt, trecem deci la răboj și șoțiile pe care tot ei, copiii, i le fac «amical și colegial» lui Mihai. Împăcarea se produce, de obicei, la un «pepsi», oferit tot de Mihai, cu justificarea: «Copiii au o fantezie... inepuizabilă. Credeți-mă!...»

Mai trebuie să vă istorisim o întîmplare — emoționantă pentru noi, — petrecută cu unii dintre micii și numeroșii noștri prieteni — telespectatorii. Se încheia încă o zi de filmare pentru «Iarna pe uliță». Eram frînți de oboseală. Pe cel mai mic dintre protagoniști îl răzbiase somnul în brațele lui Mihai. Recuziterului îi trebuiau cuie pentru filmarea următoare și am oprit în fața unui magazin sătesc. Cum, în ce fel au aflat copiii din comună despre prezența lui Mihai nu știm. Fapt este că ne-am pomenit cu microbuzul asaltat de solicitanți de autografe. Mihai a dus degetul la buze și apoi a arătat spre copilul adormit. Din acea clipă a încetat zarva. Copiii s-au mulțumit doar cu semne de prietenie și de bun rămas: renunțaseră la prețiosul autograf în favoarea somnului celui mic.

Am povestit această întîmplare doar pentru grăitorul gest al acelor minunați și generosi copii dintr-unul din satele noastre. Ne dorim să-i reîntîlnim și, de fapt, ne întîlnim cu ei pretutindeni.

Ina Sterescu

MICUL ECRAN TV

Cutezători

La cererea mai multor cititori prezentăm textul cîntecului «O lume minunată», al cărui titlu l-a preluat una dintre cele mai îndrăgite emisiuni muzicale pentru copii, Versurile și muzica aparțin lui Mihai Constantinescu.

O LUME MINUNATĂ

O lume minunată în care veți găsi
Numai copii,
O lume cu mult soare și mii de jucării
Pentru copii.
În lumea cu povești și flori veți întîlni
Numai copii
Și-o lume a inocenței
Păstrați-o orice ar fi.
Pentru copii.
Ieri am fost și noi copii,
Dar timpul ne-a schimbat.
În viață am pornit

Și vise am împlinit
Așa cum ne-am dorit.
Gînduri bune, cîte am strîns
Și tot ce-am învățat
Copiilor să dăm
Iubirea ce-o purtăm
Ce-i bun să le-arătăm
Ce zimbet poate fi mai sincer, mai
curat,
Ce ochi știu a vorbi atît de adevărat?
F o lume minunată în care veți găsi
Numai copii.

A fost la început o tandără de om, o fetiță care-a ținut în fața unei săli din Paris și a unor spectatori și părea că se ține de giumbașlicuri. Și se juca — frumos și ritmic — pe niște birne, pe niște paralele, pe un covor de care nici nu se atingea. Dar fetița negricioasă și sprincenată, cu ochi adânci, umbroși și prea serioasă parcă pentru vârsta ei, nu se juca, pur și simplu.

ei tinăr, alcătuit din mușchi elastici și din nervi sănătoși, dînd comenzi sigure, era și a rămas un talent ieșit din comun.

reții cu salturi neașteptate de ciută, în care descirăm nu numai o vitalitate neobișnuită, un munte de muncă (sau de munci) și alt munte de seriozitate, supuse unei voinți neobișnuite, ci și traiectoria însăși a unui talent cu totul excepțional, care supune, domesticește saltul spectaculos și mișcarea și grația legate de niște aparate de lemn inventate de oameni parcă numai pentru Nadia. Așa cum culorile au fost inventate pentru penelul lui Grigorescu sau al lui Luchian, iar sunetul pentru vioara lui Enescu.

Zborul ei înalt nu poate fi egalat sau oprit, în ciuda unor arbitraje nedrepte. Nadia Comăneci rămâne mai departe prima gimnastă a lumii.

Nadia Comăneci, la birnă.

Cînd trimitem la tipar aceste rînduri, lupta sportivă din arenele Olimpiadei '80 se află în plină desfășurare. În cele cinci zile de concurs (20—24 iulie) care au trecut pînă acum, sportivi români au reușit deja să «culeagă» din «pomul» Olimpiadei cîteva fructe de aur, argint și bronz, demonstrînd astfel, în fața întregii lumi, înalta clasă a sportului nostru, precum și dăruirea totală cu care înțeleg și știu ei să lupte atunci cînd e vorba de prestigiul culorilor patriei, oferindu-ne astfel palpitante spectacole sportive, cît și satisfacțiile unor împliniri așteptate și rîvnite de către noi toți.

22 iulie (a 3-a zi a întrecerilor). Prima medalie din cadrul actualei ediții a Jocurilor Olimpice, care s-a întîmplat să fie și cea de a 100-a din palmaresul olimpic românesc, a fost cucerită de luptătorul **Constantin Alexandru** (lupte greco-romane, categoria 48 kg). Pierzînd un singur meci (cel disputat cu sovieticul **Ușkempirov**, care apoi s-a detașat în cîștigător al medaliei de aur), luptătorul nostru, care deține titlul de campion mondial la categoria lui, cucerit în 1979 la San Diego, le-a cîștigat apoi pe toate celelalte, urcînd pe cea de-a doua treaptă a podiului olimpic și primind astfel medalia de argint. A doua medalie — de data aceasta de bronz — ne-a adus-o tot un luptător — **Petre Dicu** (lupte greco-romane, categoria 90 kg).

internațională a școlii noastre feminine de gimnastică. În aceeași zi, un alt luptător român — Vasile Andrei (lupte greco-romane, categoria 100 kg) a urcat pe podiumul de onoare, distincție fiind cu medalia de bronz.

24 iulie (a 5-a zi a întrecerilor). În seara acestei zile, arbitrele au continuat să le dezavantajeze pe gimnastele noastre prinse în strinsa și palpitantă luptă pentru locurile și medalile la individual-compus, acordându-le note mai mici (cu 5—10 sutimi) decât cele pe care le meritau de drept. Caruselul incorectitudinilor a culminat cu nota Nadiei Comăneci la birnă, (doar 9,85, cînd evident merita mai mult), lipsind-o astfel de medalia de aur și de titlul de campioană olimpică absolută. Dar pentru noi, ca și pentru alte milioane și milioane de telespectatori de pe întreg globul, argintul Nadiei, care continuă să fie cea mai bună gimnastă a lumii, are strălucirea aurului, strălucire pe care nimeni și nimic nu i-o poate întuneca.

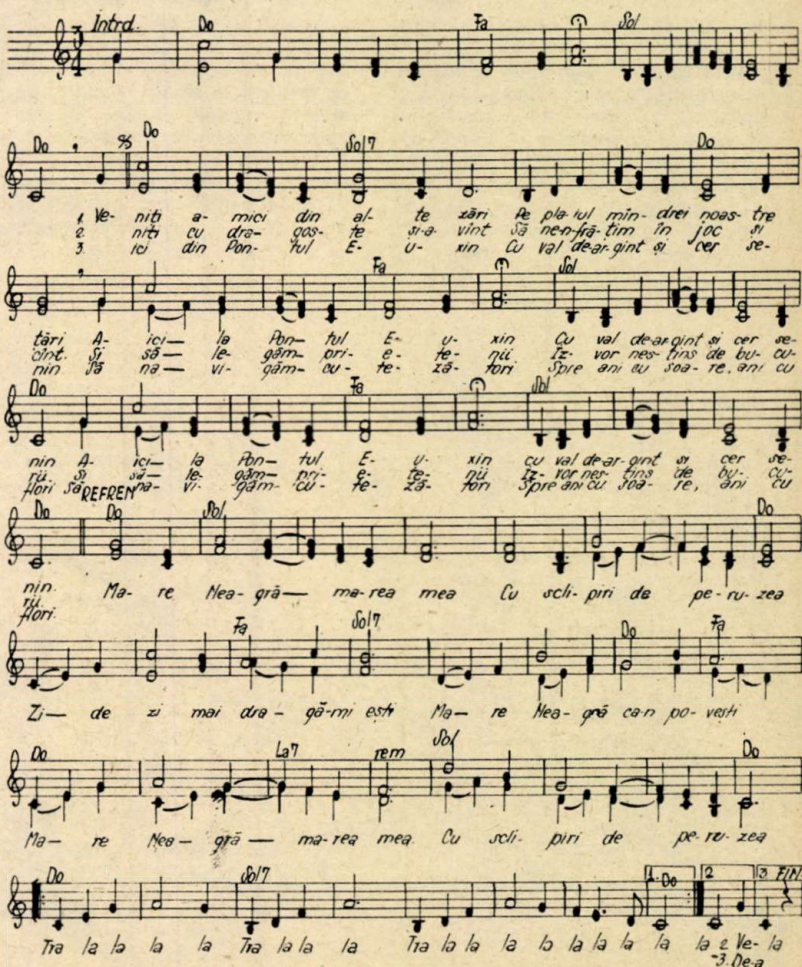
Tot în această seară s-a încheiat turneul olimpic de lupte greco-romane, moment marcat de o strălucită victorie a colorilor sportive românești. Este vorba de cucerirea titlului de campion olimpic și a medaliei de aur (prima de acest fel de până acum din cadrul acestor jocuri Olimpice) de către luptătorul nostru Ștefan Rusu (categoria 68 kg), recunoscut de către specialiști ca fiind unul dintre cei mai talentați luptători din arena sportului internațional.

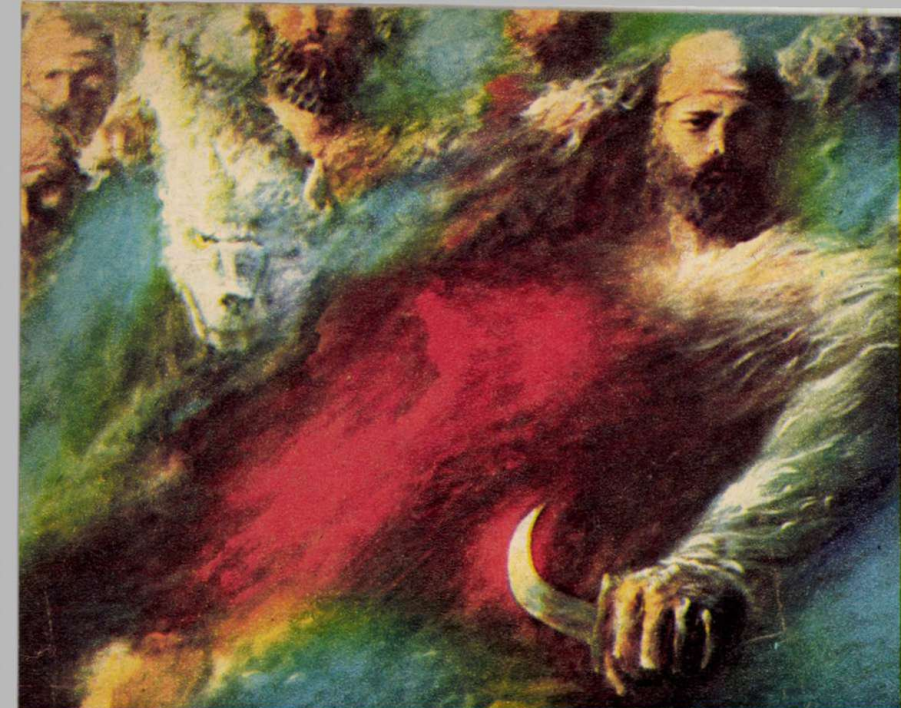
Versuri:

NICUSOR CONSTANTINESCU

Muzica.

ION NICORESCU

versul jocului. Metaforic vorbind, dincolo de hotarul dealurilor. Am destinat această lucrare copiilor și mă bucur că mă pot confesa lor, prin intermediul «Cutezătoriilor».

— Veți mai reveni în lucrările dumneavoastră la universul copilăriei?

— Mă preocupă ideea. Plănuiesc ca în viitoarele lucrări să reiau «Copiii visează» în altă viziune. Poate chiar într-un ciclu.

— Ce ne puteți spune despre pictura realizată de copii?

— Am văzut multe expoziții cu desene și picturi ale copiilor. Fantezia și atmosfera de vis se îmbină la ei armonios cu observarea realităților de muncă și viață în care trăiesc. Luminozi-

tatea, transparența culorii sînt cuceritoare în picturile copiilor. Dar cel mai important este că toți copiii noștri au posibilități fie la școală, fie în atelierul de la casele pionierilor și șoimilor patriei să-și dezvolte de timpuriu talentul, să crească în dorința de continuă autoperfecționare.

B. Caragiale

1. **Sabin Bălașa** — Burebista.
2. **Brăduț Covaliu** — Pămîntul copiilor.
3. **Ion Bitan** — Peisaj industrial.
4. **Viorel Mărginean** — Copiii visează.

DIALOG CU PICTORUL

VIOREL MĂRGINEAN

— Ce părere aveți despre galeria de artă «Cutezătoriile» din această pagină, cuprinzînd o foarte mică selecție din lucrările expoziției bucureștene de la sala Dalles: 2050 de ani de la crearea primului stat dac centralizat și independent?

— Dată fiind vastitatea expoziției, este de presupus că alegerea n-a fost deloc ușoară. S-au aflat acolo lucrări reprezentative realizate în ultimul deceniu și jumătate, alături de creații de dată mai recentă. Semnăturile unor cunoscuți pictori s-au aflat alături de cele ale unor tineri, ba chiar foarte tineri, abia absolvenți ai Institutului

de arte. Cît despre tematică, ea a îmbrățișat momente semnificative, atît din trecutul îndepărtat al istoriei noastre, cît și din prezentul fierbinte pe care îl trăim. Găsim astfel lucrări oglindind viața și lupta poporului nostru pentru o existență liberă și independentă, lucrări argumentînd permanența noastră, unitatea noastră pe aceste locuri, păstrate de la Burebista și Decebal. Foarte diverse ca stil și compoziție sînt lucrările care ne aduc chipul României socialiste: șantieri industriale, ogoare cu rod bogat, peisajul neîntrecut în frumusețe al țării noastre. Pentru revista «Cutezătoriile» au fost alese, atît cît spațiul îngăduie, cîteva din lucrările reprezentative.

— Se află printre ele și lucrarea dumneavoastră «Copiii visează».

— Am observat și mă bucur. Am conceput acest tablou ca o sărbătoare a jocului, o sărbătoare a copilăriei senine, apărută de griji, așa cum se înfățișează ea pe pămîntul pașnic al țării noastre. Bucuria jocului cu zmeul apare ca un simbol al zborului, al visului spre înaltul albastru. Fundalul vălurit de dealuri mi l-am imaginat tot ca un simbol. Am vrut să sugerez dorința, nevoia copiilor de a cunoaște, de a ști ce se petrece dincolo de uni-

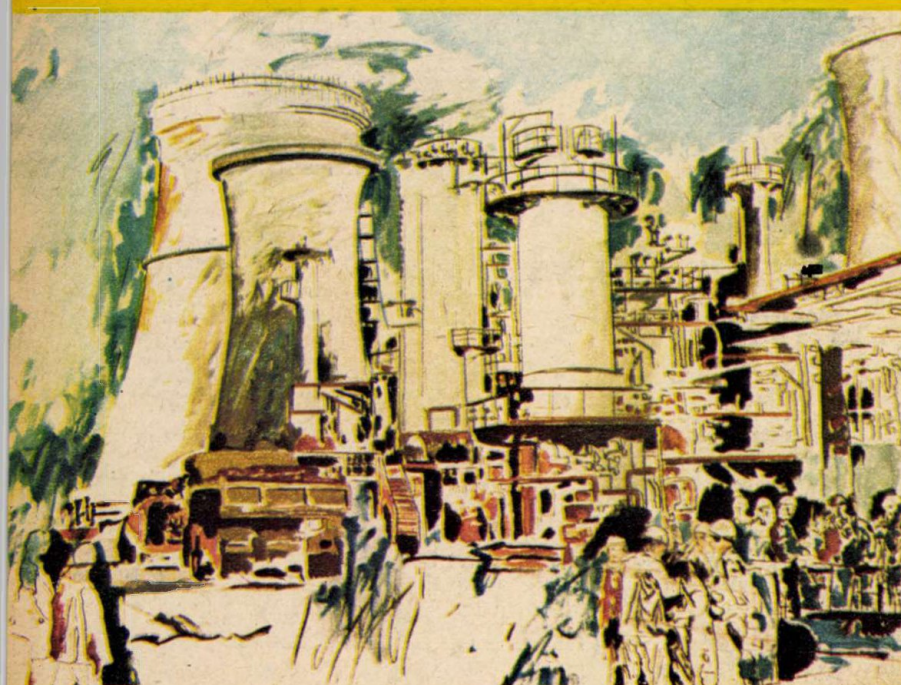
2

3

4

TETRATLONUL ATLETIC INTERNATIONAL

„Prietenia”

București - 1980

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

32

JOI, 7 AUGUST 1980,
ANUL XIV (NR. 671)

Bun venit participanților la
Tetratlonul athletic internațional „Prietenia” București — 1980

CLARVIZIUNE, ÎNȚELEGERE ȘI LUCIDITATE

Am citit cu firească emoție cuvântarea tovarășului Nicolae Ceaușescu — vibrantă chemare la rațiune și pace — rostită cu prilejul împlinirii a cinci ani de la semnarea Actului final de la Helsinki. Din nou, prin cuvântul președintelui țării, prin Declarația-apel către toate parlamentele, organele supreme și șefii de stat, către guvernele și șefii de guverne, către toate popoarele țărilor participante la Conferința general-europeană de la Helsinki — România și-a făcut auzit glasul în probleme de importanță vitală care privesc pacea în Europa, îmbunătățirea și dezvoltarea relațiilor dintre statele europene, dintre toate statele, crearea unui climat de destindere în întreaga lume. Cu nobilă și înaltă răspundere, președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, având în vedere viitorul, soarta generațiilor viitoare, arată: «S-a ajuns la o asemenea situație încât izbucnirea unui război nuclear ar putea duce la distrugerea tuturor cuceririlor civilizației — și, fără îndoială, popoarele europene ar fi primele care ar cădea victimă într-un asemenea război. Iată de ce este necesar ca — pînă nu este prea tîrziu — să ridicăm cu hotărîre glasul împotriva politicii de înarmare, pentru oprirea cursei înarmărilor.

Să facem totul pentru respectarea dreptului fundamental al popoarelor, al oamenilor — dreptul la viață, dreptul la libertate și pace.»

Am citit cuvântarea secretarului general al partidului cu ochii mari, limpezi și încrezători ai celor peste patru milioane de copii din România socialistă. Ei sînt prezentul și viitorul patriei. Ei cresc liberi și demni, ocrotiți de grija partidului. Pentru ei bate totdeauna mai viu și mai fierbinte inima omului drag aflat la conducerea partidului și statului nostru, care se dedică neobosit, cu clarviziune, înțelegere și luciditate tuturor acțiunilor constructive întreprinse de România pentru a transforma Europa într-un continent al păcii, pentru a se ajunge la o lume fără arme.

Apelul adresat de către președintele României socialiste popoarelor Europei, popoarelor din întreaga lume — într-un moment deosebit de important pentru menținerea și asigurarea păcii — exprimă dezideratul cel mai scump al unui popor dornic să se înalțe tot mai sus pe culmi de progres și civilizație.

Costache Anton

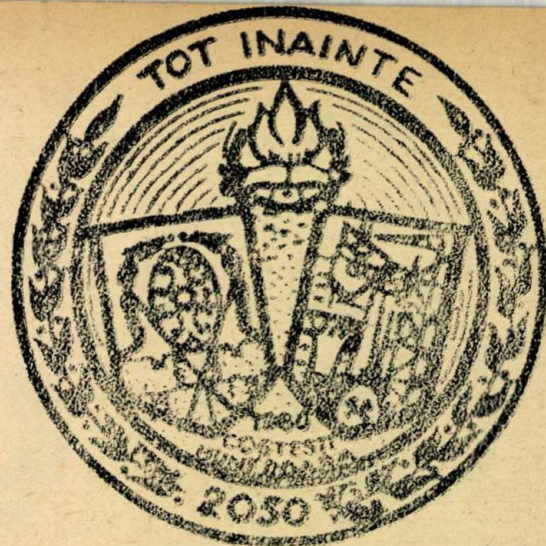
AMPLA ACȚIUNE DE EDUCAȚIE PATRIOTICĂ „TOT ÎNAINTE,” ÎN ETAPA REPUBLICANĂ

În aceste zile, Costești — localitate cu profunde rezonanțe în trecutul istoric al patriei noastre —, ca și Hunedoara — una dintre puternicele cetăți ale siderurgiei românești — sînt gazdele celor patruzeci de echipe pionierești, cîștigătoare ale etapei județene (și a municipiului București) din cadrul amplei acțiuni de educație patriotică «Tot înainte».

Pe parcursul a două săptămîni (1—14 august), cei patru sute optzeci de purtători ai cravatei roșii cu tricolor sosiți în tabăra republicană de pe meleagurile hunedorene vor participa la numeroase acțiuni ce vor încununa bogata paletă de manifestări pionierești, desfășurată, în timpul acestei veri, pe tot cuprinsul patriei și pe care le-au dedicat aniversării a 2050 de ani de la făurirea primului stat dac centralizat și independent condus de Burebista și sărbătoririi a 60 de ani de la crearea Partidului Comunist Român.

Startul în etapa republicană a acțiunii «Tot înainte» a fost luat duminică, 3 august, cînd membrii celor 40 de echipe pionierești au participat la festivitatea de deschidere a taberei republicane.

Bogatul program al zilelor petrecute de pionierii finaliști ai acțiunii «Tot înainte» în tabăra de pe meleagurile hunedorene va face ca fiecare participant să acumuleze un plus de cunoștințe și să-și pună la încercare aptitudinile fizice și sportive. Excursiile la Sarmizegetusa, la Grădiștea și Blidaru le vor prilejui cunoașterea și cercetarea vieții și obiceiurilor strămoșilor noștri pe baza

mărturiilor arheologice aflate în aceste vechi vetre de civilizație dacică. În același timp, pionierii vor lua cunoștință de marile realizări ale socialismului de la Hunedoara, Orăștie și alte localități din județul gazdă.

Probelor teoretice care vor pune în evidență temeinica pregătire a pionierilor în cunoașterea istoriei patriei și a Partidului Comunist Român, bogata lor informare asupra realizărilor construcției socialismului în patria noastră li se vor adăuga și alte probe practice precum și participarea la acțiuni de muncă patriotică, întreceri sportive, învățarea de cîntece și concursuri culturale-artistice.

Pionierii prezenți în tabăra vor participa, de asemenea, la o dezbatere privind sarcinile ce revin consiliilor și comandamentelor pionierești din cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Forumul tinerei generații și din documentele celei de-a IV-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor.

La 8 august, Castelul Corvineștilor din Hunedoara va fi locul de desfășurare a evocării «Sîntem aici dintotdeauna».

În semn de omagiu adus luptei și muncii poporului nostru pentru păstrarea ființei naționale și înflorirea patriei, participanții la etapa finală a acțiunii «Tot înainte» vor dezveli la Costești o placă comemorativă dedicată aniversării a 2050 de ani de la înființarea primului stat dac centralizat și independent condus de Burebista.

La închiderea ediției

Start în tetratlonul athletic internațional „prietenia”

După cum v-am mai informat într-unul din numerele trecute ale revistei noastre, între 8 și 10 august se va desfășura, în București, cea de-a XXIV-a ediție a Tetratlonului athletic internațional «prietenia». Oaspeții — atît participanți la Reuniunea Comitetului Executiv al Tetratlonului, cît și pionierii — atleți (echipe de cîte 6 fete și cîte 6 băieți) din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Polonia, Ungaria, U.R.S.S. și România, au sosit deja. În momentul în care citiți aceste rînduri, a fost dat sau urmează să se dea startul în întrecerile sportive (patru probe — viteză, rezistență, săritura în înălțime și aruncarea mingii de oină), care se vor desfășura pe stadionul Tineretului. Într-unul din numerele viitoare, vă vom prezenta un amplu reportaj de la această tradițională întrecere sportivă internațională a pionierilor și școlarilor.

TETRATLONUL ATHLETIC INTERNAȚIONAL

„prietenia”
București - 1980

O COLUMNĂ ÎNĂLȚATĂ DE GETO-DACI ÎN MILENII

**OASPEȚI
LA CUTEZĂTORII:**
prof. dr. docent RADU VULPE

profesor strălucit, un savant cu vaste cunoștințe, Vasile Pârvan. Avea o extraordinară putere de muncă, o neapomenită capacitate de a se avînta în cele mai înalte sfere ale gândirii. El a fost primul savant român care a înțeles rolul covârșitor al arheologiei în dezvoltarea istoriei ca știință. Vasile Pârvan a fost întemeietorul școlii românești de arheologie. Lucrarea sa «Getica» este una dintre primele mari și strălucite lucrări care demonstrează existența unei străvechi civilizații geto-dacice pe pămîntul nostru. Pârvan a

Din cele mai vechi timpuri poporul nostru a trăit pe acest pămînt, trăgîndu-și seva prin puternice rădăcini dintr-un sol străvechi. Aici a înflorit una dintre cele mai strălucite civilizații — cea a geto-dacilor —, care s-a înscris cu vigoare în marile civilizații ale epocii. Vastul și puternicul stat centralizat și independent al lui Burebista a deschis calea unității pe care va merge înainte peste timpuri poporul român, întemeindu-și astfel eroica sa istorie, purtînd mereu însemnele luptei pentru independență, pentru o viață liberă și demnă. În aceste zile, un grup de pionieri de la Școala generală nr. 11 din

București, reporteri ai revistei noastre au purtat, la redacția revistei «Cutezătorii», un interesant dialog despre istorie, cu un distins oaspete, prof. dr. docent Radu Vulpe, din care consemnăm în cele ce urmează.

Preocupat de lucrările celui de-al XV-lea Congres internațional de științe istorice, care se va desfășura în aceste zile la București, distinsul oaspete a deschis convorbirea împărtășind tinerilor săi prieteni cîteva date despre acest eveniment științific.

— La acest congres internațional participă peste 2.000 de specialiști din toată lumea. După ce s-a ținut în marile capitale — Paris, Roma, Stockholm, Viena, Moscova, San Francisco — a fost ales gazdă a congresului Bucureștiul. Este un semn de stimă și prețuire pentru specialiștii noștri, pentru contribuția lor la știința istoriei, pentru locul pe care-l ocupă țara noastră în lume. România va prezenta, în deschiderea congresului, raportul la cea mai importantă temă din cele patru care alcătuiesc ordinea de zi. Cutezătorii noștri se prezintă în acest congres cu lucrări de certă importanță, rod al unei temeinice munci, evidențiind, cu o argumentație bogată, că din toate timpurile, în toate epocile, țara noastră a fost cuprinsă în largul șuvoi al istoriei universale. Cu mult interes va fi urmărit raportul istoricului Hadrian Daicoviciu: **Dacii și civilizația lor**. Congresul va dezbate o arie de probleme extrem de bogată din cele mai specializate domenii ale istoriei.

— În continuare, prof. dr. docent Radu Vulpe a urmărit întrebările copiilor.

— Știm de la profesoara noastră de istorie și am văzut și la TV că ati fost elevul marelui savant în istorie, Vasile Pârvan. Cum ați început drumul, dumneavoastră, în științele istorice?

— Eram foarte tînăr, eram student și urmaș cursurile celui care a fost un

fost un om generos și bun, o inimă fierbinte, care a bătut cu toată dragostea pentru țara sa. Sub îndrumarea și la îndemnul său am făcut primele săpături arheologice la Piscul Crăsanilor. Pârvan a murit tînăr, în plină putere de creație. Avea numai 45 de ani. Am dorit să merg pe drumul deschis de el și m-am dedicat apoi cercetărilor perioadei antice din istoria țării noastre. Viața de cutezător a acestui mare om de știință român trebuie să fie cunoscută de voi, copiii.

— Povestiți-ne despre valorile mari ale civilizației geto-dacice a căror urme le-ați văzut, le-ați descoperit.

— Am să vă povestesc despre o mare unitate a Daciei aflată odinioară în bazinul Siretului, cu o civilizație înaintată pe care am cunoscut-o direct. Este vorba despre cetățuia de la Poiana. Primele recunoașteri le-a făcut acolo, pe malul înalt din stînga Siretului, profesorul meu Pârvan, în 1913. Fragmentele de ceramică erau găsite chiar de la început atît de multe și atît de meșteșugit lucrate, încît magistrul a crezut că avem de-a face cu resturile unui castru roman. Ulterior se va confirma că este vorba despre o așezare getică. Cercetările s-au continuat apoi pe parcursul unui sfert de veac. S-au descoperit acolo urme ale civilizației din secolul al 16-lea î.e.n., de pe cînd trăiau pe aceste locuri tracii. În continuare, în alt strat s-au găsit urme ale civilizației geto-dacice. Materialele găsite erau atît de bogate, atît de elocvente încît, după părerea mea, au deschis o fereastră punînd în lumină bogata viață materială și spirituală a geto-dacilor din cele mai vechi timpuri, argumentînd permanența noastră aici.

— Și ce anume ați găsit?

— Ceramică și olărie, din toate epocile.
**Dialog consemnat
de B. Caragiale**

(Continuare în pag. 4)

ZILE PLINE DE VACANȚĂ

În aerul ozonat de la poalele cetinei de brad, de la începutul și până la sfârșitul vacanței de vară, seriile de pionieri, veniți la odihnă, la Timișul de Sus, din diferite colțuri ale patriei, se succed ca mărgelile unui frumos colier. Pionierii petrec aici zile de neuitat, împletite cu voie bună și prietenie, din jocuri, cîntece, glume, excursii și drumeții, în inima pădurilor, pe cărări umbrite, însoțiți de cîrîpitul păsărelelor și de susurul izvoarelor jucăușe, limpezi și reci.

Zilele «pline» de vacanță, bogate în activități dintre cele mai atractive și instructive, aspectul romantic al vilelor cu mansarde și cerdace, poienita care îmbie la joc și veselie, văile și poienile din apropiere, toate vor rămîne în sufletul copiilor amintiri trainice și dragi.

«Laurul» simbolizează glorie, victorie — de fapt ținta spre care s-au avîntat cele 14 echipe, în cadrul celei de-a X-a ediții, jubiliare, a expediției cicloturistice a județului Arad.

Fete și băieți dintre cei mai buni și mai destoinici din școli și case ale pionierilor și șoimilor patriei au pornit, «pe două roți», pe minunatul traseu: Arad — Chișineu-Criș — Pădurea Socodor — Moneasa — Valea de Sus — Săvișin — Arad. În numai 8 zile au pedalat peste 300 km. Încercații expediționari, în locuri bune de popas, și-au ridicat tabără din corturi, iar în decorul pitoresc, la iarbă verde, și-au pregătit masa mereu mai gustoasă de la o zi la alta. Liniștea nopții a fost adesea întreruptă de glasuri și cîntece vesele. În jurul focului de tabără toate echipele au recitat versuri, au legat prietenii, s-au întrecut în joc, în concursuri pe teme de cultură generală, de cu-

noaștere a județului, a țării. Așa a fost, de exemplu, «15 ani de muncă și împliniri», în cadrul căruia echipele au evidențiat mărețele realizări economico-sociale făurite în cei mai luminoși ani ai țării și, în acest cadru, ale județului Arad.

Cu multă pricepere și îndemînare s-au angajat în adevărate competiții, parcurgînd pista cu obstacole, demonștrînd și montînd bicicleta, acordînd primul ajutor, însușindu-și regulile de circulație pe care trebuie să le respecte atît pîionii cît și bicicliștii.

Printr-o pregătire temeinică teoretică și practică, în fruntea clasamentului general s-au situat echipele de băieți: «Temerarii» de la Școala generală Săvișin; «Crisius I» de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Chișineu-Criș; «Șoimii Zarandului» de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Pîncota, iar la fete, echipajul «Gentiana» de la Școala generală din Săvișin.

ÎNTR-UN SAT DE VACANȚĂ

O lume de basm și legendă, de Feți-Frumoși și Ilene Cosînzene, lumea Scufitei roșii și a Albei ca zăpada și cei șapte pitici, dar ce lume nu defilează printre cele 12 căsuțe care alcătuiesc satul de vacanță de la poalele vechii cetăți de scaun a Sucevei!

Aici, într-un cadru pitoresc, masa se servește în aer liber, pe o terasă, ceremonialul pionieresc se desfășoară pe un loc anume amenajat, jocurile sportive pe terenuri corespunzătoare, iar pe o pistă modernă — pregătirea pionierilor și a școlarilor pentru apărarea patriei.

Alei cu flori și panouri pictate dau farmec și candoare acestei mirifice cetăți a copilăriei.

Autorii desenelor sînt membrii clubului «Minicrom» din comuna Satu Mare, județul Suceava. În aproximativ 30 de zile, în compania soarelui și a culorii, au creat, cu talent și îndemînare, o lume a prieteniei și a veseliei în care, alături de ei, aici, în nordul Bucovinei, pionieri din întreaga țară pot petrece o minunată vacanță.

Maria Mitrea

O COLUMNĂ ÎNĂLȚATĂ DE GETO-DACI ÎN MILENII

(Urmare din pag. 3)

cile, în succesiune, topoare și sule de bronz. Unele piese te uimeau prin eleganța formelor. Împletitura artistică a unei toarte de cană știu că m-a impresionat mai ales prin măiestria lucrăturii. Am găsit bucăți de vase pictate, elementele unui atelier de fabricat monede. Cea mai mare parte din aceste materiale se află expuse la Muzeul din orașul Tecuci. Bogăția lor este atît de mare încît studiul lor continuă cu mare minuțiozitate.

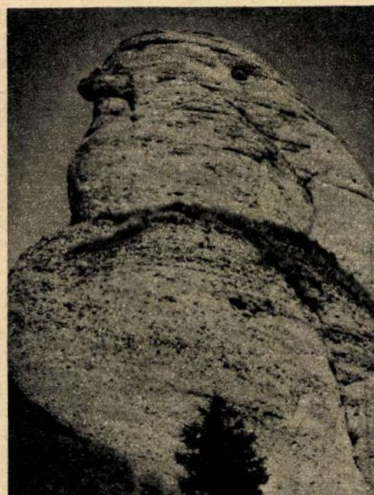
— Cum se explică gruparea lor pe acest loc?

— Siretul cu numeroșii săi afluenți a constituit una dintre cele mai lesnicioase drumuri de comunicație, de la Marea Neagră și gurile Dunării spre Transilvania. Aici a fost deci un punct important de contact cu puternica, cu marea civilizație a cetăților grecești, un loc prielnic pentru un schimb larg de valori, elenice și romane, pe care dacii

cu priceperea lor le-au asimilat într-o formă extrem de originală. În epoca marelui rege Burebista și în perioada următoare, pînă la Decebal, această civilizație a cunoscut o strălucire deosebită. Studiile în acest domeniu, care au luat o mare dezvoltare în ultimul deceniu și jumătate, au adus noi și bogate argumente pentru permanența noastră pe aceste locuri.

— Și Argedava?

— Argedava a fost identificată cu cetățuia de la Popești, Ilfov. Aici a

fost, de asemenea, o zonă bogată a vieții geto-dacilor. Urmele descoperite indică un grad superior de civilizație. Aici au fost descoperite urmele unui adevărat palat, cu încăperi de locuit, cu coridoare și spații unde se depozitau alimente. Construcția este din lut și lemn, dar acoperișul este din țiglă, după model grecesc. Se presupune că reședința a aparținut unei căpetenii. Construcția dreptunghiulară descoperită alături a fost identificată cu un sanctuar. La Popești s-au descoperit o mulțime de amfore pentru păstrat alimente lichide și vin. Olarii locali au învățat meseria de la greci, care erau specialiști și lucrau mult, fiindcă cerința era mare. Și tot de la ei au învățat să ornameze vasele cu decor în relief. Interesant este că modelele ornamentale în relief erau originale geto-dace, făcute uneori din monede sau fibule încrustate altfel decît lucrau grecii. Urmele descoperite dezvăluie un puternic spirit creator, manifestat în întreaga producție de bunuri a geto-dacilor. Atelierele metalurgice, cuptoarele de topit fier, unelte de lucru găsite la Popești: dălți, clești, cuțitoaie de lucrat lemn, fiare de plug, ni-i arată pe strămoșii noștri ca pe niște metalurgiști înzestrați. S-au găsit urme care ne arată că aici se lucrau și podoabe de aur.

Dar vorbind de valorile civilizației

geto-dacice, ar trebui să ne oprim îndelung mai ales la cetățile cu ziduri de piatră din sud-vestul Transilvaniei, acolo unde s-a aflat concentrată puterea regatului lui Burebista și mai tîrziu a lui Decebal. Construite într-o concepție arhitecturală care uimește și astăzi, cetățile din Munții Orăștiei scot în evidență alte și alte aspecte ale marii civilizații geto-dacice. Sanctuarul cel mare de la Grădiștea Muncelului prin felul construcției a condus la ideea că reprezintă un tip de calendar dacic. Așa cum cred că ați înțeles, fie că este vorba de pămîntul Moldovei, al Munteniei, al Transilvaniei, pretutindeni civilizația geto-dacă de pe cuprinsul întregii Dacii era unitară, omogenă, întocmai cum este azi viața pe spațiul care ne aparține.

Ne oprim aici. Veți crește, veți mai învăța și veți avea mereu prilejul să vă mîndriți cu strămoșii noștri. Mă bucur că pionierii întreprind frumoase incursiuni în istorie, fie vizitînd muzee, locuri legate de lupta poporului pentru unitate și independență, fie reconstituind momente glorioase ale istoriei. Îi felicit din inimă și sînt alături de pionierii expediționari care știu că merg prin locurile vechii civilizații geto-dacice și de multe ori descoperă adevărate comori pe care le predau muzeelor. Pentru mine pionierul este un cutezător.

PRIETENII NATURII

La Sulina, în peisajul de poveste al Deltei Dunării, s-au reîntâlnit anul acesta, în tabăra «Prietenii naturii», pionieri din aproape toate județele țării, care, de-a lungul ultimilor doi ani s-au remarcat în activitățile desfășurate în cadrul cercurilor și atelierelor de ocrotire a naturii. «Roadele» concrete ale pasiunii lor, care i-a apropiat de mediul înconjurător au fost prezentate în cadrul unei expoziții «Prietenii naturii»: fotografii, desene, diapozitive, jurnale ale expedițiilor, ale cercurilor. Acestea au reprezentat tot atâtea materiale documentare privind cercetarea științifică desfășurată de purtătorii cravatei roșii cu tricolor în domeniul combaterii surselor de poluare și al procesului de degradare a mediului natural.

Programul taberei, complex și variat, dar nu mai puțin atractiv, a inclus, pe lângă dezbateri și acțiuni demonstrative privind ocrotirea naturii, drumeții în Delta pentru cunoașterea florei și a faunei, o excursie la Lacul Roșu și alta la Pădurea Letea, precum și o plimbare cu vaporul pe mare. Muzeul de științele naturii din Tulcea le-a oferit tinerilor ecologi proiecții de diafilme și diapozitive,

precum și prețioase indicații privind tehnicile moderne de conservare a plantelor și animalelor.

N-au lipsit, se înțelege, nici pasiunile concursuri de pescuit, nici activitățile cultural-artistice, în cadrul cărora fiecare detașament și-a prezentat programul propriu, binevenit prilej de a întări prietenii încheiate aici, frumoasele prietenii ale copilăriei, aflată sub semnul pasiunii comune: dragostea și grija pentru ceea ce ne înconjoară, pentru darurile naturii.

Maria Dumitrescu

FINALA CONCURSULUI REPUBLICAN AL PATRULELOR ȘCOLARE DE CIRCULAȚIE

CEI MAI BUNI DINTRE CEI BUNI

După 7 zile de susținută activitate, de program intens, în cadrul căruia acțiuni cultural-distractive se îmbinau cu jocul și voioșia, drapelul unității de pionieri a taberei a fost coborât de pe catarg.

Se încheia cea de-a XI-a ediție a taberei republicane ale patrulelor școlare de circulație, organizată la Liceul industrial nr. 7 din municipiul Pitești, de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor, Ministerul Educației și Învățământului și Inspectoratul General al Miliției — Direcția Circulației.

Reunind 320 de pionieri, reprezentanți ai tuturor județelor țării și ai municipiului București, tabăra a fost, de fapt, o competiție deosebit de îndră-

gită de participanți. Este ceea ce mărturisea și pionierul Gabriel Andrei de la Școala generală nr. 12 din Brașov: «Am legat multe prietenii; atmosfera din tabără este deosebit de plăcută. În afara probelor de concurs, în tabără am desfășurat diverse activități sportive, am vizionat filme documentare despre circulația rutieră, completându-ne cunoștințele».

— Crezi că echipajul din care faci parte se va clasa pe un loc de frunte?

— Aș dori. La proba de bicicletă au realizat cel mai bun timp.

— Nu este deloc ușor să ocupi un loc de frunte, intervine pioniera-comandant de patrulă, Gabriela Soare, de la Școala generală nr. 66 din București. Și asta pentru că probele, atât cea teoretică, cât și celelalte practice, au fost dificile. Proba teoretică, susținută în scris, a constituit pentru toți participanții un adevărat examen al cunoștințelor de circulație, de logică și perspicacitate.

— Ne-am pregătit, într-adevăr, susținut, și simțem hotărâți să cucerim trofeul «Paleta de aur», ai cărei deținători vrem să fim noi, pionierii argeșeni de la Școala generală nr. 1 din Costești — completează pioniera Tatiana Diaconescu.

— Și noi dorim același lucru, intervine pionierul Cornel Dindirică de la Școala generală nr. 5, Caracal, din județul Olt, un băiețel mărunțel, vioi, cu o privire pătrunzătoare. «Mai ales că la carturi am realizat cel mai bun timp, fără nici o penalizare» — precizează Cornel.

— Cum ați reușit? îl întreabă Gabriel.

— Cu mult antrenament și... ambiție. Pe traseul stabilit, spre deosebire de alți ani, am avut de înfruntat mai multe obstacole, de realizat mai multe viraje; cu toate acestea, am reușit să ne stăpânim emoțiile, să ne calculăm cu precizie distanțele și vitezele.

Și tot așa, animate, uneori chiar contradictorii, discuțiile nu mai conțineau. Se comentau astfel rezultatele primelor probe, se pronosticau următoarele încercări prin care urmau să treacă echipajele la mult disputată probă a dirijării la intersecție, se puneau la punct programul sportiv și turistic de a doua zi. Cine va câștiga în această competiție, care va fi «Cea mai bună patrulă școlară de circulație» constituiau probleme care-i frământau pe toți copiii.

Felicitându-i pe câștigători, prezentăm, mai jos, clasamentul final: trofeul transmisibil «Paleta de aur» a fost câștigat de echipajul Școlii generale nr. 1 din Costești, județul Argeș.

Pe următoarele locuri s-au situat, în ordine, reprezentativele municipiului București și ale județelor: Olt, Galați, Vilcea și Ilfov, cărora li s-au decernat diplome, cupe, insigne și premii în obiecte.

Maria Petrovici

PIONIERI CUTEZĂTORI

● **Bacău.** În imagine — realizată în cadrul laboratorului foto al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Bacău — sînt pionieri de la Școala generală nr. 1, care s-au întîlnit cu o formațiune de pompieri din municipiu. Inițierea în tainele muncii acestora, ale curajului și cutezanței, ale prevenirii incendiilor, apărării și salvării bunurilor materiale a constituit scopul acestei interesante și instructive acțiuni.

Din dorința de a răspunde prezent atunci cînd este nevoie, tinerii prieteni ai pompierilor transpun în faptă, cu îndeminare și seriozitate, sfaturile pompierilor, escaladînd birna, mînuind furtunul, tulumba și extingtorul.

● **Bozioru — Buzău.** Fapta de cutezanță a pionierilor și școlarilor este prezentă și acum în memoria locuitorilor din comuna Bozioru, care, în acea dimineață, erau plecați la muncă pe terenurile

C.A.P. În acest timp, la moară, un fum negru și dens ieșea pe ferestre și prin acoperiș. Peste 60 de pionieri și uteciști, mobilizați și îndrumați de cadrele didactice din școală, au intervenit de îndată și au început lupta cu flăcările mistuitoare care cuprinseseră clădirea.

Purtătorii cravatei roșii cu tricolor din clasele a VI-a și a VIII-a, precum și uteciștii din clasa a IX-a au reușit să localizeze și să stingă focul, salvînd o importantă cantitate de porumb care se afla în magazia morii, precum și utilajele amenințate de incendiu.

● **Ilia — Hunedoara.** Locul I la faza republicană a concursului «Prietenii ai pompierilor» a constituit un îndemn pentru o activitate neîntreruptă a echipajului Liceului agroindustrial din localitate. Acordarea medaliai «Meritul pionieresc», pentru semnalizarea unui incendiu care a fost localizat și stins, pionierilor Mirela Bogaeanu din comuna Veșel și Valer Cucu din Deva a constituit un eveniment de seamă în viața pionierilor hunedoreni.

● **Deva — Hunedoara.** «Prevenirea și stingerea incendiilor — văzute de pionieri» este genericul tradiționalei expoziții ce se organizează în holul central al Casei de cultură din Deva. Cele mai reușite desene selectate în cadrul concursurilor organizate în școlile județului sînt expuse și apoi propuse pentru premiere de către pionierii vizitatori, în urma unor discuții la care participă și reprezentanți ai comandamentului județean al pompierilor.

SUB SOARELE PRIETENIEI LA NĂVODARI

Tradiționala tabără internațională de la Năvodari a redevenit în acest însoțit anotimp al vacanței '80 acel binecunoscut univers al prieteniei — un autentic «mapamond» al copilăriei întruchipat la scara unui «orășel al copiilor lumii», cum, pe bună dreptate, l-a numit cel mai tânăr și mai jovial mesager sirian (în vîrstă de numai 10 ani), Amar Rafai din Damasc. Așadar, un orășel cu 640 de proaspeți locuitori (reprezintă 36 de delegații din 30 de țări), conviețuind împreună pe traseul a trei săptămîni de vacanță estivală (11—31 iulie), bucurîndu-se de plaja, de soarele, de briza Mării Negre. Liantul acestei minunate conviețuiri îl constituie graiul comun al tuturor copiilor lumii — cîntecul, jocul, veselia, nobilul, generosul ideal de înfrățire, dorința ardentă de pace pentru toți cei mai tineri fii ai planetei. Căci de pretutindeni de unde au sosit acești mesageri-copii de pe țărmurile Africii, din țara piramelor, din țara fiordurilor, din îndepărtatele insule Filipine sau Faeroe, ori coborînd de aici, din Carpați

spre mare, au adus cu ei cîntecele și dansurile specifice popoarelor lor, frumusețea costumelor naționale, ca și jocurile distractive, scheciurile, glumele copilărești — un evantai repertorial atît de bogat și colorat precum însăși copilăria în toată gama de fantezie, de ritmuri și culori exuberante.

Programul zilnic al taberei, ca și programul propriu al fiecărei delegații, e atît de amplu încît pentru a-l putea cuprinde prin intermediul cuvîntului tipărit sau al imaginii foto ar fi necesară o întreagă echipă de reporteri și fotoreporteri care să editeze aici un voluminos cotidian al taberei Năvodari. N-au lipsit, firește, vizitarea stațiunilor de pe litoral și a Combinatului petrochimic Midia-Năvodari, întîlnirile cu reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, cu membri ai biroului C.N.O.P. cu ocazia spectacolului inaugural al celei de-a III-a ediții a Festivalului internațional «Copiii lumii doresc pacea».

Un subiect de reportaj l-ar putea constitui, de pildă, numai con-

cursul de desene pe asfalt, competiție la care juriul, aflat în dificultate, a trebuit să recurgă pentru desemnarea câștigătorilor la cele două semne matematice (+) sau (-) care să delimiteze cei puțin în acest fel nota maximă 10! Fiindcă, oricât ar părea de surprinzător, toate cele 19 delegații participante la prima «rundă» a concursului (destășurat în dimineața zilei de 22 iulie) au obținut calificativul maxim pentru acele metafore-desen, pentru acele afișe-simbol ale generosului îndemn conținut în genericul concursului «Copii ai planetei dați mîna cu noi». Copiii lumii în jurul soarelui, raze de iubire și pace, ramuri de măslini și flori multicolore, semn de tinerețe, flacăra roșie a libertății — iată imaginile-simbol pe care copiii sirieni (câștigători ai locului I, alături de Cehoslovacia și Mongolia) le-au cuprins în această emoționantă frescă a păcii și prieteniei. Într-un cuvînt, o operă colectivă, sensibilă și spontană, dar în ace-

lași timp profund militantă și mobilizatoare, semnată de aproape 100 de autori-copii din Anglia, Algeria, Bulgaria, Cehoslovacia, Egipt, Cuba, R.D. Germană, Franța, Italia, Mongolia, România, Siria, Sudan, Tunisia și altele.

Ar trebui, de asemenea, să consacram un capitol aparte manifestărilor care au loc cu prilejul zilelor naționale, zile în care delegațiile prezintă în cadrul expozițiilor proprii cele mai semnificative aspecte pentru preocupările copiilor, pionierilor din țările respective (fotografii, pliante, reviste, cărți, obiecte lucrate de copii). După-amiezile acestor zile naționale se desfășoară întotdeauna sub semnul tradiționalelor spectacole oferite de membrii acestor delegații, al dialogului cu invitații lor, al schimbului de opinii și, bineînțeles, de adrese. Mai mult, am putea spune că domnește aici o permanentă atmosferă sărbătorească, generată de cea de-a III-a ediție a Festivalului internațional «Copiii lumii do-

resc pacea», de pregătirea spectacolului de gală programat pe scena Teatrului de vară din Mamaia în seara zilei de 26 iulie. Oazele de verdeață ale taberei s-au transformat în veritabile scene de repetiție. Într-o asemenea ipostază de artiști i-am cunoscut pe pionierii din Iugoslavia repetînd cîntece pionierești și patriotice, dansuri populare și, în final, am ascultat binecunoscuta melodie care face înconjurul nu numai al taberei ci, credem, că al lumii — «Dacă vesel se trăiește». Un băiat din Mongolia mi-a mărturisit foarte încîntat că prietenul său Bogdan (restul numelui îl avea notat în carnetelul lui de adrese), cu care a călătorit în tren spre Năvodari, l-a ajutat să învețe cîntecul «Trăiască România!» Artiștii italieni au fost aplaudați la scenă deschisă și bisăți pentru excelența interpretare a unui cîntec popular românesc. Lui David Hill din Orpinkton (orașel din sudul Londrei) i-a plăcut scheciul-pantomimă al algerienilor, apreciînd, ca dealtfel toți spectatorii, talentul comic al «capului de afiș» — micul Murad Zuaovi, originar din Douera. Într-o ulterioară convorbire cu Murad aveam să aflăm că este cunoscut în orașul natal ca un protagonist cu vechi statut actoricesc intrucît joacă teatru încă de la vîrsta de 5 ani, cîștigînd multe medalii și premii oferite de Organizația pionierilor din Algeria. Șahist pasionat, a concurat și-n competițiile internaționale, dar este totdeauna și-un înflăcărat fotbalist căci, după cum ne-a mărturisit, aștepta cu nerăbdare ziua meciului cu reprezentativa pionierilor din Cehoslovacia (meci înscris în cadrul manifestărilor sportive ale ta-

beriei). Am putea adăuga la repertoriul său de preocupări pe aceea de solist, dar și de toboșar neîntrecut, de vreme ce și egiptenii l-au cooptat în spectacolul lor.

Dealtfel, în fiecare seară, aici, la Năvodari, «tarabuca» lui Murad strînge în jurul ei o lume veselă de copii antrenați de ritmurile dansurilor și cîntecelor de pe țărmurile Africii. E fericit că are acum mulți prieteni, veseli ca și el, din România (cu osebire din Focșani) și, generos cum e, i-a invitat pe toți să petreacă într-o tabără din țara sa, de pildă, la Untork.

O mulțime de impresii din tabăra de la Năvodari le-a consemnat reporterul în carnetul său și toate au același numitor comun — prietenia. Acest lucru l-a exprimat în chipul cel mai simplu, cel mai firesc o fetiță din Costa Rica — Georgia Nella Quesada (care face parte dintre copiii sosiți la Năvodari prin Comitetul internațional al satelor de vacanță — C.I.S.V. —, reprezentat aici de 70 de copii din 14 țări și din România). «Nici n-aș putea spune care sînt cei mai buni prieteni ai mei fiindcă pentru mine nu e important din ce țară vin ei, importantă este prietenia care ne-a unit aici».

Într-adevăr, tabăra de la Năvodari este un autentic orașel al copiilor în care cei 640 de locuitori ai săi trăiesc sub semnul prieteniei, al acestei emoționante înfrățiri între toți copiii lumii, al solidarității și luptei pentru pace, pentru o copilărie fericită a tuturor fiilor frumoasei planete Pămînt.

Ileana Pita

Foto: Gr. Prepeliță

lată textul:

lată răspunsurile corecte pentru textul de mai sus: Mioara și Daniela Popescu; Mirela, Dana și Mariana Popovici; Mari-lena, Magdalena și Delia Popa; Minela și Mariela Ionescu.

AMUZAMENT PE O TABLĂ DE SAH

Procedați ca în desen

[illegible]

BILANȚ OLIMPIC ROMÂNESC

echipe (echipa noastră a fost compusă din **ANGHELACHE DONESCU, PETRE ROȘCA** și **DUMITRU VELICU**); **DUMITRU CIPERE**, box, categoria cocoș; **VALENTIN SILAGHI**, box, categoria mijlocie; **VASILE DÎRA**,

C. D.

OMAGIU CREATIVITĂȚII TINERILOR PIONIERI ȘI ȘCOLARI

Prof. univ. dr. docent ing. Edmond Nicolau

Numai printr-o muncă continuă putem ajunge la performanțe deosebite, putem ajunge cu adevărat creatori. Desigur, în unele cazuri întâmplarea ne poate ajuta. Dar întâmplarea îi ajută numai pe acei tineri care au mintea pregătită printr-un lung antrenament.

EXCURSIE DE VACANȚĂ CU „PALETA DE AUR”

La Artek, în Uniunea Sovietică, unde se află o «republică a pionieriei», cum le este drag gazdelor să numească tabăra internațională aflată aici, au fost găzduite în vara acestui an delegațiile copiilor din 51 de țări ale lumii. În rindurile oaspeților s-au aflat și pionierii noștri delegați, cei șapte câștigători ai marelui trofeu «Paleta de aur», în cadrul concursului «Atelier 2000», organizat de revista «Cutezătorii», în Anul Internațional al Copilului. Clădirile cochete ale complexului Artek ne-au primit înconjurată de-o privilegie minunată. Muntele ce străjuiește localitatea, așezat pe tronul lui de

stincă sură, poartă în spate tot soarele Ucrainei, lăsându-și haina împodobită de chiparoși, cedri, palmieri, lauri și magnolii să-i înveselească trupul masiv până ce pătrunde în apa limpede și albastră a Mării Negre; din valurile mării, la sărbătoarea ei, Neptun poposește triumfal, înconjurat de suita lui, între miile de pionieri veniți aici de pe zeci și zeci de meleaguri, purtători a tot atâtea stindarde de țară.

În zilele de 18—19 iunie, Mișka, populara și îndrăgita mascotă olimpică, a

Moment de la deschiderea Olimpiadei mici a Artekului.

Tabăra «LĂZUROAIA» în care au fost primiți pionierii români.

zăbovit între cei patru mii de copii adunați la ridicarea steagului alb cu cinci cercuri, care declara deschisă «Olimpiada mică» a Artekului. Două zile de întreceri sportive, terminate cu ridicări pe podium, cu decernări de medalii și titluri olimpice, s-au desfășurat în vreme ce conducătorii delegațiilor întruniți în Seminariul internațional «Sportul și copiii» dezbăteau aspecte ale pregătirii fizice a copilului în diferite țări ale lumii.

Pentru delegația noastră, zilele lunii pe care am petrecut-o în frumoasa Crimee au fost zile de șantier plastic. La plecare am lăsat în dar Artekului, cu prilejul festiv al împlinirii celor 55 de ani de existență a taberei, douăzeci de desene în care gândurile noastre despre pace, prietenie, viitorul luminos erau gândurile unei copilării ferice.

Concursul de artă plastică «Lumea pe care o văd» organizat cu toate delegațiile participante ne-a adus șapte premii I. Psiunea creației, bucuriile prieteniei ne-au făcut doritori să realizăm și mai mult. Pe un panou impozant, așezat în holul pavilionului în care locuim și sub privirile curioase, și de ce să n-o spunem, pline de admirație ale prietenilor noștri de tabără, s-a înfiripat compoziția «Olimpiada cosmică». Înconjurat de copii, de stele, de planete, de cosmonauți și de po-

LA UMBRA UNUI DUD, VARA...

Schiță de Mihai Stoian

Cît de mic ai crede că ești, o pasiune înseamnă o pasiune și te face mare. Dar cum să te socotești mic, cînd ai aproape treisprezece ani, cînd construcția de planoare — bineînțeles de modele — îți umple zilele și nopțile (desigur în vis). Ultimului model leșit din mîinile lui Șerban i s-a dat numele de «Rîndunica», fiindcă are o coadă bifurcată, ca o furculiță pe care, altminteri, băiatul o nedreptățește la masă, prilej pentru mama să-i tot spună: «Nu mîncă așa, ai furculiță». De fapt, Șerban e un visător, visează și cu ochii deschiși, cît infulecă, tot la planoarele lui, unele gata, altele pe cale de a fi...

Iată însă că un grav accident aviatic avea să se producă, într-una din zile, în curtea casei lor. La masa de sub dudul bătrîn stă Ioana, sora lui, renumită în școală și în cartier pentru acuarelele ei pline de prospețime, colorate curajos, adică în așa fel alăturate culorile, încît efectul să fie cît mai puternic, ochiul privitorului cît mai degrabă și profund ciștigat. Ioana are doisprezece ani, tot neîmplinită, e subțirică și blondă, ochii — albaștri — nici nu se zăresc, acum, de sub pleoapele pe jumătate lăsate, căci tocmai pictează, din închipuire, un vapor cu trei coșuri pe care iese fum negru-verzui, pierdut într-o imensitate de apă... Cum să coloreze apa? Bineînțeles, în albastru! Dă fuga pînă-n casă, ia o oglindă, o așază pe masă lîngă paleta cu acuarelele și, privindu-se, încearcă să combine exact culoarea ochilor ei, pentru a o imprumuta mării.

Șerban își vede de-ale lui: pregătește o lansare și vrea să fie, la propriu și la figurat, cît mai în înălțime. S-ar urca pe acoperiș, însă dacă-l vede vreun vecin și-l spune tatălui sau mamei, ce să mai vorbim! În dud e mai simplu, așa că dispăre și el din curte, intră în magazie și, cu scara rezemată de umărul drept, revine, o sprijină de trunchi, la de la rădăcina copacului «Rîndunica» și urcă atent, treaptă cu treaptă. De sus, strigă, nu înainte de-a înălța brațul drept, gata de lansare:

— Atenție! 5, 4, 3, 2, 1, 0...

La zero, planorul țîșnește, își ia avînt spre cer, face o curbă, apoi alta, încă una. Șerban îi urmărește traectoria cu încintare și cu emoția cuvenită, în timp ce Ioana, de la masă, îl privește prin oglindă și, în sinea ei, ride, gîndind că fratele ei este cam copilăros, dacă doar atîta poate să-l bucure... Cînd:

— Vail

Cine a strigat? Ioana? Șerban? Mai degrabă amîndoi deodată. Planorul a aterizat pe masă, măturînd godeurile pline cu culori pregătite de fată, marea s-a involburat subit, rochia Ioanei ține acum în poală curcubeul.

— Felicitări! Bombăne surioara și, cînd se ridică de pe scaun, culorile i se preling pe picioare, împodobindu-i-le cu zigzaguri verzi, roșii, albastre, negre, brune.

— Parc-ai fi o piele roșie în preajma declanșării unui atac... încearcă Șerban, cît coboară treptele, să facă pe nepăsătorul.

— Chiar sînt înainte de atac, zice Ioana și ochii ei albaștri, altminteri senini, aruncă fulgere.

— Lasă... calm... există soluții la toate. Noroc că mă pricep și la chimie... Du-te și schimbă-ți rochia... Și dă-mi-o să-i scot petele...

Cu solemnitate în gesturi, băiatul reintră în magazie, aduce un lighean și niște sticle de-ale lui, cărora numai el le știe rostul, toarnă din fiecare cîte puțin, amestecă lichidul cu un bețișor și așteaptă. Ioana are acum altă rochie, iar pe cea împetritată de culori o ține în mînă, strînsă ghem.

— Ține — i-o aruncă din mers, dar Șerban, expert în de-ale de astea, o prinde din zbor și, fără să mai stea pe gînduri, o scufundă în lighean.

— Pînă dregi tu desenul, ți-am curățat și eu rochia...

Ioana e larăși la masă, i-a pus planorul tot la rădăcina dudului și se întreabă de unde să înceapă ea lucrul cu acuarelele; sau n-ar fi mai nimerit să transforme totul într-o furtună nemai-pomenită? Furtuna se dezlănțuie însă abia cînd, privind spre fratele ei și apoi în lighian, bagă de seamă că lichidul s-a transformat într-un fel de materie viscoasă, pe care zadarnic mai încearcă Șerban s-o subțieze cu bețișorul lui miraculos.

— Nu te speria... o clătim și...

Deșartă ligheanul la canal și deschide robinetul. Curge apă din belșug. Ioana, speriată, nici n-a îndrăznit să se țină după el, să vadă ce se întîmplă: a rămas pe scaun, cu coatele sprijinite de tăblia mesei și capul ținut între palme. Fratele cară ligheanul pînă la masă, ca și cum ar duce o bombă cu explozie întîrziată, apucă rochia, o scutură și stropii de apă nimeresc, firește, pe desenul surorii. Ba mai mult chiar: pe foaia minjită apar, din senin, niște jucăuși bănuți de aur, de fapt raza de soare trecînd prin găurelele care au ciuruit complet rochia. Pe Șerban îl umflă risul:

— Parc-ar fi tras în ea cu arcurile un trib întreg de indieni. Și au ciuruit-o...

Încetîșor, ca să nu-și piardă firea, Ioana se ridică de la locul ei, apucă planorul și, lăsîndu-și dintr-o dată furia să ajungă la suprafață, izbește «Rîndunica» de trunchiul dudului, o dată, de două ori, de trei ori, de zece ori... Șerban face ochii mari.

— Bravo, Șerbane, ai adormit și e ora zece. Acum a bătut ceasul din turn...

Cine n-a încercat, vreodată, simță-

mintul de imensă fericire pe care-l ai, atunci cînd te trezești după un vis urît și îți dai seama că totul n-a fost aievea, cine n-a încercat niciodată acest sentiment n-are cum să știe ce-a simțit Șerban cînd și-a regăsit «Rîndunica» întreagă, lîngă el, desenul cu marea și vaporul cu trei coșuri fumegînde gata, Ioana cu rochia nepătată, ce mai, cînd s-a convins, pentru a cîta oară, că viața e minunată.

— Urmează o lansare ca-n filme! strigă, sărînd în picioare.

Apoi, cu glas plăcut, binevoitor:

— Dar te-aș ruga, Ioana, să ducem masa în casă, n-aș vrea să-ți stric desenul.

Fata acceptă și, în timp ce țin amîndoi de-o parte și de alta a mesei, îl întreabă:

— Dar de ce te-a apucat grija, Șerbane?

Băiatul surde unui gînd interior:

— Tu crezi în vise, Ioana?

— Nu cred. Cred numai în ce există.

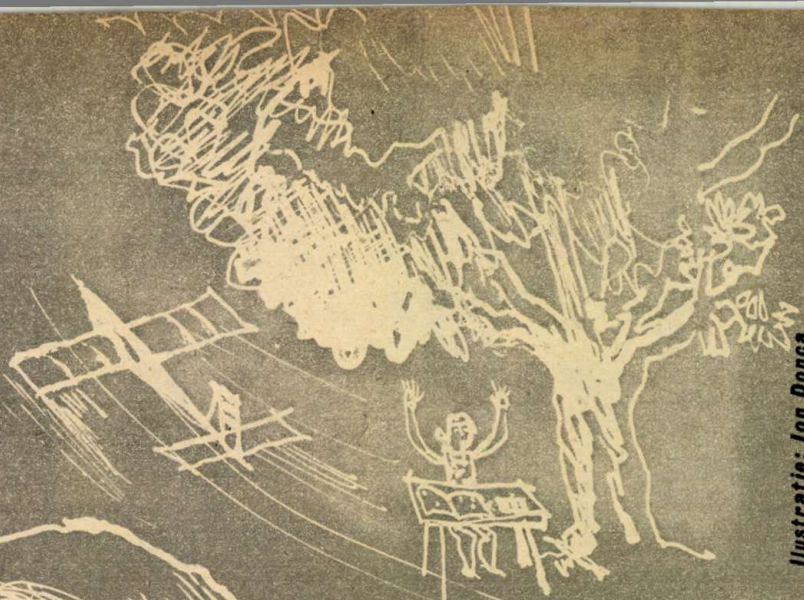
— Tocmai. Nici eu nu cred. Dar în simțul prevederii cred. De aia mă ocup eu de aeromodels. Cînd am să ies la pensie, o să am o ocupație și-o să-i învăț și pe nepoții mei să construiască planoare...

Sora lui ride cu toți dinții:

— Ce departe ai ajuns cu visarea!

Din nou în curte. Soare aprig. Ah! și ce bine se doarme și se poate visa — chiar și dacă-s vise care te pot speria — la umbra unui dud, vara.

Ilustrație: Ion Donca

Delegația română la Artek — 1980. Membrii cercului «ION DIACONESCU», cîștigătorii Paletii de aur»

rumbei albi, Mișka purta flacăra olimpică umplînd cerul sub care se întindea Artekul cu copiii lui, cu marea, cu palatele și cu parcurile lui atît de frumoase. Și această compoziție a adus fiecărui pionier al delegației noastre Medalia mare a Artekului care, de fapt, înseamnă Marele premiu.

Zilele petrecute la Artek ne-au rămas de neuitat. Zile ale bucuriei trăită din plin într-o vacanță deosebită, petrecută împreună cu pionierii-gazdă, pionierii sovietici și cu copiii de pretutindeni. Toți copiii veniți aici, indiferent de culoarea pielii, indiferent de limba pe care o vorbesc, sînt copiii soarelui, ai unui soare simbol al prieteniei între copiii lumii.

Prof. Gh. Mocanu
conducătorul cercului de desen
«Ion Diaconescu», Școala
generală nr. 5 din municipiul
Gheorghe Gheorghiu-Dej

Cutezători

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjuncț:
VIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIAN TEODORESCU

Redacția: Piața Științei nr. 1,
București 33. Telefon: 17 60 10;
ADMINISTRAȚIA: Editura «Știința»
TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENT: prin oficiile și agențiile
P.T.T.R. Cîștigătorii din străinătate
se pot abona adresîndu-se la
ILEXIM — departamentul export-
import presă P.O.B. 136—137 telex:
11226, București.

Index 41033

12 PAGINI, 1 LEU

De la
la

MICROENCICLOPEDIA

A
Z

SIMULATOR PENTRU INSTRUIREA PERSONALULUI DE CONDUCERE A LOCOMOTIVELOR ELECTRICE

În ultima vreme, în școlile căilor noastre ferate este folosită pentru instruirea personalului de locomotivă o modernă aparatură, de concepție originală, cu ajutorul căreia pot fi simulate o multitudine de situații cu care mecanicul unei locomotive se poate întâlni în activitatea sa. Aparatul, pus

la punct de Institutul de cercetări și proiectări tehnologice în transporturi, care a colaborat și cu alte unități științifice și industriale, poate simula mișcarea, imaginea, semnalele, declivitatea, zgomotul, frînarea, accelerația, patinarea, ca și diferite defecte care se pot ivi în timpul exploatarea unei loco-

motive tip 060—EA, care circulă cu o viteză de până la 120 km/oră.

Rezolvarea ecuației de mers a trenului este realizată de un calculator analogic specializat căruia i se furnizează o serie de date (greutatea trenului, procentul de frînare, coeficientul de aderență, tipurile de vagoane și

cele de frînă, tensiunea graduator, presiunea în conducta generală) care, odată prelucrate, dau o serie de mărimi de ieșire ca: viteza trenului, accelerațiile longitudinale și transversale, curentul pentru motoarele de tracțiune, curentul de frînare electrică și patinarea.

Imaginea pe ecranul acestui simulator se realizează prin proiecția unui film color de 16 mm reprezentând aproximativ 40 km de cale ferată, a cărei viteză de derulare poate varia între 1 și 100 de imagini pe secundă, corespunder vitezei calculate.

Caracteristicile căii ferate — declivitate, rază de curbă, supraînălțare, ca și diversele localizări — poduri, stații, semnale etc. —, sunt înregistrate codificate pe pista laterală a filmului și redată sincron cu imaginea prin interiorul unui sistem de decodificare.

Imaginea este însoțită de un fond sonor sintetizat electronic pe baza datelor furnizate de calculator și decodificator, care cuprinde zgomot de rulare, joante, treceri la macazuri peste poduri, prin tuneluri, fluier, motoare, ventilatoare etc.

Accelerația până la 2 m/s este simulată prin deplasarea cabinei pe două direcții, cu ajutorul unui sistem hidraulic. Frînarea este realizată printr-un bloc pneumatic care cuprinde echipamentul de frînă al locomotivei și al vagoanelor de marfă și de călători.

Controlul la distanță al acțiunilor elevului, posibilitatea simulării unor defecțiuni ale locomotivei, stabilirea stării semnalelor, precizarea caracteristicilor trenului sunt efectuate de la pupitrul de comandă al instructorului. Greșelile de conducere ale elevului sunt contorizate automat.

UN PROIECT CUTEZĂTOR

Să proiectezi pe cer, alături de Selenă, o a doua Lună pare temerar, dar nu foarte interesantă cită vreme nu ne referim la utilitatea unei asemenea performanțe. Firește, specialiștii nu-și propun să realizeze un astru comparabil ca dimensiuni cu satelitul natural al

Pământului. Ei s-ar mulțumi să construiască un balon care, umplut cu aer cald, ar atinge frumosul diametru de 1 800 m. Plasat la 30 km de suprafața Terrei, balonul ar avea pereți dubli din materiale ultraușoare. Temperatura aerului din interior s-ar menține la 26 de grade (în exterior frigul stratosferic atinge la această altitudine minus 55 de grade).

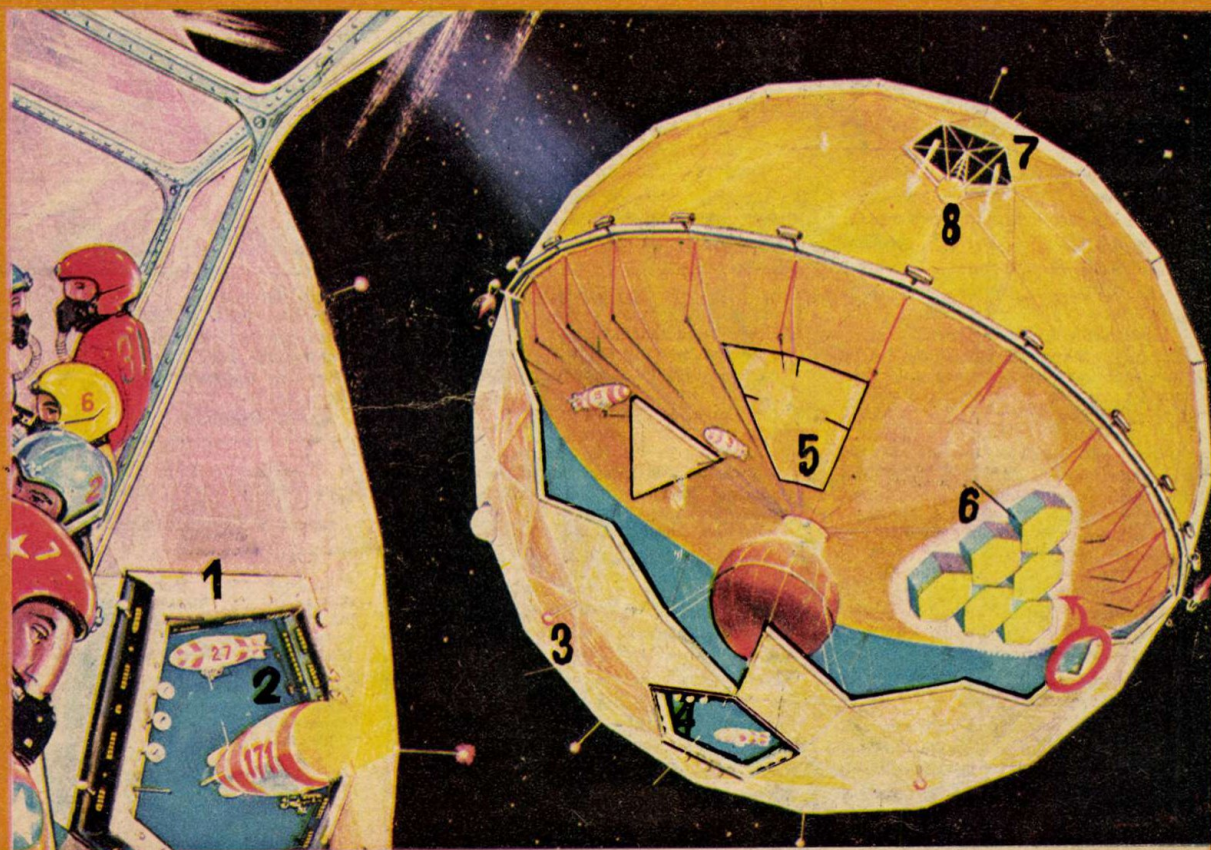
Un asemenea balon ar putea susține o încărcătură utilă de 6 000 t, ceea ce ar permite instalarea unui modern laborator științific pentru cercetători.

Baza energetică s-ar afla chiar la bordul balonului. Un sistem de conversie a radiației solare în energie electrică ar produce cu ușurință între 100 și 250 MW. O parte a energiei ar încălzi aerul din balon și ar servi aparaturii de la bord. O altă parte ar fi expediată pe Pământ sub formă de microunde.

Balonul ar putea fi folosit ca satelit de telecomunicații foarte economic. El ar putea ilumina anumite zone, în mod dirijat. Ba ar putea servi și ca bază de lansare pentru mici vehicule spațiale de cercetare. La bordul lui ar putea funcționa o stație meteo, o instalație de risipire a căldurii prin iradierea ei cu microunde, una de control al comportamentului feluritelor păturii atmosferice.

Balonul ar fi umflat direct în stratosferă, iar mijloacele tehnice actuale ar permite, la nevoie, o cursă zilnică spre și dinspre Pământ.

1) Laborator. 2) Navete. 3) Învălușul balonului. 4) Laborator. 5) Reflector al razelor solare. 6) Detaliu înfățișând structura celulelor cu efect de seră care formează învelișul. 7) Orificiu deschis razelor solare. 8) Centrală termică.

JOI, 14 AUGUST 1980,
ANUL XIV (NR. 672)

33

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
MUREȘ
FIECU-MUREȘ
SECȚIA PENTRU COPII

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

În acest număr:

Echipa României-pe primul loc în
TETRATLONUL ATLETIC INTERNAȚIONAL
„PRIETENIA”

ediția a XXIV-a
București - 1980
(pag. 2-3 și 11)

Trandafiri
de
AUGUST
la Păulești
(pag. 6-7)

ISTORIA, OGLINDĂ A FIINȚEI ȘI DEMNITĂȚII UNUI POPOR

CADRAN POLITIC

În după-amiaza zilei de 10 august s-au deschis la București, sub înaltul patronaj al tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele țării, lucrările celui de-al XV-lea Congres internațional de științe istorice. Manifestare prestigioasă, la care și-au dat întâlnire peste 2 000 de istorici din țări de pe toate continentele, forumul mondial al istoricilor a relevat încă de la deschidere marele interes pe care președintele României îl acordă istoriei, rolului pozitiv pe care pot să-l aibă istoricii, contribuind la cunoașterea dintre popoarele lumii, la crearea unui climat de înțelegere și colaborare, de progres și pace.

În Mesajul adresat Congresului al XV-lea al istoricilor de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, conducătorul partidului și statului, se arată că țara noastră este bucuroasă să fie gazda unei reuniuni atât de importante, apreciindu-se aria largă de probleme care vor fi dezbătute, subliniindu-se ideea de a se vedea în istorie un izvor nesecat, o uriașă comoară de experiență din care istoricii au înalta îndatorire de a desprinde învățăminte pilduitoare pentru contemporaneitate. Evocind starea de încordare periculoasă existentă în lume la începutul acestui an, înaltul mesaj al președintelui țării subliniază totodată necesitatea unor acțiuni hotărâte pentru crearea unui climat de destindere, rolul pozitiv pe care poate să-l aibă istoria într-un asemenea moment de criză, pentru menținerea păcii, fiind deosebit de semnificativ. Cele două războaie mondiale, nimicitoare și aducătoare de suferințe pentru toate popoarele lumii, n-au fost și nu trebuie să fie uitate. Istoria, se subliniază în mesaj, poate mobiliza larg popoarele de pretutindeni «pentru a spune un Nu hotărât războiului, politicii de forță și amenințare cu forța». Dorința de pace a popoarelor a fost una dintre coordonatele fundamentale ale istoriei omenirii. Această dorință este proprie și istoriei poporului român.

Evocând împlinirea a 2050 de ani de la formarea primului stat dac centralizat și independent al lui Burebista, mesajul președintelui Ceaușescu — apărător și promotor consecvent al păcii și colaborării între popoare, al independenței și neamestecului în treburile interne ale altor state — arată că istoria României urcă departe în trecut, până la moșii și strămoșii noștri, care au stat dintotdeauna pe aceste locuri luptând și apărându-se cu vitejie pentru a-și păstra dreptul de a exista, pentru dezvoltarea de sine stătătoare, știind totodată să mențină un climat de înțelegere și bunăvecinătate. Mesajul Președintelui țării subliniază aportul cercetătorilor români din domeniul istoriei care acționează pentru a pune în lumină această realitate istorică, folosind cu obiectivitate și ținută științifică argumentele și dovezile materiale din trecut.

Mesajul tovarășului Nicolae Ceaușescu a deschis prima pagină din cronică a unei manifestări de importanță deosebită pe arena mondială. O pagină memorabilă, luminată de idei generoase, fertile pentru pacea lumii.

Costache Anton

CUTEZATORII 33

Timpe de două zile, începând de sâmbătă, 9 august 1980, Capitala țării noastre a fost gazda tradiționalei întâlniri atletice pionierești — **Tetratlonul a-tletic internațional «Prietenia»** — aflat anul acesta la cea de-a XXIV-a ediție.

Pe Stadionul Tineretului, împodobit sărbătorește, oaspeților, pionieri și

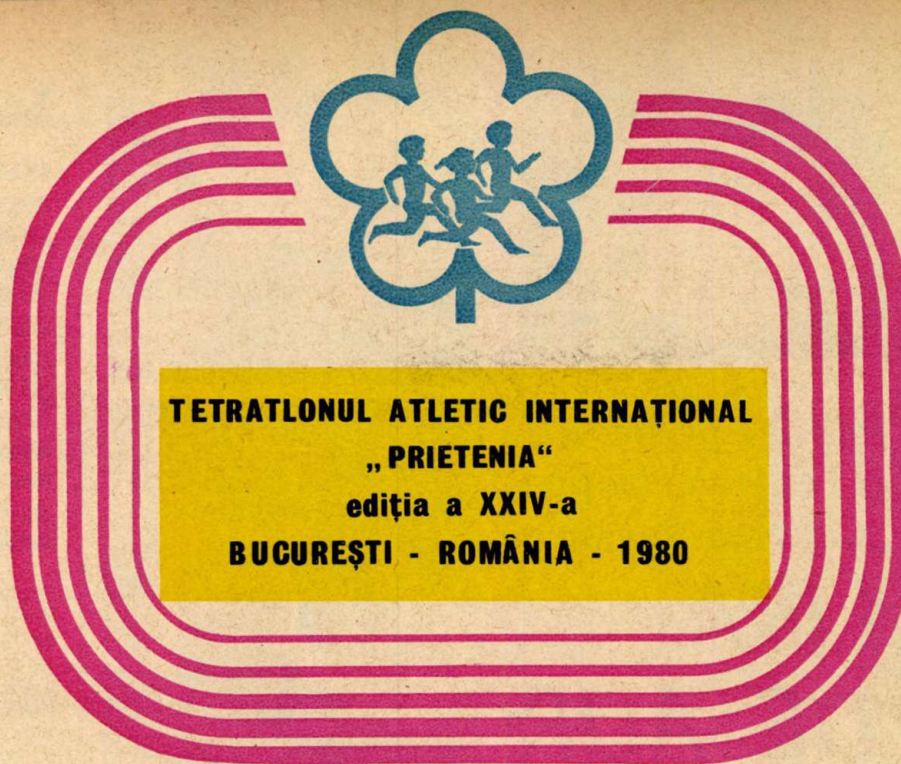
adulți sosiți din șapte țări: R.P. Bulgaria, R.S. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.P. Mongolă, R.P. Polonă, R.P. Ungară, U.R.S.S. — li s-a făcut o călduroasă primire atât de către organizatori — Consiliul Național al Organizației Pionierilor în colaborare cu Ministerul Educației și Învățămîntului și Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, cât și de către mii de purtători ai cravatei roșii cu tricolor veniți aici să asiste la desfășurarea întrecerilor. Cei 96 de concurenți (cite 6 fete și 6 băieți în fiecare echipă reprezentativă) au participat, la această tradițională competiție în spiritul deplinei loialități sportive și prietenii, întrecându-se la cele patru probe atletice prevăzute în concurs: alergare de rezistență, viteză, săritură în înălțime și aruncarea mingii de oină.

Pe parcursul celor două zile de întreceri, obiectivele aparatelor foto au surprins numeroase imagini pe care vi le prezentăm într-o sugestivă selecție în cadrul ediției de față.

(Continuare în pag. 11)

Cele trei echipe de tetratlon, câștigătoare ale primelor locuri pe națiuni: (de la stînga la dreapta) echipa Uniunii Sovietice (locul II), a Republicii Socialiste România (locul I) și echipa Republicii Populare Polone (locul III).

**TETRATLONUL ATLETIC INTERNAȚIONAL
„PRIETENIA”
ediția a XXIV-a
BUCUREȘTI - ROMÂNIA - 1980**

În cadrul celor două zile de întreceri atletice, sub emblema de floare a acestui concurs, s-au afirmat încă o dată talentul și pasiunea sportivă, prietenia și voia bună, solidaritatea între copiii participanți, între toți copiii lumii.

Adresăm cele mai călduroase felicitări, pentru participare și pentru rezultate sportive deosebite, tinerilor atleți din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Ger-

mană, Mongolia, Polonia, Ungaria, Uniunea Sovietică și România.

Ca în fiecare concurs sportiv,

cei mai buni dintre cei buni au fost răsplătiți cu trofee și medalii, cu diplome și premii. Dar,

dincolo de premii și înțietăți, marile cîștiguri, marile trofee au fost: cunoașterea între participanți, noile contacte și prietenii stabilite în România între copiii țărilor noastre. Tuturor copiilor din cele opt echipe le dorim noi și noi succese în sport și la învățătură, multă sănătate și bucurie!

Protagoniștii întrecerilor, care ne-au încîntat privirile cu elanul vîrstei și măiestria lor sportivă,

vor petrece împreună frumoase zile de vacanță la Năvodari.

La încheierea competiției sportive, să ne reînnoim în inimă, dragi cititori, împreună cu echipele participante, legămîntul înscris în deviza celei de a 24-a ediții a Tetratlonului atletic internațional: «Prin sport, pentru pace și prietenie între toți copiii lumii».

Mihai Negulescu

Pe scena de la Mamaia — un ansamblu pitoresc grupul C.I.S.V., reunind copii din 14 țări și din România.

Foto: Grigore Prepeleța

**FESTIVALUL
INTERNAȚIONAL**

**COPIII LUMII
DORESC PACEA**

NĂVODARI '80

A intrat deja în tradiție ca această prestigioasă manifestare — Festivalul internațional «Copiii lumii doresc pacea» (aflat acum la cea de a III-a ediție) — să se desfășoare într-un minunat cadru de vacanță, ospitaliera tabără Năvodari oferind totodată oaspetilor-participanți privilegiul mării, al soarelui cu cele mai multe carate. Așa după cum relatam și în numărul trecut, din ziua debutului Festivalului — 21 iulie — s-a instaurat aici o perpetuă și febrilă atmosferă de spectacol în pregătire și în desfășurare. Căci am avut, pe itinerarul a

Ileana Pița

(continuare în pag. 4)

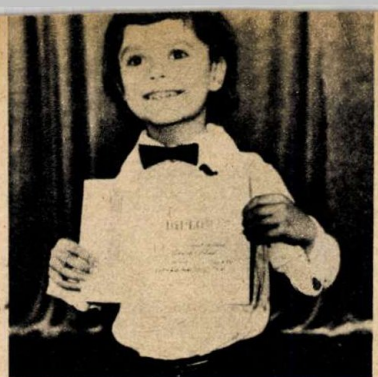
FESTIVALUL INTERNACIONAL „COPIII LUMII DORESC PACEA” NĂVODARI 1980

(urmăre din pag. 3)

cinci zile, imaginea integrală a acestui festival spectaculos prin sirguința pregătirilor de peste zi (nici cele câteva averse de ploaie n-au izbutit să dizolve elanul artiștilor), spectaculărilor prin pitorescul recital-ștafetă al copiilor oaspeți și gazde susținut, seară de seară, în incinta taberei. Iar în ziua de 26 iulie, lumea Festivalului, transmutată pe scena Teatrului «Ovidiu» din Mamaia, a oferit spectatorilor de toate vârstele și de pretutindeni un emoționant buchet multicolor și plurimuzical — un dar simbolic și sărbătoresc al copiilor lumii întrățiți prin idealul solidar al luptei pentru pace.

Un «Joc de copii» a invadat scena în deschiderea spectacolului — o metaforă coregrafică a copilăriei, reprezentând cel dintâi dar artistic al gazdelor (pionieri din județele Mureș, Vaslui, Galați și municipiul București). Simona Jackie din Dublin, membră a delegației «Woodkraft Folk», îmi vorbește despre repertoriul pregătit pentru ziua lor națională în cadrul taberei, repertoriu din care au ales pentru spectacolul de gală «Cîntec pentru pace» — simbolic mesaj al copiilor englezi. Un elogiu al prieteniei — exprimat poate prin cea mai simplă metaforă, însă cit de sugestivă — «Cinci degete» — l-au adus pe scenă membrii delegației din Austria. De altfel, culorile specifice ale celor cinci continente, ale tradiției, ale costumelor naționale și ale melosului popular s-au întâlnit aici într-un potpourri prezentat de către copiii din Algeria, Bulgaria, Cehoslovacia, Cuba, Egipt, Finlanda, R.F. a Germaniei, Italia, U.R.S.S., Tunis.

Eliska Belikova, din Cehoslovacia, fericită că a avut prilejul să participe la un asemenea festival de anvergură internațională, s-a substituit, într-o ulterioară convorbire cu noi, unui foarte judicios cronicar artistic, apreciind tocmai această amplă paletă coloristică și muzicală a spectacolului. Nici n-am putea să nu subscrîm la aprecierile ei și nu l-am putea uita nici pe micul nostru prieten Amar Rafai din Damasc, care ne-a cucerit inimile prin frumosul poem închinat păcii de către copiii Siriei, nici dezinvoltura cu care francezii au interpretat un foarte antrenant «Cîntec vesel», nici proiecția secolului XXI, așa cum a fost el imaginat în cîntecul pionierilor polonezi. Grupul CISV (Children's International Sumer Villages) a întruchipat pe scenă o adevărată horă a prieteniei, a prieteniei copiilor de pe planeta Pămînt, interpretînd totodată binecunoscutul și tradiționalul imn al acestei asociații internaționale a satelor de vacanță pentru copii. Ca epilog, gazdele au oferit un program de excepție, fiind prezente aici prestigioase formații pionierești premiate la precedentă ediție a Festivalului Național «Cîntarea României». În final, marea scenă de la Mamaia a fost inundată de o mare de copii care și-au unit glasurile și inimile într-un impresionant cîntec-elogiul al păcii.

Ritmuri pionierești în Festivalul Național „Cîntarea României”

«LIRA DE AUR»

Vacanța de vară aduce în fiecare an pionierilor din Suceava bucuria uneia dintre cele mai frumoase serbări muzicale. Este vorba de concursul de interpretare instrumentală «Ciprian Porumbescu», înscris în marele Festival Național «Cîntarea României». Această manifestare, avînd un larg ecou în lumea școlărilor, a atras și la actuala ediție pe cei mai tineri și mai talentați interpreți instrumentali dintre pionieri și din rîndul șoimilor patriei.

— Pentru mine, ne spune Georgiana Ciobanu din Arad, elevă în clasa a IV-a, concursul «Ciprian Porumbescu» este o întâlnire plăcută și plină de învățăminte cu colegii mei mici și mai mari. Am venit la Suceava cînd eram într-a doua. Deocamdată n-am luat decît o mențiune, dar aș dori ca peste un an sau doi să pot și eu interpreta la vioară «Sonatina» de Tiberiu Olah, așa cum a interpretat-o Simona Moise. Sunetul vioarei ei m-a încîntat, a fost grozav.

Simona Moise, una dintre premiantele întîi ale concursului «Ciprian Porumbescu», este o fată de o reală modestie. Nu de mult, ea a fost laureată a unui concurs internațional de interpretare, care s-a ținut în Polonia. «Suceava mi-a prilejuit totdeauna momente de înaltă ținută artistică, de emoție, de încîntare. Pentru că aici, comparîndu-mă cu colegii mei, am învățat să mă cunosc mai bine, mi-am dat seama că drumul spre atingerea măiestriei este un drum greu, de muncă, ne spune Simona. Cînd mă întorc de la concurs, de fiecare dată îmi propun să descifrez piese și mai dificile. Așa încep ceasurile, multe ceasuri de muncă. Bineînțeles, nu uit niciodată că sînt elevă și că trebuie să fiu prima și la învățătură».

Anul acesta, «Lira de aur», trofeul care încununează concursul «Ciprian Porumbescu», a fost cîștigat de pionierul bucureștean Bogdan Boboceu.

— În sfîrșit, am dobîndit distincția la care rîvnesc de mult — ne mărturisește el. Nu vreau să vă ascund, sînt un ambițios, dacă prin cuvîntul ambiție se înțelege o mare, o foarte mare cantitate de muncă. Am venit aici, la Suceava, de cînd eram mic. Și tot de atunci am înțeles că talentul fără muncă nu înfloarește. Acum sînt într-a VIII-a. În fiecare an mi-am propus să urc o treaptă și am reușit prin muncă. Am interpretat o parte din Sonata a II-a a lui George Enescu. Cînd am început să studiez această sonată, toată lumea mi-a spus că întrecer puterile mele. Dar nu m-am lăsat și sînt fericit că munca mea, sirguința mi-au fost răsplătite. Cred că pentru începători, un concurs, cum este acesta de la Suceava oferă mari posibilități de dezvoltare a talentului, îi învață să muncească și, bineînțeles, să iubească și mai mult muzica.

În culise, iată, îl zăresc pe cel mai mic interpret al concursului, pe Dănuț Vornicelu, de la Grădinița nr. 28 din Bacău, distins cu un premiu special.

— Am o vioară nouă, ne-a spus, fără nici o introducere și foarte bucuros, Dănuț. Mi-au dat-o muncitorii de la Reghin, că eu am cîntat acolo la ei!

Intr-adevăr, Dănuț are o vioară construită anume pentru el de meșterii cunoscuți întreprinderi de instrumente muzicale din Reghin. Un dar binemeritat. Dănuț a uimit juriul prin accentele, prin căldura și limpezimea sunetului pe care le-a scos din cunoscuta «Baladă» a lui Ciprian Porumbescu.

Și în încheiere...

...I-am rugat pe maestrul emerit al artei, D.D. Botez, președintele juriului, să ne spună ce a adus nou actuala ediție suceveană a concursului.

— Un număr mai mare de participanți, un repertoriu mai bogat din creația muzicală românească. De altfel, constatăm cu bucurie că, alături de prestigioși compozitori, mulți tineri creatori au destănat în ultimii ani copiilor lucrări de valoare. Participanții acestei ediții, prin talent și pregătire au pus la încercare juriul căruiu i-a fost mai greu în anul acesta să aleagă premianții. Aș mai vrea să subliniez că pionierii Sucevei, educatorii lor s-au dovedit gazde bune și primitoare pentru care le mulțumim. Concursul «Ciprian Porumbescu», la cea de-a noua ediție, a cîștigat un grad de maturitate. De altfel, prestigiul său nu s-a dezmințit niciodată. Mihaela Martin, Liliana Ciulei, Gabriel Croitoru sînt în prezent interpreți cunoscuți și prețuiți nu numai în țară, dar și peste hotare. Pionieri fiind, ei au trecut prin proba concursului sucevean și au fost laureați, la vremea potrivită, cu «Lira de aur». La toate acestea trebuie adăugat că, în timpul concursului participanții susțin microrecitaluri în întreprinderi și la cooperative agricole de producție și astfel învață încă din copilărie că pentru un viitor artist nu există împlinire mai mare decît a aduce bucuriile muncii, trăirile înalte ale artei în mijlocul celor ce muncesc.

Așadar, în încheiere nu ne rămîne decît să urăm festivalului sucevean «La mulți ani» și la «mai multe ediții».

Biti Caragiale

1. Dănuț Vornicelu și prima sa diplomă pentru muzică.

2. Premiul I — Simona Moise. «Interpretarea unei piese muzicale înseamnă pentru mine ceasuri și ceasuri de studiu...»

3. Bogdan Boboceu — distins cu «Lira de aur» și cu un premiu... muzical: un set de discuri, oferit de revista «Cutezători».

BUGURIILE VACANȚEI

În zorii zilei, este încă liniște deplină. Prilej de a contempla îndelung spectacolul minunat ce bucură zilnic privirile numeroșilor copii aflați aici la 2 Mai, în tabără speranțelor olimpice. Plaja pare o lungă întindere de argint topit, marea o uriașă piatră prețioasă, cu scilipiri orbitoare. Este încă devreme, e liniște, doar briza mării șușotește încet. Deodată, însă, totul se umple de viață, voci cristaline de copii vibrează în văzduh, în nisip se înmulțesc urmele pașilor gingași, la marginea apei se opresc numeroși copii bronzați.

— Vai, ce rece e! se răsfată unul dintre ei, și ride, trăgîndu-și piciorul atins de un val blînd.

— Exerciții de respirație! Unu-doi... se aude vocea antrenorului. Respirați adînc! Aerul sărat e o comoară pentru organismul vostru.

Pe nisipul plajei, grupurile de copii fac exercițiile de încălzire, după care urmează antrenamentul propriu-zis.

...În tabără își petrec zile de vacanță plină, fructuoasă, sute de copii între 4 și 14 ani. Toți sînt membrii cluburilor sportive școlare «Pionierul». Din localitățile Bălan, Lupeni, Cluj-Napoca, Borșa, secția de schi alpin — de la Piatra Neamț, tenisul de cîmp, de la Galați, Slatina, Oradea — secția de

— VASĂZICĂ. LA ÎNTREBAREA
CU CINE VREI SĂ TE ASEMENI?
«Scriem aici, cu PIX ROSU»
CU NADIA

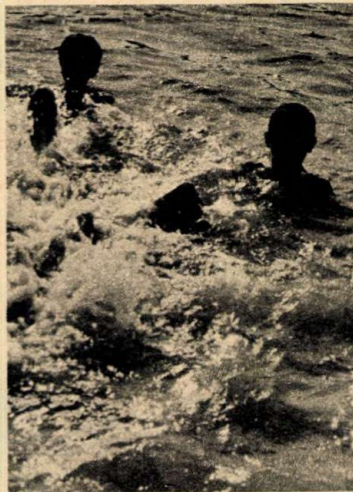
judo, de la Craiova — tenisul de masă, de la București, Timișoara, Lugoj — gimnastica, de la Suceava — patinajul vitează; într-un cuvânt au venit aici copii talentați în arta sportului. De asemenea, aici se află și micii fotbaliști din Capitală, de la Casa centrală a pionierilor și șoimilor patriei și de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din sectorul 3.

Pe plajă antrenamentele se desfășoară intens. Mă opresc lângă grupul de gimnastică ritmică modernă. Săriturile mai grele, elementele de acrobatică se repetă o dată, de două ori... de zece ori, până la executarea lor absolut corectă.

Schiorii de la Lupeni se antrenează pe faleză, fiindcă în nisip nu se pot face alergări. Fetele de la secția de gimnastică sportivă din București execută sărituri spectaculoase — plutesc în aer, parc-ar fi albatroși.

După antrenament urmează baie, plaja, jocul, iar la orele 13,30 sala de mese se umple din nou. După ce au luat masa, tinerii sportivi se odihnesc. De la orele 16 începe cel de-al doilea antrenament, iar seara copiii se uită la televizor, se joacă, dansează, cântă.

În zilele mai răcoroase locatarii taberei vizitează localitățile din jur. Au

MIRCEA FLORIN ȘANDRU

Patrie tînără

Iubire de țară

*Patrie tînără-n veci
Patrie, cale stelară
Arce de aur măsoară
Timpul pe care-l petreci.
Patrie-spațiu etern
Zare arzînd pe coline
Punte spre vremea ce vine
Dulce căldură pe stern,
Inimă calmă ce bate
Mare de chipuri cîntînd,
Foc subteran luminînd
Vechile spații carpatice.
Patrie, eden de grîu
Patrie, nimb de metale,
Turnuri urcînd triumfale
Timpul cu clocot de rîu.
Patrie, snop de lumini
Veșnică, liberă, bună
Sîngele tînăr răsună
Ca o furtună de crini.*

*Prin sînge dacă auzim
Cometele căzînd în mare,
Dacă e liniște încît
Foșnesc și razele de soare,
Dacă trăim de mii de ani
Între aceste vechi hotare,
În timp ce-n lume se mai nasc,
Mai mor și se desfac popoare,
În timp ce-n lume prea ades
Mai latră arme și se moare,
Dacă pămîntul ne e blind
Ca o eternă alinare
Purtînd pe aripile lui
Vetre cu flacăra lor mare,
Făcînd semințele de grîu
Să ne-ncolțească sub picioare,
E pentru că iubim profund
Acele trei culori solare,
E pentru că iubim cu toți
O patrie nemuritoare.*

fost la Mangalia, la Neptun și se pregătesc să viziteze șantierul naval din Mangalia. Dar înainte de toate, principalul scop al speranțelor olimpice este îndeplinirea programului de antrenamente, mulți dintre ei pregătindu-se încă de pe acum pentru Olimpiada din 1984. Le dorim o evoluție tot mai promițătoare și multe izbînzil

Fotoreportaj de Suzana Bogdan

DE CE-AM ÎMPRIMAT LA
CASETOFON APLAUZELE DELA
OLIMPIADĂ ??... FOARTE
SIMPLU ... CĂ SĂ N-AM
EMOTII PREA-MARI CÎND
VOI URCA PE PODIUM LA
URMATOAREA
OLIMPIADĂ...
TREBUIE
SĂ MĂ
OBISNUIESC
NU ???

1. Gimnastele, în plin exercițiu.
2. ...apoi, o baie binevenită.
3. Joaca, o bucurie a vacanței.
4. Zbor de albatros.

5. Vorah Narcisa, cea mai mică locatară a taberei, are patru ani... împliniți!

Înălțare

Numai tu, patrie, te înalți către soare
pe brațele noastre ca pe un pedestal;
Lași gânduri mărețe spre-nalturi să zboare;
Frumoasă ești în freamăt de sonde,
în vuiet de codri, în cîntec de furnal.

Numai tu ești dragostea mea cea dintîi
cînd am cunoscut cît de largă-i cîmpia
și mereu cu fruntea-n lumină rămiî,
dînd mîna în anii aceștia cu fericirea.

Încerc să te cînt pe strune subțiri
de vioară, dar frunzele codrilor tăi mă întrec.
Lunatici, coboară pe plaiuri mirese și miri
cînd în genunchi la izvoarele tale m-aplec.

Și beau apa sfințită de buni și străbuni
și-odată cu dînsa beau stele și lună.
Nu e pămînt mai plin de minuni,
decît țara străbună.

Vasile Zamfir

Superbi trandafiri alergau prin fața priviri-
lor noastre purtați de pînza de in ce izvora
de undeva, de sub giganticul mosor. Oamenii
din Păulești îi trimit în țară, în lumea în-
treagă, «înveliți» în pînza de in fabricată
aici, la INTEX — unitate economică cu
care, în 1952, a debutat industria în acest
vechi sat prahovean.

Priveam culorile ce alergau și mă ducea
gîndul la trandafirii vii, adevărați, văzuți prin
curțile oamenilor, în curtea școlii, în fața
consiliului popular. La trandafirii care ve-
ghează cu flacăra lor odihna eroilor de la
monumentul luptătorilor căzuți aici la Pău-
lești în zilele lui August 1944.

Floare omniprezentă, trandafirul Păulești-
lor poartă, dincolo de farmecul său floral,
simbolul unei întregi istorii. Istoria celor

Slănicului. Eu eram comandant de tun. Mai aveam doi băieți cu mine, tot de-aici din sat. Am continuat apoi războiul pînă în Tatra. M-am întors în sat. Mare bucurie am trăit cînd am văzut că țara trecuse pe un drum nou. M-am bucurat și pentru faptul că noi, cei trei tunari din Păulești ne-am întors acasă cu toții.

Fostul comandant de tun, sergentul Ion Baban, agricultor din moși-strămoși, a ieșit la pensie ca muncitor la țesătoria INTEX. Are peste 70 de ani, e sănătos și bun de treabă. Are mulți nepoți școlari, pionieri. Unul dintre ei, Claudia Nicolae, a cîștigat de curînd, în cadrul Festivalului Național «Cîntarea României», locul I la faza județeană și locul II pe țară, cu un recital de muzică folk. Cîntecul preferat al Claudiei, nepoata luptătorului de la Păulești, are aceste versuri:

Mi-am trimis tovarăși grănicerii
Să-nconjoare cu un brîu frumos
Munca țării noastre, pacea țării,
Viitorul țării luminoș.

...Pe locurile unde ardea satul în August 1944, azi merg copiii spre școala cea nouă; să învețe în laboratoarele moderne, în sălile curate vegheate de tricolorul de deasupra catedrei; merg copiii la Complexul comercial să-și cumpere cărți și bomboane, merg copiii să se culce în casele cele noi și frumoase în care luna iulie 1980 a consemnat o nouă bucurie: instalarea primelor telefoane.

...Pe locurile unde se dădeau lupte în August 1944 trec astăzi șiruri de combine: combinele unui sat care a învățat că pămînturile sale pot hrăni cu generozitate nu doar grîul și porumbul ca altădată, ci și floarea-soarelui, și cartoful, și sfecla, și inul. Iar copiii Păuleștilor, cîndva sărăciți de șanse ca însăși sărăcia satului lor, au intrat anul acesta printre primii la Liceul I.L. Caragiale și la alte licee din Ploiești, Plopeni, Băicoi.

...Pe locurile unde în August 1944 tunurile hitleriste ucideau trandafirii de prin case și grădini, o viață nouă, întemeiată pe cei 36 de ani de libertate, își măsoară urcușul după ritmurile fiecărui nou August.

Ilie Traian

GÎNDURI LA O EXPOZIȚIE

Am depășit nu cu mult vîrsta purtătorilor cravatei roșii cu tricolor, dar firele ce ne leagă pe toți m-au făcut să vizitez și acum Expoziția republicană a pionierilor și școlarilor «Mulțumim din inimă partidului», găzduită la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România.

Am admirat fiecare dintre lucrările expuse pentru că în oricare dintre ele pionierii au pus pricepere și îndeminare, dar mai ales picurii muncii, iar exponatele oglindesc, totodată, bucuria de a trăi și de a munci în România de azi.

M-am bucurat cînd am reîntîlnit și aici, la expoziție, desene ale căror autori — Mariana Iacoban din comuna Satu-Mare și Vasile Petrof din Birlad — îi cunoșteam din «Cutezători». Dar expoziția aceasta este mai ales o navă ce cuprinde și alte spații decît desenul și fotografia. Ea cuprinde mai ales lucrările tehnico-științifice ale pionierilor și școlarilor. De la Complexul de jocuri pentru șoimii patriei, executat de un grup de pionieri din Rm. Vilcea, pînă la Farfuria zburătoare, creație a pionierilor din Covasna, de la Stația de desalinizare a apei de mare, construită de un grup de pionieri din Mangalia, pînă la Mașina de recoltat porumb cu voleți orizontali, executată de pionierii din Timiș, se remarcă în mod deosebit inventivitatea și priceperea făurarilor care de fapt sînt copii între 8 și 14 ani ce trăiesc fericiți într-o țară liberă și frumoasă. Complexul studentesc mondial realizat prin reducerea fondurilor de înarmare cu 0,01 procente, realizat de pionierii buzoieni, este una dintre lucrările prezente în expoziție care te fac să meditezi îndelung și care arată, totodată, dorința pionierilor din România ca pretutindeni în lume să fie pace. Am plecat tîrziu din expoziție cu blocnotesul plin de însemnări și cu bucuria și convingerea în suflet că pionierii noștri știu să prețuiască frumosul și utilul, joaca și munca, și mai ales prietenia, și pacea.

Iulia Pinzariu

ESTU

36 de ani de libertate, începută atunci în '44, cînd satul se hotărîse, odată cu întreaga țară, cu oamenii și ostașii săi, să-și întoarcă fața spre lumină.

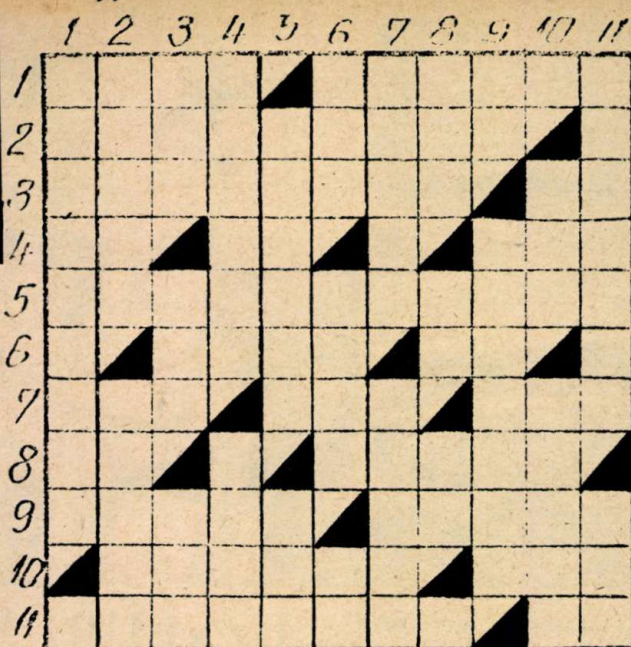
Reporter: Am auzit că în 1944, satul Păulești a fost ars.

— Da. Mai ales în partea asta, spre Găgeni. Mai întîi nemții îl bombardaseră cu aruncătoare de mine. Gospodăria unchiului Matei, fratele tatii, fusese distrusă. Au murit oameni. Apoi trecuse coloana germană prin sat și dăduse foc pur și simplu. Erau foarte furioși fasciști.

— Sigur că erau. Se cuibăriseră în pădurea Păulești... Cam pe unde e satul de vacanță pe care l-ați văzut...

— Da, da.

— De-acolo controlau uzina de la Plopeni și voiau să ocupe iar Ploieștiul. Petrolul, nu? Dar i-am scos din birlog și au fugit pe valea

HAI
SĂ NE
JUCĂM

ORIZONTAL: 1) Se oferă câștigătorilor în întrecerile sportive. Joacă de plăcere. 2) Denumire sub care sînt cunoscute jocurile inițiate în anul 776 î.e.n. în Grecia antică. 3) Jocul lor e foarte important în box. Inițiale sportive! 4) În sfîrșit, găsit! Începe crosul Arsenic (pop.). 5) Situație în care se găsește cel care caută la jocul de-a baba-oarba (3 cuv.). 6) Suita lui Dionysos. La șotron. 7) Autorul poeziei «Joc». Jucat pentru spectatori. Lac în Scoția. 8) Pană. Loc de joacă limitat pentru cei mici (dim.). 9) A expune. Cel mai important port al Greciei. 10) Călt în lupte. Chef de joacă. 11) «Jocurile copiilor» face parte din creația acestui ultim mare reprezentant al picturii flamande din perioada Renașterii. În tur-neu!

VERTICAL: 1) Joacă (fig.). 2) «Teren» de joacă în cadru hibernal într-o poezie a lui George Coșbuc (pl.). Joacă pe scenă. 3) Picătură. Arhitect francez (1790—1853). Cartea cea mai mare. 4) Un joc prietenesc. Loc de joacă și de plimbări în parc. 5) Apărător. Algebră (abr.). 6) A ceea (pop.). Interfecție care imită o cădere sau o lovitură bruscă. Ion Horea. 7) A introduce un punct în poarta echipei adverse. Se prinde! 8) Comună în Franța. Arșice (sing.). Primele la țintă! 9) La tabinet. Rezultatul unui joc (pl.). 10) Joc de cap. E pe fază. 11) Etapă a unui joc. Literă chirilică

DICTIONAR: RAA, GAU, LIOP, ADE

Nicolae Axioti

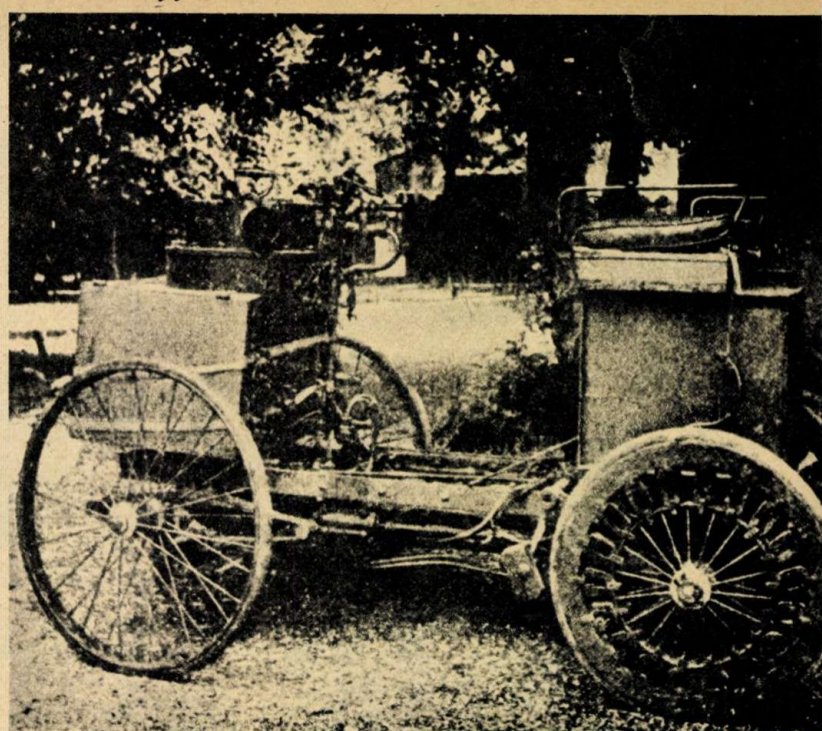
EPIGRAMĂ

Unuia care nu spune notele rele:

Nota zece, deși rară,
El o strigă de pe scară,
Doar pe patru sau pe trei
Le șoptește lui Grivei...

G. Zarafu

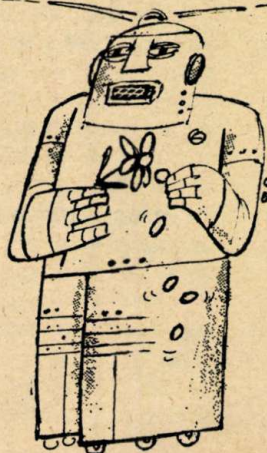
- GICUTA, CE-AI ZICE
DACA 'CELEBRUL EUSEBIO
AR DESCHIDE UȘA CLASEI
NOASTRE ȘI AR ZICE:
- BĂIEȚI, DE ASTĂZI VETI FACE
SPORTUL CU MINE !!!

ACUM 100 DE ANI: AUTOMOBILUL LUI VĂSESCU

Primele automobile din lume au fost acționate cu abur. Ele și-au făcut apariția în a doua parte a secolului trecut. Între acestea s-a aflat și un tip mai perfecționat, construit la Paris, de inginerul român Dimitrie Vănescu. Era, după cum l-au numit francezii, «cel mai reușit tren fără șine din lume». După cum se vede în fotografie, acest năstrușnic vehicul avea în față un cazan cu abur. Roțile din spate erau prevăzute cu inele de cauciuc, între benzile metalice, pentru asigurarea confortului călătorilor; adică al călătorului, pentru că, în afară de șofer, nu mai era loc în mașină decît pentru un singur pasager. În anul 1896, cînd inginerul Vănescu s-a înapoiat în țară, a adus cu el și automobilul care făcuse senzație în Europa, donîndu-l Școlii de poduri și șosele al cărui profesor a devenit mai tîrziu.

Ion Munteanu

DIN LUMEA CAILOR- PUTERE

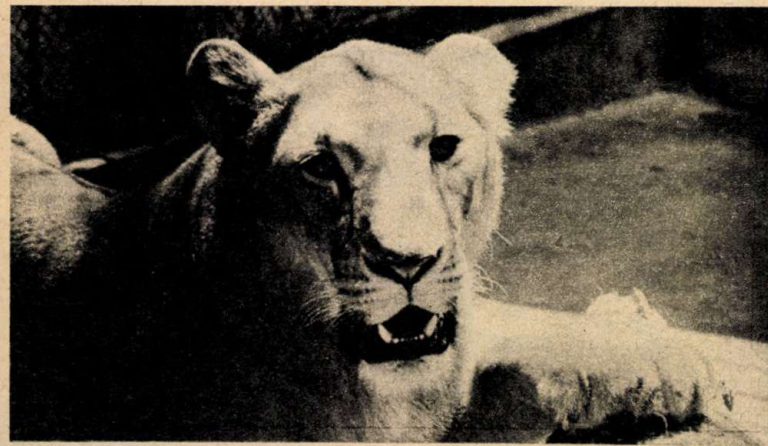
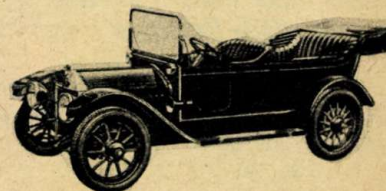
În 1898, ducesa d'Uzes primea un carnet de conducere a automobilului. Trei luni mai tîrziu era condamnată la cinci franci amendă pentru exces de viteză pe străzile Parisului. Depășise viteza legală de 12 km/h.

*

Primul stop — roșu — a fost instalat la Londra în decembrie 1868, în apropierea parlamentului. El era destinat deputaților, pe care trebuia să-i ajute să traverseze fără primejdia de-a fi călcați de trăsurile... La patru săptămîni de la instalare lampa cu gaz a explodat, rîndind grav un polițist.

*

În Polonia a fost instituit titlul de «gentlemen al autostrăzii». El va fi decernat celui mai atent automobilist.

CLUBUL Logicienilor

Prezintă Edmond Nicolau

Răspuns la problema din numărul trecut:

Fiecare echipă a jucat cîte trei meciuri. Echipa A a cîștigat un meci, deci a acumulat dintr-o dată 10 puncte. Din punctaj rezultă că a mai obținut odată un 6 și odată un 5 — avînd deci un meci la egalitate după ce a condus în prima repriză și unul cu scor egal la sfîrșitul ambelor reprize. Pentru a urmări mai ușor raționamentul, să facem un tabel, în care să înscrim rezultatele meciurilor. Vom avea patru coloane numerotate A, B, C și D, și patru linii numerotate la fel. Pe coloana unei echipe înscrim rezultatul meciului cu celelalte echipe. De exemplu, dacă echipa A a învins-o pe B și a făcut meci egal cu C, pe coloana lui A vom înscris:

A	A
B	10
C	6
D	5

Din cele afirmate rezultă că meciul A—D a avut scorul egal în ambele reprize, deci în dreptul lui D am înscris cifra 5.

Dar aceste date ne permit să completăm și alte date din tabel. Dacă în dreptul lui C, pe coloana lui A, am înscris 6, atunci pe coloana lui C, în dreptul lui A, vom înscris 2 — deoarece am convenit ca la un rezultat de egalitate să dăm o primă doar echipei care a condus în prima repriză. Tabelul nostru devine:

	A	B	C	D
A	—	0	2	5
B	10	—	—	—
C	6	—	—	—
D	5	—	—	—

Pe diagonala pătratului punem liniuțe, deoarece nici o echipă nu joacă cu ea însăși.

În continuare trebuie să căutăm descompunerea numerelor 16, 11 și 6 în sume de trei numere, alese printre numerele 10, 6, 6 și 2. Singura descompunere posibilă pentru 16 este $10 + 6 + 0$; pentru 11, suma $6 + 5 + 0$; pentru 6, suma $2 + 2 + 2$. Rămîne să introducem în mod convenabil aceste numere în tabelul nostru.

Singura coloană unde apare 2 este coloana lui C, deci acolo vom adăuga încă doi de 2:

	A	B	C	D
A	—	0	2	5
B	10	—	2	—
C	6	—	—	—
D	5	—	2	—

Dar un 2 pe coloana lui C corespunde unui 6 pe coloana altei echipe cu care a jucat C. Tabelul nostru se completează astfel:

	A	B	C	D
A	—	0	2	5
B	10	—	2	—
C	6	6	—	6
D	5	10	2	—

Rămîne să adăugăm un 0 pe coloana lui D, în dreptul lui B, și un 10 pe coloana lui B, în dreptul lui D, ajungînd la tabelul final:

	A	B	C	D
A	—	0	2	5
B	10	—	2	0
C	6	6	—	6
D	5	10	2	—

Putem trece acum la calculul regulamentar. A are o victorie și două meciuri egale, deci totalizează 4 puncte; B are o victorie și un meci egal, deci numai 3 puncte; C nu are nici o victorie, dar are trei meciuri egale, totalizînd tot 3 puncte; D are două meciuri egale și o înfrîngere, deci are numai 2 puncte.

FILATELIE CALEIDOSCOP

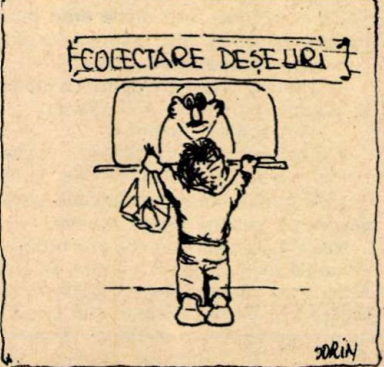
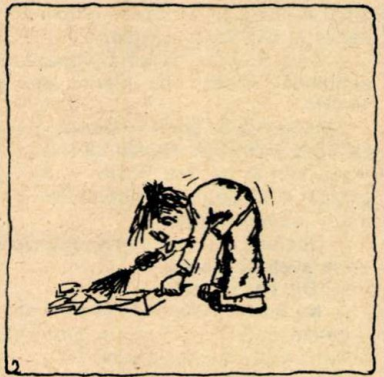
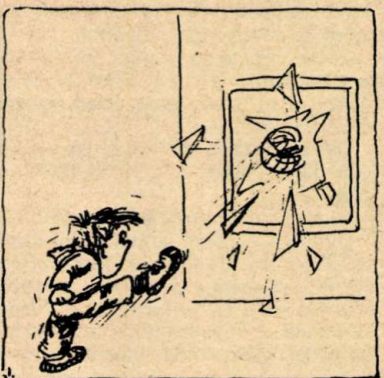
● În numeroase țări se utilizează sortarea mecanizată a corespondenței. Ștampilarea automată a timbrelor, însă, a fost introdusă numai de curînd. Motivul: expeditorii nu lipesc mărcile postale în același loc pe plicuri.

Lată însă că specialiștii cehoslovaci au rezolvat problema, producînd timbre cu marginile prelucrate într-o culoare luminiscentă. Pe baza acestei luminiscente, un dispozitiv automat poate «citi» timbrul oriunde ar fi aplicat pe plic și îl ștampilează.

● Preocuparea pentru economisirea de energie începe să se oglindească și într-o serie de emisiuni filatelice anunțate în diferite țări. Astfel, un timbru vest-german înfățișează un bec emîtînd o lumină foarte slabă, iar o marcă austriacă înfățișează un chibrit pe jumătate ars...

● Cu prilejul inaugurării Centrului Organizației Națiunilor Unite de la Viena, administrația poștală a O.N.U. a emis o emisiune de timbre utilizate la francarea corespondenței la sediul din Geneva al O.N.U. Noua emisiune, alcătuită din șase valori, redă în imagine centrul vienez al O.N.U.

I. Penescu

DOUĂ JOCURI CU MINGEA

PISICA ȘI... MINGEA

Jucătorii se așază în cerc, la o distanță de 1,50 m unul de altul. În mijlocul cercului se află un jucător la care se găsește mingea. Acesta o pasează unuia din cerc. Cel căruia i-a fost pasată trebuie s-o prindă și, imediat, să iasă din cerc, pentru a pune mingea jos, în centrul cercului, pe locul jucătorului care i-a trimis-o. Acesta părăsește cît mai repede centrul terenului, căutînd să ocupe locul în cerc — locul celui care se află acum la centru. În acest moment jocul seamănă cu «de-a șoarecele și pisica»: pisica e jucătorul care pune mingea jos, la centru, iar șoarecele — jucătorul care încearcă să intre în cerc, dar nu poate, pentru că ceilalți jucători din cerc îi barează drumul, fie cu brațele, fie cu picioarele larg desfăcute. Dacă nu se reușește, trece iar la centru pentru un tur.

Între timp jucătorul care a depus mingea jos caută și el să-și reia locul în cerc, dar dacă l-a ocupat primul jucător care a lansat mingea (șoarecele), atunci... trece el în centrul cercului, aruncînd mingea pînă ce altcineva îi ia locul!

ÎNFĂȘURAȚI...MINGEA!

Luai o prăjină lungă de 2—2,50 m și înfîgeți-o bine în pămînt, după ce la unul din capete ați legat o sfoară rezistentă și nu prea lungă. La capătul acesteia, cu un cîrlig, un ac de siguranță sau o sîrmă, fixați o minge ușoară, făcută din burete, din alt material spongiu, ori chiar: dintr-un ciorap umplut cu puțină vată (nu prea îndesat). Fiecare jucător este dotat cu cîte o rachetă de tenis sau de ping-pong.

Acum începe jocul: săriți la minge! Fiecare jucător va încerca să atingă mingea agățată sus, de prăjină. Mai mult: el trebuie s-o facă să se înfășoare în jurul prăjinii.

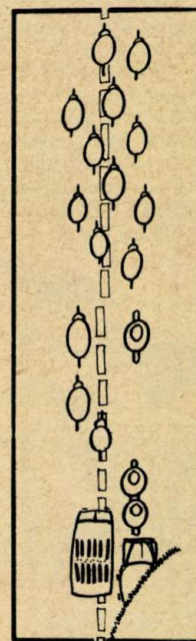
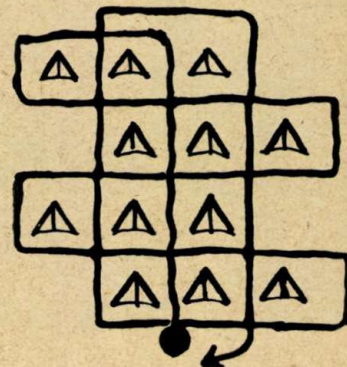
Cel care reușește obține un punct. Fiecare jucător are dreptul să încerce de zece ori într-o partidă. Jocul se desfășoară în două seturi a cîte 10 puncte pentru fiecare.

E un joc antrenant, care prilejuiește efectuarea unei gimnastici de elongație — de creștere în înălțime —, de detentă și chiar... de siluetă! Cu alte cuvinte, îi puteți invita și pe părinți să joace cu voi o partidă-două.

DE VACANȚĂ

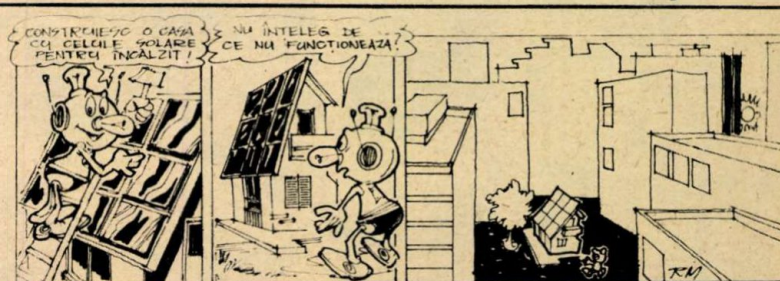
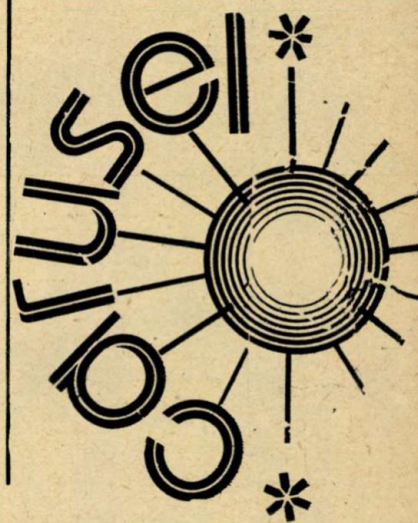
Răspuns la problema din numărul trecut.

Procedați ca în figura de mai jos.

TEST DE PERSPICACITATE VIZUALĂ

PRIVIȚI CU ATENȚIE ȘI RĂSPUNDEȚI: CE REPREZINTĂ DESENUL ALĂTURAT?

O ZI DE NEUITAT

(SCHIȚA DE *Maria Arsene*)

Era în August 1944. Împlinisem zece ani.

Mama lucra la Gara de Nord. Spăla dușumelele din sălile de așteptare și cimentul de pe peron, ștergea praful de pe biroul șefului de gară, și scaunele, și canapelele de pluș dela a întâia. Venea seara frîntă de oboseală. Dar n-avea încotro. Trebuia să ne facă de mâncare, să spele rufe... să... Dar cîte nu făcea mama? Săraca. Mi-era tare milă de ea. Abia se ținea pe picioare. Venea pe

jos, tocmai de pe calea Grivitei, pînă acasă, dincolo de cartierul Dămăroaia. Cînd intra în odaie cădea pe marginea patului, respira din greu, ofta și începea socoteala. Socoteala banilor puștii din leață și a cheltuielilor de fiecare zi: atît pentru piine, atît pentru cartofi, atît costă uleiul. De-o parte, banii pentru chirie și gaz de lampă, iar ce mai rămînea... De mai rămînea... Niciodată nu rămînea... Atunci mama se uita în perete. În perete era fotografia

lui tăicuțu' și a ei, cînd s-au luat și i-a pozat cineva la moși. Dar tăicuțu' murise. Mama voia să-i facă lui tăicuțu' un monument de lemn. O bănuțu' cu spătar pe care să scrie: «În amintirea soțului meu, soldatul Ion Georgescu». Tata a murit în spital. Derăceală. Mama zicea că nu trebuia să-l ia pe front, că suferea de piept. Se îmbolnăvisese la atelierul de reparat mașini, unde lucra iarna fără foc, pe ger, ca să nu facă explozie benzina din automobile. Acolo a prins tata oftică la plămîni. Lucra și noaptea, că nu ne ajungeau banii. Mai spunea mama, cînd era supărată, că leața-i mică, de-batjocură, și plîngea. «Hitler mi-a omorît omul... Hitler și Antonescu... că l-au trimis bolnav pe front și s-a prăpădit pe pat străin...» Mama plîngea și-l blestema pe Hitler, care a pornit războiul. Și pe Antonescu și pe ai bogăți, care i-au ținut hangul, de au pierit atîția tați și frați în război. Apoi mama își ștergea cu dosul palmei lacrimile, curăța cartofii și-i pune în cratiță, turna un pic de ulei peste ei, apoi aprindea gaziera...

Care a fost ziua pe care n-am s-o uit niciodată?...

Au fost multe zile. O dată ne-a cumpărat mama zahăr candel... Altădată, sandale... M-amintesc cînd m-a chemat Nelu, vecinul nostru, la halta de mărfuri, unde am ajutat la descărcatul unui vagon cu saci de sare, pe care i-au încărcat nemții în autocamioane. Am cîștigat o sută de lei. Eram atît de bucuros. I-am dat suta mamei. I-a părut bine. Dar cînd i-am spus că sarea au încărcat-o nemții s-a posomorît și mi-a strigat supărată:

— Nu trebuia să te duci! În ochi să le fi dat sarea. Că ei cu Hitler al lor și Antonescu te-au lăsat orfan, și pe mine văduvă.

Dar ziua aceea pe care n-am s-o uit niciodată... Asta a fost în 1944, în August.

Cum a fost? Cum a început?

Dimineata aceea arăta ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat. Dar nici nu s-a ridicat soarele bine peste salcîmii de pe șosea, că au început să treacă în goană camioane pline cu soldații lui Hitler, motociclete, mașini, tancuri și tunuri mici pe roți de automobil. Apoi a început să bubuie înspre Băneasa și să răpăie puștile.

— Trag ai noștri cu mitralierele și cu antitancul, zicea nea Marin, de la vîrărie.

...Mama era în gară, la muncă. Eu și cu Irina, în stradă. Numai că-l văd pe nea Marin și pe Nea Vasile — de lucrează la depoul de locomotive din triaj — că mă cheamă.

— Costele, adu repede toate sticlele de le aveți prin casă.

— De ce, nene?

— Nu mai întreba. Adu-le fuga aici.

Le-am adus. Cinci sticle. Două de bulion. Dar nu mai aveau bulion în ele, că-l mîncasem pe iarnă și mama spălase sticlele. Trei sticle erau pentru apă. Nu, două, că una mirosea a gaz.

— Dopuri aveți, mă Costele?

— Dopuri? N-avem dopuri, că mama le astupă cu coceni de păpușoi.

— Adu cițiva coceni.

Aveam sub pat, în albioara veche, coceni uscați. I-am adus. Se strînseseră purcoi cocenii și sticlele goale aduse de ceilalți, de prin case.

Nea Vasile a dat de-a dura un butoiăș de tablă cu benzină și, ajutat de nea Marin, de cîteva femei și bărbați, au început să umple sticlele. Am umplut și eu. Zece. Zece sticle cu benzină din butoi. Îi desfăcuse capacul nea Vasile, și eu cu o cutie goală de conserve luam din butoi și puneam în

sticle. Apoi le-am infundat cu dopuri de coceni, ce-i tăiam cu briceagul. Aveam un briceag cu prășele de lemn, de la tata. Tăia ca briul.

A venit un om, nu știu de unde. Avea pușcă, cartușiere, două pe mijloc legate de-o curea lată, și o panglică tricoloră pe brațul stîng. A vorbit ceva cu nea Vasile și au plecat amîndoi. Nea Vasile ducea sticlele într-un coș. Nea Marin într-o traistă. După ei căram și eu într-o desagă.

La capătul șoselei nea Vasile mi-a spus să las traista și să mă-ntorc acasă.

— Stai în casă cu sora-ta, pînă vine Veta de la serviciu.

M-am făcut că plec, dar m-am ascuns după niște mărăciniș și scaieți înalți cît omul.

La început n-am văzut nimic. Auzeam doar cum trosnesc armele și mugesc tunurile. Mă se făcuse frică. Am vrut să fug spre casă. Ce-o fi făcînd Irina? Și ei i-o fi frică, de bună seamă, că are numai nouă ani.

Cînd să mă ridic de după scaieți, văd o namilă de tanc că vine dinspre șosea. Și deodată face la stînga, tăind cîmpul înspre mine. Am simțit că mă trece un fior rece de spaimă pe spinare. M-am trîntit din nou, lipindu-mă cu pieptul de scaieți...

Mă zgîrliau și mă ustura... Dar tot am putut observa pe omul acela cu panglică pe braț. Lîngă el, răsărit ca din pămînt, nea Vasile și nea Marin, cu cîte-o sticlă în fiecare mînă...

«Poc! Poc! Poc! Poc!...»

De ce-or fi azvîrlind cu sticlele în hărăbaia de oțel, după ce ne căzniserăm în grabă să le umplem și să le mai punem și dopuri de coceni? Abia după ce a luat foc tancul, de au sărit hitleriştiîi ăia afară, cu miinile-n sus, și s-au predat, prizonieri, am priceput.

M-am ridicat în picioare și m-am apropiat de ai noștri.

Cel dintîi m-a văzut nea Marin.

— Ce cauți, măi, aici? Fugi acasă, că te-ajunge vreun glonte. Hai, șterge-o!

Nu mă-nduram să părăsesc terenul de luptă. Poate le mai puteam fi cu ceva de folos. Frică nu-mi mai era. Se aflau acolo nea Marin, nea Vasile și prietenul lor, omul cu pușcă.

— Pleacă, mă Costele! mi-a strigat și nea Vasile. Fugi! Fugi — că-i pericol pentru tine! Du-te la soră-ta și ai grijă de ea! Hai! Hai!

Soră-mea Irina... Aproape o uitasem...

Au izbucnit iarăși răpăituri de armă și alt tanc s-a ivit în capul șoselei.

Am luat-o la fugă.

— Pe burtă, mă, pe burtă, trîntește-te, l-am mai auzit pe nea Vasile strigînd după mine...

Asta a fost ziua pe care n-am s-o uit niciodată. Era în August 1944. Am luat parte la nimicirea unui tanc al lui Hitler! Adică, de fapt, nu am luat parte decît, așa, privind... Dar dacă stai să te gîndești... N-a luat foc tancul și cu benzina turnată de mine în sticla adusă de-acasă?

Pe urmă...

Pe urmă?

Pe urmă m-a dus mama la liceu, unde i-a spus directorului: *țovarășe*.

Pe urmă am intrat în clasa întâi...

Pe urmă, mama a cumpărat lemne și mașină de gătit, și paltonaș, și ghetuțe pentru Irina.

Pe urmă...

Pe urmă am ajuns inginer și păstrez această amintire ca pe o comoară de preț.

TETRATLONUL ATLETIC INTERNAȚIONAL „PRIETENIA“

Tribunele și peluzele arhipline ale Stadionului Tineretului, care a găzduit simbătă și duminică întrecerile celei de-a XXIV-a ediții a Tetratlonului athletic internațional «Prietenia» ne-au dovedit și cu acest prilej dragostea și interesul pionierilor români pentru sport, pentru această tradițională competiție athletică — simbol al prieteniei copiilor din lumea întreagă.

Prima zi de concurs a programat pentru echipele celor opt țări participante desfășurarea probelor de alergare — viteză la 60 m (atât pentru fete cit și pentru băieți) după care au urmat simultan (în cadrul celor două grupe valorice) probele de săritură în înălțime — pentru fete și aruncarea mingii de oină — pentru băieți.

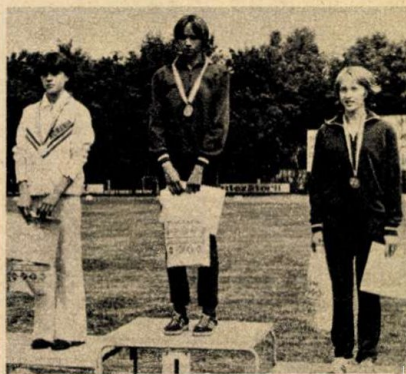
Echipa reprezentativă a României, aflată într-o excelentă dispoziție de concurs, a demonstrat prin componenții ei dorința de a reedita succesul de la precedentă ediție a Tetratlonului, cînd s-a întors din R.D. Germană cu locul întâi în clasamentul general pe națiuni. Întrecîndu-se cu parteneri de concurs foarte valoroși (echipa Uniunii Sovietice, cea a R.P. Polone, a R.P. Bulgaria sau cea a R.P. Mongole) reprezentanții echipei noastre au dovedit o excelentă pregătire fizică, dîrzenie și mai ales dorința de a aduce puncte în plus echipei. Pe podiumul cîștigătorilor, după proba de 60 m viteză, la fete au urcat patru dintre cele șase componente ale echipei. La egalitate de puncte cu poloneza Iwanek Iwona, cu 7,9 secunde, s-a aflat cea mai bună sprinteră din echipa noastră — **Roșu Simona**. Proba de săritură în înălțime a fost dominată de atletele din U.R.S.S. urmate de fetele noastre. **Marilena Chitu**, cu 1,60 m, se clasează pe locul II la individual, probă care este cîștigată într-o manieră de mare campioană de către **Natalia Belova** (U.R.S.S.) cu 1,70 m.

Proba de viteză la băieți a fost dominată de atleții din R.P. Mongolă (locul I), R.P. Bulgaria (locul II) și de doi componenți ai echipei noastre — **Mihalcea Ion** și **Toth Atila** (locul III cu 7,5 secunde).

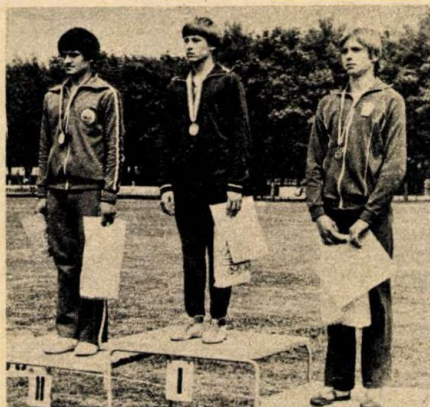
Mihalcea, însă, nu și-a spus ultimul cuvînt. În cea de-a doua zi a întreceri-

Pe podiumul cîștigătorilor — premiere la 60 m viteză — fete: (de la stînga la dreapta) **Belova Natalia**, **Zlateva Mindeva**, **Rzymanek Beata**, **Roșu Simona**, **Iwanek Iwona**, **Marcinkowka Ewa**, **Paloșeanu Teodora** și **Chitu Marilena**

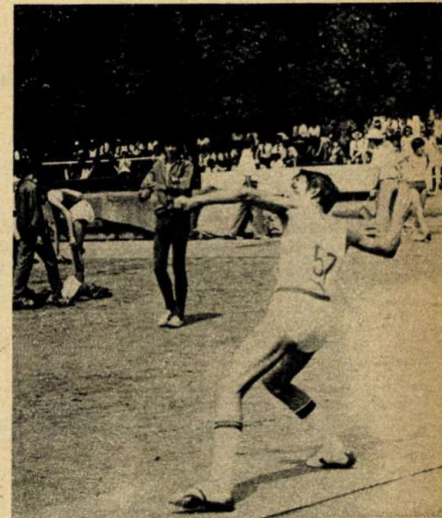
Festivitatea de premiere la proba de înălțime-fete: (de la stînga la dreapta) **Chitu Marilena**, **Belova Natalia**, **Marzlichina Tatiana**.

De la stînga la dreapta, cîștigătorii probei de aruncare a mingii de oină: **Minkov Bircev** (R.P.B.), **Pasteliac Vasili** (U.R.S.S.), **Ihaz Stanislav** (R.S.C.).

Moment din proba de înălțime — fete.

lor, în cadrul celei mai disputate dintre probe — 800 m rezistență, el obține, alături de coechipierul său **Serea Nicolae**, cel mai bun timp (2'05"1), cucerind un binemeritat loc întâi în aplauzele și entuziasmul spectatorilor din tribune. Fetele noastre continuă și ele seria succeselor în drumul spre podiumul cîștigătorilor: **Carmen Ivașcu** aruncă mingea de oină la 60,40 m (locul III), iar **Teodora Paloșeanu** trece a treia linia de sosire după parcurgerea celor 500 m, cu timpul de 1'20"0, cumu- lînd puncte prețioase pentru echipa României.

Alte rezultate de excepție ale celei de-a doua zile de întreceri: **Vasilii Pasteliac** (U.R.S.S.) aruncă mingea de oină la 78,30 m, cîștigînd detașat locul I, iar **Vasilev Petrov** (R. P. Bulgaria) doboară recordul Tetratlonului cu o săritură de 1,85 m! El a rămas practic singurul concurent al probei după ce ștacheta a fost ridicată la înălțimea de 1,76 m.

Pe Stadionul «Tineretului», după încheierea celor patru probe ale Tetratlonului athletic internațional «Prietenia», au avut loc festivitățile de premiere pentru atleții și atletele care au cumulat cel mai mare număr de puncte la individual, pe echipe (la băieți și fete) și, desigur, a urmat premiarea pe națiuni.

Și nu întîmplător, cei doisprezece copii minunați, cei doisprezece foarte tineri atleți care au reprezentat cu cinste culorile patriei noastre au cîștigat pentru a doua oară consecutiv titlul de campioni ai Tetratlonului athletic internațional «Prietenia» și locul I pe națiuni. Ei s-au întrecut într-un desăvîrșit spirit sportiv, punînd în luptă toată forța tineretii, toată priceperea și voința de a învinge.

E. Teodoru

CLASAMENT

Clasamentul la individual-fete:

LOCUL I — **Natalia Belova** (U.R.S.S.) 466 puncte; LOCUL II — **Chitu Marilena** (România) 431 puncte; LOCUL III — **Marzlichina Tatiana** (U.R.S.S.) 413 puncte.

Clasamentul la individual-băieți:

LOCUL I — **Vasilev Petrov** (R.P. Bulgaria); 401 puncte; LOCUL II — **Evhabair Rajgatar** (R.P. Mongolă) 385 puncte; LOCUL III — **Ion Mihalcea** (România) 382 puncte.

Clasamentul pe echipe:

Fete: LOCUL I: **R.S. România** — 2 021 puncte; LOCUL II: **U.R.S.S.** — 1 981 puncte; LOCUL III: **R.P. Polonă** — 1 968 puncte.

Băieți: LOCUL I: **R.S. România** — 1 848 puncte; LOCUL II: **R.P. Mongolă** — 1 829 puncte; LOCUL III: **R.P. Bulgaria** — 1 762 puncte.

Clasamentul pe națiuni:

LOCUL I: **R.S. România** — 3 869 puncte; LOCUL II: **U.R.S.S.** — 3 636 puncte; LOCUL III: **R.P. Polonă** — 3 627 puncte.

MICRO ENCICLOPEDIÉ

De la **A**

BIONICA

Cristian Raicev Arcașu — cercetător științific

N-ați văzut un cal albastru?!

Atenție! Urmăriți, cercetați, observați, experimentați!

Dacă nu găsiți, dacă nu obțineți, luați frumusețea unui cromozom de aici și puneți-l la locul lui, cel potrivit, apoi așteptați să apară calul albastru.

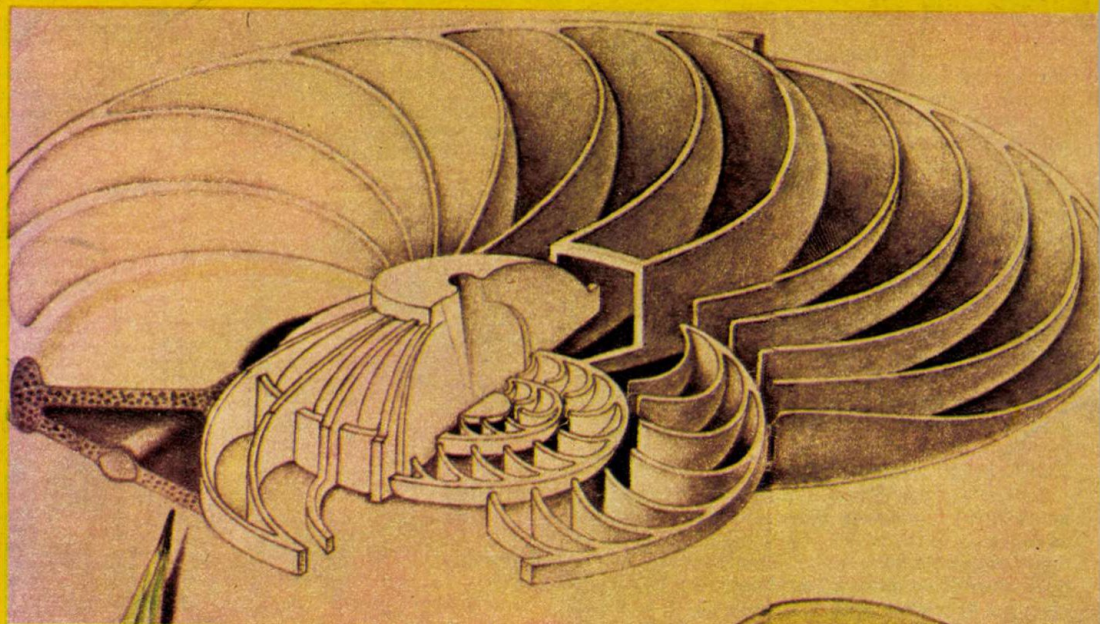
O altă soluție ar fi să vopsiți pe pereții calul albastru. Dar fantezia nu se întâlnește totdeauna cu realul, cu necesarul și utilul.

Mai bine folosiți, momentan, calul de rind, cel din grajdurile hipodromului, din cavalcadele cinematografice etc.

Nu părăsiți speranța însă.

Dacă nu există cai albaștri, totuși există turnuri ca știuleții de porumb, imaginate de Gaudi (în Spania) și realizate, parțial, într-o celebră clădire monumentală din Barcelona. Proiectul arhitectural s-a realizat prin observarea și constatarea echilibrului, a proporțiilor din natură (nu degeaba se situează rezistența la cădere a grîului).

Brevetele naturii sînt o sursă de inspirație a tehnicii moderne. Se «spionează» modul naturii de a exista, de a se manifesta și se mai înalță cite un bloc cu «tulpini» suple și etaje ramificate ce aduc a coroană geometrizedă.

Hotelul Clăbucet din Predeal are schema de rezistență a unei carapace de broască țestoasă (blindată și ea ca de mult dispăruții brontosauri, dinosauri etc.) sau ca a unui cuib de Formica rufa pe care vîntul nu-l spulberă (furnicile își clădesc cuibul cu «console» solide).

Dar să nu ne oprim la ziduri!

Mai trebuie și cite un pod, să treci riul (peste oceane nu-s decît poduri aeriene). Un inginer american voia un pod peste Tweed și se uita peste tot să găsească o soluție. A văzut păianjenul Firul fecioarei și a desenat un pod suspendat (podul, metalic, s-a construit și rezistă).

De unde poți ști cînd trece pe deasupra Dimboviței cursa aeriană spre, să zicem, Bruxelles?! Folosești radarul — el este reproducerea emițătorului de ultrasunete al liliacului din peșteri, care vinează moliile folosindu-și urechea sensibilă la reflectarea ultrasunetelor.

Dar să nu ne închipuim că natura poate fi copiată, imitată sută la sută.

Zborul înșelător al libelulei nu a putut fi încă imprimat unui avion. Acest zbor de vis, zborul rama, cu aripile articulate și mobile, ar face posibilă o viteză mai mare și ar permite schimbarea bruscă a direcției de deplasare.

Unii oameni de știință doresc să realizeze «nasul electronic» — aceasta pentru simplul motiv că omul nu are nasul ciinelui de vînătoare, atât de sensibil la mirosul vînatului.

Dar nu numai ciinele are mirosul dezvoltat. Și fluturele este înzestrat cu un miros foarte precis (și nu numai pentru flori).

Ce înseamnă ochiul omului, din punctul de vedere al unui bionician? El este verificat ca fiind principala noastră sursă de informații. Și totuși omul nu vede decît radiația luminoasă, pe cea infraroșie și ultravioletă nu o surprinde (unele ființe, mai «mărunte», văd bine și alte radiații decît cele luminoase. Iar pictorii au afinitate pentru anumite culori din spectrul vizibil).

Expresia umană însăși a devenit model de inspirație pentru savanți, care construiesc, pe bază de cartele perforate, ordinatoare ce se întristează, se bucură... dar prin intermediul cifrelor.

Și astfel cifrele (ordinatoarelor)... exprimă emoții!

Transferarea modelelor biologice ale naturii (și ale omului) în tehnică au făcut să apară bionica și... roboții.

Natura este un laborator, iar omul produsul ei.

Cutezători

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
VIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
ION DONCA

Prezentare artistică:
POMPIU DUMITRESCU
Prezentare tehnică:
ION MIHĂESCU

Redacția: Piața Științei nr. 1,
București 33. Telefon: 17 60 10.
ADMINISTRAȚIA: Editura «Știința»,
TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin
oficiile și agențiile P.T.T.R. Cîștitori din străinătate
se pot abona adresîndu-se la
ILEXIN — departamentul export-
import presă P.O.B. 136—137 telex
11226, București.

12 PAG.1 LEU

index 41033

Cutezători

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

34

JOI, 21 AUGUST 1980,
ANUL XIV (NR. 673)

Am devenit
pionieri
sub soarele
lui AUGUST

**CÎNTÎND,
ÎN
AUGUST**

de AL. ANDRIȚOIU

O, anii noștri, ani pionierești,
Fierbinți ca vara, luminoși ca vara,
Încît să ajungem toți vestiți ca țara,
Eroi din alte file de povești!

Eroi, din altă, tină ră baladă
Pe care-o scriu muncind și-o scriu visînd
Părinții-n românescul lor cuvînt
Și îl scandăm și noi în August, la paradă.

Pe străzile-n chenar de trandafiri,
Cînd tei și castanii-s cu arcade
Se-aude-un cîntec nalt, de baricade
Din pieptul purpuriilor iubiri.

Cîntăm și noi cu vocile rotunde
Ca un inel rostogolit sonor,
Salut voios trimis spre viitor,
La care viitorul ne răspunde.

Cu comuniștii-n rînd și noi, și noi
Leșim la nesfîrșita defilare
Purtînd în dreptul inimii o floare
Și-n soartă un trifoi cu patru foi.

O, anii noștri, ani pionierești,
Fierbinți ca vara, luminoși ca vara,
Încît să-ajungem toți vestiți ca țara,
Eroi din alte file de povești!

**CADRAN
POLITIC**

TIMP GLORIOS

Lumina copilăriei voastre, ocrotită de grija și faptele de muncă ale părinților, s-a întâlnit și în această vară cu lumina înaltă a unei zile de August. O zi de hotăr care nu se uită, care nu se va uita niciodată. Pentru că în August 1944 poporul nostru, condus de Partidul Comunist Român, reprezentant viteaz și lucid al aspirațiilor și al luptei de veacuri pentru o lume mai bună, pentru apărarea pământului străbun, format și călit în anii grei ai ilegalității, ai marilor bătălii de clasă — a înfăptuit Revoluția de eliberare națională și socială, antifascistă și antiimperialistă obținând o victorie hotărâtoare pentru destinul și devenirea de mai târziu a României.

Tot ce a urmat, tot ce s-a înfăptuit în viața poporului nostru, prin săvârșirea, etapă cu etapă, a marilor acte revoluționare precum reforma agrară, proclamarea republicii, naționalizarea, victoria deplină a socialismului la orașe și sate, poartă pecetea nepieritoare a celui glorios August.

A urmat etapa cea mai fertilă, cea mai strălucită, epoca de aur inaugurată de Congresul al IX-lea, când, în fruntea partidului, a țării a fost ales revoluționarul cutezător în gând și faptă, comunistul și omul de omenie, tovarășul Nicolae Ceaușescu. A urmat epoca de mare avânt creator, când s-au pus temelii durabile ale societății socialiste multilateral dezvoltate, când prin aportul personal al tovarășului Nicolae Ceaușescu, prin fermitatea, clarviziunea și consecvența sa revoluționară, au avut loc schimbări fundamentale, țara întregă devenind mai bogată, modernizându-se an de an, urcând într-un ritm nemaîntâlnit trepte superioare de civilizație și progres.

«Cabinetul de lucru al secretarului general este țara», s-a afirmat și se afirmă cu îndreptățită mândrie. Țara întreagă cu tot ce are bun și frumos, și greu, și eroic. Țara cu pădurile ei de sonde, de brazi și stejari, cu munți înalți și ape vijelioase, îmblinzite și obligate de voința omului să dea lumină și energie, țara cu lanuri nesfârșite, cu livezi și vii, și sate care devin orașe, și orașe care devin cetăți ale industriei. Țara cu oamenii ei minunați, dăruți cu întreaga energie și capacitate de muncă participării nemijlocite la ridicarea calității vieții.

Cea de a 36-a aniversare a glorioșului August, privită din perspectiva ultimelor izbînzii se încarcă de noi și profunde semnificații, deschide o perspectivă amplă muncii, inițiativelor, spiritului revoluționar, participării făuritorilor de bunuri la viața întregii societăți, la conducere. Sărbătoarea lui August găsește întregul popor puternic unit în jurul partidului și al secretarului său general. Lumina glorioșului August ne deschide în față zările clare ale viitorului comunist al patriei.

Costache Anton

*În ani-lumină creștem și muncim,
Părinții ne învață omenia;
Ca tineri revoluționari trăim —
Fiindcă așa ne crește România.*

*Al tinereții forum ne-a deschis
Noi orizonturi pentru vrednicie;
Ne sînt izvor de faptă și de vis
Partidul — Ceaușescu — România!*

În aceste zile de august, când întregul nostru popor întâmpină cea de-a 36-a aniversare a mărețului eveniment istoric de la 23 August 1944 prin noi succese în muncă, la redacție ne sosesc numeroase vești despre acțiunile pe care purtătorii cravatei roșii cu tricolor le dedică cu entuziasm marii sărbători.

CALENDAR EROIC DE AUGUST

Brașov. Zilele trecute, pionierii Școlii generale nr. 4 s-au întâlnit în sălile Muzeului militar din localitate cu veterani de război, care au participat activ la evenimentul istoric de la

23 August 1944. Veteranii — în dialog viu, înflăcărat cu copiii — au evocat scene impresionante din lupta forțelor patriotice antifasciste și antiimperialiste participante la actul de început al revoluției de eliberare socială și națională din țara noastră.

Buzău. Casa de cultură a sindicatelor din municipiu a găzduit spectacolul literar-muzical-coregrafic «Din soarele lui August, copilăria ni-i zbor de împliniri».

Prin cîntec, dans și poezie, pionierii și șoimii patriei din Buzău au adus astfel un cald omagiu celei de-a 36-a aniversări de la eliberarea țării și celor 15 ani de la Congresul al

IX-lea al P.C.R., ani de istorie nouă, cu adînci semnificații pentru întreaga țară.

Din același județ, de la Pătrîlagele, pionierii fotoreporterilor ne-au trimis o imagine de la marșul pionieresc, al cîntecului și al voioșiei, dedicat sărbătorii noastre naționale.

SĂPTĂMÎNA HĂRNICIEI

Cristești-Iași. În preajma marii sărbători de la 23 August, în fiecare zi, în curtea școlii generale din localitate, pot fi văzuți, într-o continuă mișcare, lucrînd cu hărnicie, alături de părinți și constructori, circa 50 de pionieri. Pe toți — mici și mari — îi unește în muncă aceeași dorință, aceeași însușire și ambiție, de a duce lucrările de finisare ale noului corp al școlii într-o fază cît mai avansată.

Organizați în detașamente, unii dintre pionieri, învățînd din tainele meseriei de zidar, pregătesc mortarul, mînuiesc mistria și canciocul, cară apă și nisip, strîng molozul, rezolvă cu promptitudine ceea ce li se cere; alții participă la reamenajarea bazei sportive din curtea școlii, vîrăuiesc pomii, plantează flori în rîndouri. În curînd, noul locaș de lumină va oferi pionierilor și șoimilor din localitate cele mai bune condiții pentru învățătură în noul an școlar.

EXPEDIȚIE NAUTICĂ

Iași. 60 de pionieri, constituiți în echipajele: «Lebăda albă», «Temerarii I», «Legendarii I» și «Legendarii II», de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Iași, au pornit la drum spre lumea de basm a Deltei Dunării. Traseul: Iași — Sulina — Sf. Gheorghe — Iași, a fost străbătut de expediționari dornici să cunoască atît frumusețile naturale ale acestui mirific țărîm — «paradisul păsărilor» și al vegetației luxuriante — cît și obiectivele mărețe făurite de oamenii țării în cele peste trei decenii de dezvoltare socialistă, liberă și independentă a patriei.

Din această expediție nautică, purtătorii cravatei roșii cu tricolor se vor întoarce cu tola plină de plante specifice florei din Delta, selectate cu pricepere și îndeminare pentru a îmbogăți colecția ecologică a laboratoarelor din școli și pentru a crea ingenioase jucării în cadrul activităților desfășurate la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Iași.

Bogatul program al expediției a cuprins, de asemenea, numeroase activități cu caracter practic, de îndeminare și iscușință, atît de necesare pe acest traseu: orientarea turistică, montarea și demontarea corturilor, aprinderea și stingerea focului, prepararea cît mai rapidă și gustoasă a prînzului, acordarea primului ajutor.

Redactor: Maria Petrovici

Cutezători la izvoarele istoriei

Dedicată împlinirii a 2050 de ani de la făurirea primului stat dac centralizat și independent și sărbătoririi a 60 de ani de la crearea Partidului Comunist Român, ampla acțiune pionierească «Tot înainte!» a reunit pe meleaguri hunedorene, în orașul Cetății de foc și la Costești cele 40 de echipe pionierești fruntașe în etapa județeană.

La Costești, nerăbdarea de a cerceta de aproape vestigiile trecutului milenar, i-a îndemnat pe inimoșii membri ai echipajului «Napolis» din localitatea Făcăeni, județul Ialomița — pionierii Petrică Vlăsceanu, Ionel Stan, Mariana Ioniță, Gheorghe Stamate, Vasilica Paraschiv, Sgură Paula — să profite de un răgaz și să anticipeze vizita la vestigiile cetății Blidaru. «Cetatea se află la 703 m altitudine» — ne spune Petrică. Fermeceți de pasiunea pentru arheologie a profesorului I. Manolescu, comandant-instructor de unitate, copiii ar fi fost gata să facă zilnic cercetări. Astfel, pentru a nu știu cîta oară, ivindu-se încă un prilej, au condus oaspeți la vestigiile cetății Costești, ascunse chiar în vârful muntelui ce străjuiește tabăra lor. Un drum, de asemenea, minunat. Sus, zidurile cetății, vegheate de-un cer luminos. Sub acest cer senin, în sanctuarul mare al

cetății Costești, s-au adunat toate echipele, în competiția probelor teoretice, la care pe primele locuri s-au clasat echipele din municipiul București, județele Olt și Ilfov.

*

Desigur, fiecare zi petrecută în tabără, între 1—14 august, și-a dăruit comorile ei de surprize și de satisfacții. Dar după opinia pionierului Achim Nicu Ioan, comandantul echipajului «Urmașii lui Pinte» din județul Maramureș, vizita la Sarmizegetusa romană a fost o zi de neuitat, un punct culminant al activității lor de pînă atunci. Cele 26 de echipe din tabăra de la Hunedoara, au admirat ansamblul de fortificații daco-romane. Cătălin Cernău, comandantul echipajului «Samus», din județul Satu Mare, a reținut în memorie cu precizie obiectele expuse în muzeu, care demonstrează continuitatea populației băstinașe, după retragerea romană și este gata, oricînd, să le enumere: «cătuia dacică, vasele de ceramică făcute la roata olarului, topoare de fier, unelte de muncă, precum plugul cu brăzdar de fier, foarfece de tăiat lînă...» Cel mai interesant moment, consideră Nicu Ioan, a fost întîlnirea pionierilor cu tovarășul profesor universitar Hadrian Daicoviciu, care le-a expus pe larg istoria acestei cetăți. Au urmat între-

Marga Micu
Foto: Gr. Prepeliță
(Continuare în pag. 8)

In August, pe urmele eroilor

Pionierii sosiți în tabără îi întâmpină pe noii colegi.

Una din întrebările teoretice s-a referit la trecutul istoric al meleagurilor sucevene. Tovarășul Leahu Valeriu, șef de secție la Muzeul de istorie al R.S.R., împreună cu actorul Ion Arcudeanu, în timpul evaluării răspunsurilor.

Formația de dansuri din Sîngeorzi-Băi, județul Bistrița-Năsăud, prezentându-se în fața colegilor din tabără.

Echipa de filmare, în acțiune.

Ștafeta s-a încheiat cu o spectaculoasă probă de «plute pe Moldova» la care s-au remarcat pionierii din Vilcea și Tulcea.

TABĂRA DE LA BUCȘOAIA — scena finală a emisiunii-concurs

„CUTEZĂTORI SPRE VIITOR“

După ce, timp de aproape doi ani de zile, a poposit în fiecare dintre cele 39 de județe ale țării și în Capitală, caravana emisiunii «Cutezătorilor» își încheie traseul început în noiembrie 1978. Un nou concurs pentru pionieri și școlari, organizat de C.N.O.P. și Televiziunea Română, este pe punctul de a deveni amintire, o amintire vie, plăcută, interesantă, așa cum și alte concursuri precedente au rămas în inimile altor generații de pionieri și, desigur, ale realizatorilor lor.

Având, prin probele sale artistice, teoretice, sportive, o posibilitate de cuprindere largă, emisiunea a permis să se înscrie în rîndul «cutezătorilor» un număr foarte mare de copii, cu o multitudine de preocupări, aptitudini, talente. După întrecerea echipajelor județene din întreaga țară, în înfruntări directe, au reușit să obțină mult disputată calificare în finală cinci reprezentative pionierești: cele din județele **Vilcea, Tulcea, Hunedoara, Brașov și Bistrița Năsăud.**

Desigur, chiar și acum e greu de spus care din întrecerile noastre au fost cele mai atractive. Pentru participanți, firește, fiecare probă la care

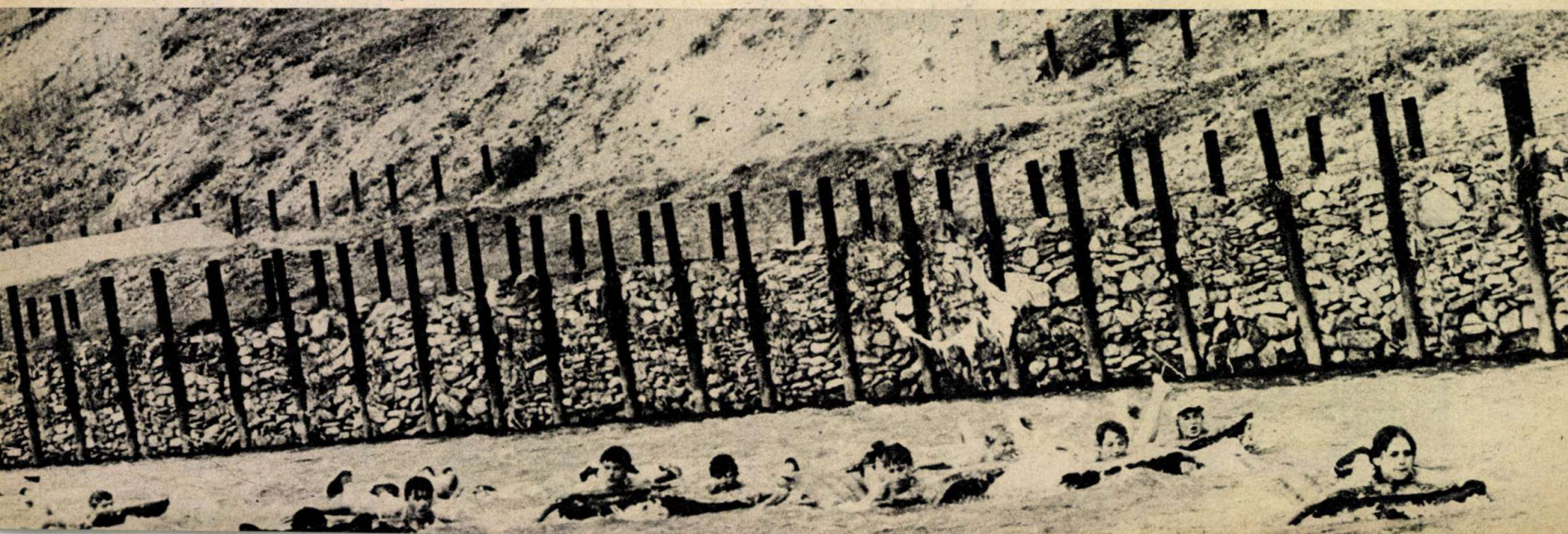
au concurat a lăsat amintiri de neșters și, dincolo de bucuria victoriei sau de necazul înfringerii, a rămas în sufletul fiecăruia un plus de experiență, de voință, de spirit de autodepășire. Și acest lucru este valabil și pentru noi, realizatorii emisiunii. Pentru că, dincolo de punctele acumulate pe foile de concurs, toți membrii echipajelor «Cutezători spre viitor» au cucerit de-a lungul întrecerii noi cunoștințe, valorificându-și pregătirea și aptitudinile într-o adevărată dispută, nu atât cu partenerul cit cu sine însuși, pe o scenă imensă care a fost... micul ecran.

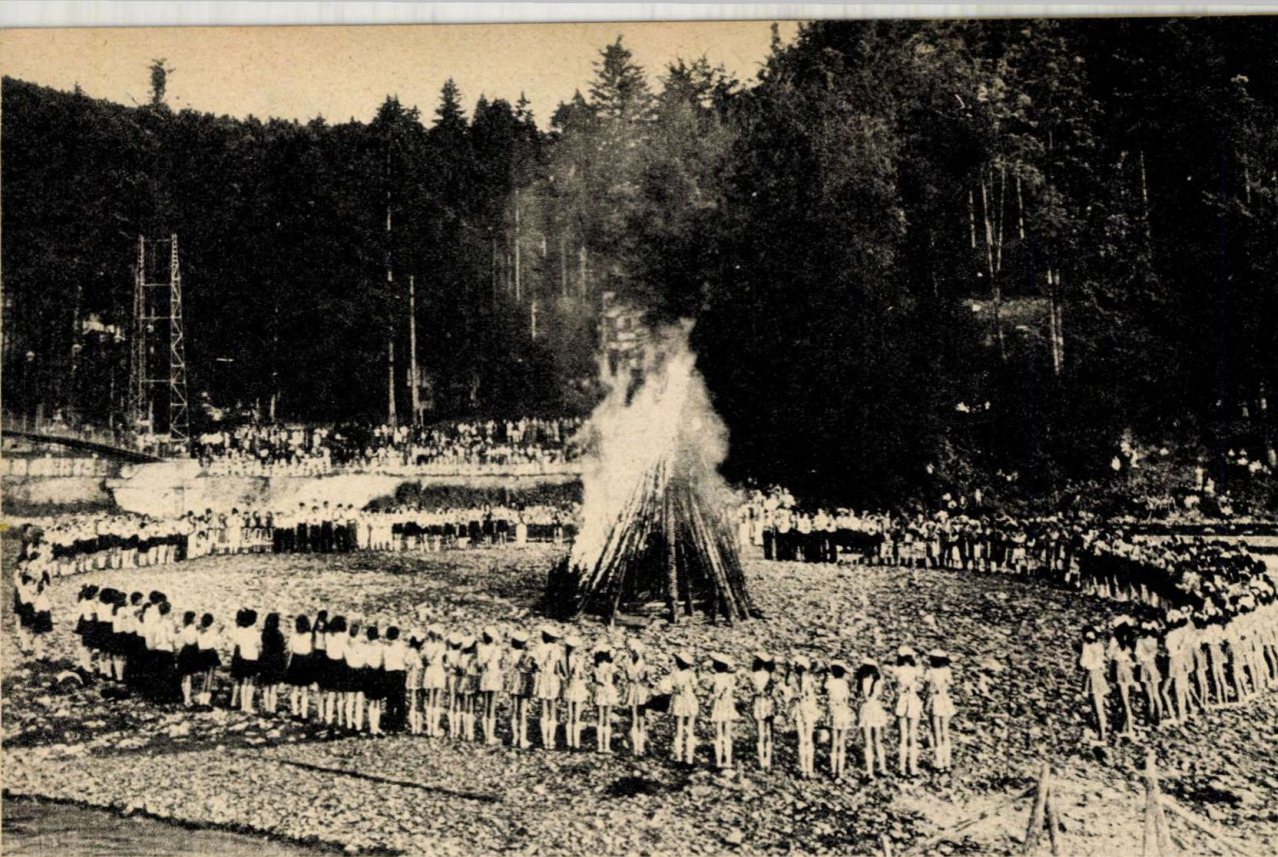
Cît privește echipele de realizatori TV, nu se poate spune că nu au fost stimulate de imensa varietate a manifestărilor pregătite de copii, de locurile alese — printre cele mai frumoase, mai încărcate de istorie și spiritualitate. Ne-am dat întâlnire cu cîntecele, dansurile și întrecerile pionierilor lîngă monumentele lui Brîncuși din Tîrgu Jiu, la Humulești, în Cetatea de foc a Reșiței, pe ruinele cetăților de la Tîrgoviște sau Heracleea, pe Olt sau pe Dunăre, în Bărăgan sau pe crestele munților, iar, atunci cînd timpul ne-

prielnic s-a opus, am căutat să aducem pe scenă farmecul tradițiilor și valorilor culturale românești. De multe ori am filmat de pe elicopter, din șalupe, plute sau bărci pneumatice, ne-am cățărat pe gigantice macarale telescopice, pentru ca imaginea să fie totdeauna la... înălțimea talentului copiilor, pentru ca ea să cuprindă cît mai generos frumusețea, și căldura, și priceperea micilor interpreți.

De aceea e greu de spus, și pentru noi, care au fost cele mai interesante probe. Oricum, ștafetele sportive s-au bucurat de cea mai mare diversitate — fiind adesea și cele mai amuzante —, ele cuprinzînd nu numai sporturi clasice, dar și jocuri electronice, aeromodellism, navomodellism, înălțare de zmee, pescuit de... baloane, curse pe saltele în apele de munte, alpinism și cîte altele...

În lupta cu acele cronometrului nu s-au aflat numai sportivi, ci și mici pictori care au reușit întotdeauna, în timp de două ore, să lucreze în fața juriului tablouri pline de imaginație și culoare. În sfîrșit, spectacolele pionierești, am înregistrat numărul cel mai mare de artiști, adesea pentru

realizarea unui număr contribuind mai bine de 1 000 de pionieri.

Tocmai ca o firească înfățișare a acestei diversități, finala concursului nostru — pe care o veți vedea la televizor în ziua de 24 august — a devenit o expediție prietenească. Găzduite în dulcele ținut al țării Sucevei, în Tabăra de la Bucșoaia, cele cinci echipe finaliste au pornit în căutare de comori ale frumuseții plaiului și sufletului românesc, comori ale rodniceii și hărniciei muncii oamenilor. Ei au poposit la Cetatea de scaun a Sucevei sau la Centrul teritorial de calcul electronic, au trecut prin Exploatarea minieră Leșu Ursului și prin frumosul Parc dendrologic din Gura Humorului, aflând, pe parcurs, nu numai lucruri interesante despre trecutul și prezentul acestor locuri, dar și probe de concurs pe care le-au trecut cu bine. Dar, pînă cînd veți vedea la televizor filmul acestei expediții, se cuvine să păstrăm mai multă... discreție.

Eugen Patrice

Foto: Victor Constantinescu

▲ Incheierea taberei a fost marcată printr-un foc de tabără desfășurat la Gura Humorului, pe malul riului Moldova, unde fiecare județ și-a prezentat momentele artistice.

▼ Vizită în comuna Arbore, la octogenarul Toader Hrib, care le-a evocat participanților momente din istoria muzeului său.

▲ La proba de amenajare a locului de campare, cei mai bine pregătiți s-au dovedit brașovenii și vîlcenii.

▲ Proba de artă plastică a avut loc în cadrul natural din grădina muzeului lui Toader Hrib.

▲ Ștafeta sportiv-aplicativă a început cu o probă de ciclocros, cîștigată de hunedoreni.

▲ La schimbul trei al ștafetei «proba de aprins focul și pregătirea mîncării», cei mai îndemînați s-au dovedit bistrițenii.

LA CÎMPULUNG MOLDOVENESC, PRINTRE „UCENICII SANITARI”

Recent, 80 de echipe și-au disputat înțietatea în tradiționala întrecere a «Sanitarilor pricepuți». Între acestea, 40 de echipe — adică 200 de copii care pentru a ajunge în finală au învățat asiduă, și-au completat cunoștințele prin numeroase ore de practică în policlinici și spitale, și-au dovedit talentul și priceperea în numeroase concursuri învingîndu-și timiditatea, emoțiile, crezînd neîncetat în victorie — la faza pe clasă, la cea pe școală, pe orăș și județ...

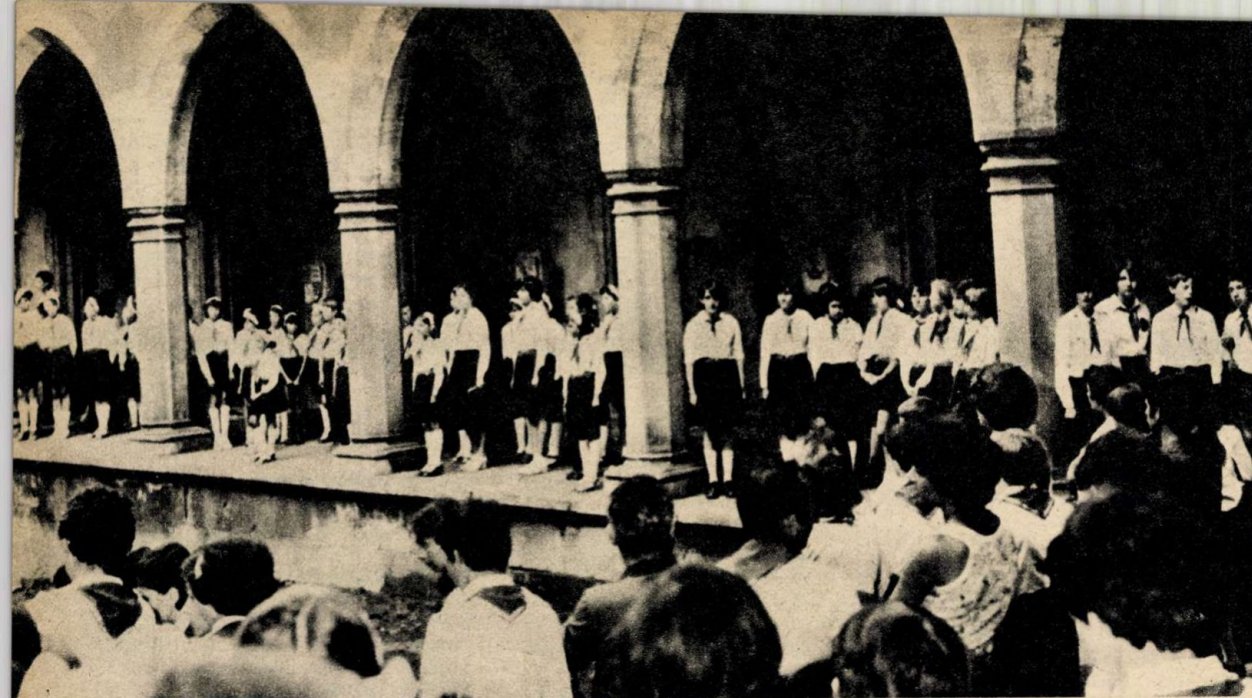
Cine avea să ocupe primul loc?

După proba teoretică, cel mai mare punctaj îl obține echipajul județului Sălaj: nota 10! La toate cele 20 de întrebări ale testului, reprezentanții Școlii generale nr. 5 din Zalău răspund fără greșală. Speranțele celorlalți concurenți sînt acum în probele practice. Dar, după încă o zi de întrecere, situația se menține neschimbată: Sălajul pe primul loc — cu numai o jumătate de punct penalizare —, urmat la mică distanță de pionierii din Brăila și Prahova, apoi de cei din Tulcea, Dîmbovița, Ialomița, Teleorman și Cluj.

A treia zi de concurs va fi deci hotărîtoare. Pentru departajarea finală, juriul alege o temă mai dificilă: acordarea simultană a primului ajutor la doi accidentați, dintre care unul mai grav, fapt ce presupune intervenție diferențiată. Și atunci se produce surpriza: în ultimele secunde ale ultimei probe, sălăjenii, în «criză» de timp, greșesc... copilărește.

Clasamentul final este următorul: locul I: echipajul Școlii generale nr. 18, Brăila; locul II: echipajul Școlii generale nr. 5, Zalău, județul Sălaj; locul III: echipajul Școlii generale nr. 10, Ploiești, județul Prahova. Premiile speciale ale Consiliului Național al Organizației Pionierilor au revenit echipajelor Școlilor generale nr. 3, Găești, județul Dîmbovița și Școlii generale din comuna Jijila, județul Tulcea. Mențiuni: Școala generală nr. 7, Fetefști, județul Ialomița și Școala generală nr. 2, Alexandria, județul Teleorman.

Cristian Ionescu
Foto: Lucian Huiban

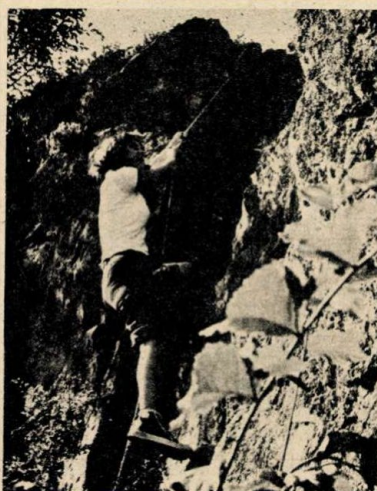
Cutezători la izvoarele istoriei

(Urmare din pag. 3)

bările copiilor, răspunsurile ascultate cu mare atenție și autografele pe care le-au solicitat tovarășului profesor.

Printre acțiunile deosebite ce au rămas înscrise în memoria pionierilor veniți în cele două tabere s-au înscris întâlnirile lor cu muncitorii comuniști, oameni al căror eroism în muncă le-a trezit o profundă stimă. Astfel, ei au avut întâlniri cu muncitorii mineri de la Teliuc, cu muncitorii de la Combinatul siderurgic din Hunedoara și de la întreprinderea mecanică din Orăștie. La Teliuc, oprindu-se lângă unul din puțurile de extracție, tinerii vizitatori i-au așteptat pe mineri să iasă din schimb. Corina Ene, Isabela Beda și Ana Nedelcu din Focșani erau nespuse de emoționate. Ele aveau onoarea să le înmâneze minerilor cravata roșie cu tricolor și să le dăruiască ecusoanele taberei.

La Castelul Corvineștilor, pionierii au prezentat un spectacol-evocare, sub genericul «Sintem aici dintotdeauna» intitulat «Pe vatra milenară, scrutînd spre viitor». Susținut de pionierii din județele Sălaj, Hunedoara, Caraș-Severin, Suceava, spectacolul s-a constituit într-un emoționant omagiu dedicat patriei, partidului, copilăriei fericite. Versuri compuse de pionierii hunedoreni — membri ai cecenacului literar «Mugurii» — și cîntece patriotice au răsunat cu dragoste și măreție: «Țara e vatră străbună/ Unde mai pot să mă nasc? Ce țară mai sfîntă mi-ăș cere?/ Sărut veșniciile tale, Românie, cu nume de miere!» Răsărind în pasul cadențat al «brîului pădurenesc», pionierii formației de dansuri din localitatea Ghelari-Hunedoara, împodobiți în costumele lor populare, copii scripitori, iviți parcă din basme românești, au dansat îndelung. În rîndul artiștilor îndrăgiți la acest spectacol se aflau și sucevenii, admi-

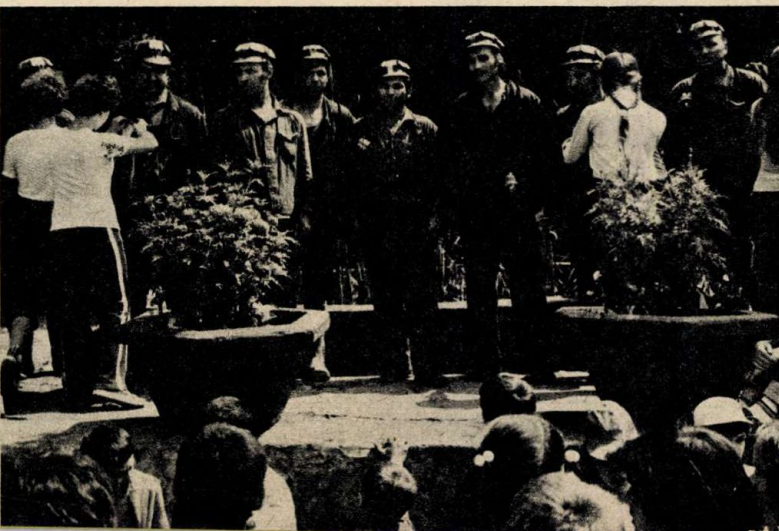

rați în tabăra de la Hunedoara datorită trofeului cîștigat cu cîntece la proba teoretică. Sînt pionierii de la Școala generală nr. 1 «A.I. Cuza» din Fălticeni, membrii echipajului «Arcașii lui Ștefan». Acum, la spectacol, Laurențiu Jibu, Mihaela Lupașcu, Eduard Holotă și chitaristul Cătălin Mleşniță au dat glas talentului lor artistic cu suflet și cu măiestrie.

Toate zilele de tabără au fost frumoase. Competițiile s-au împletit cu odihna și recreerea într-o atmosferă deschisă, tinerească. Aici, pionierii erau reprezentanți ai copiilor din toată țara, conștienți de răspunderea ce le revenea. Aici erau totodată ei înșiși,

copii printre copii. Dar aici pe meleaguri hunedorene, pe vechile vetre dacice, pionierii au cunoscut imagini ale vieții de astăzi, care au făcut să ardă și mai puternic în inima lor dragostea de patrie și partid, dorința de a se pregăti cît mai bine, cît mai demn pentru viitor, pentru muncă, pentru viață. După ce probele teoretice desfășurate în primele zile au cunoscut o dispută foarte strînsă, îndeosebi în tabăra de la Costești, pionierii au fost preocupați să-și verifice agerimea, forța lor fizică și morală, în cadrul probelor practice. Nu au lipsit nici palpitantele întreceri sportive, la olimpiada taberei, meciuri de volei, handbal, fotbal, tenis de masă, șah. Nu au lipsit captivantele spectacole artistice, seară de seară, prezentate de fiecare echipaj în parte, reuniunile vesele, orele de plajă și înot, drumețiile în pădurile din împrejurimi, pe care copiii le-au valorificat gospodărește colectînd plante medicinale. Ei au dat și dovada hărniciei lor, în incinta taberelor, prin felul cum s-au autogospodărit, cum au păstrat ordinea și curătenia. În tabără s-au stabilit multe prietenii.

Zilele de 1—14 august, zile însoțite de neuitat, zile de mîndră și solemnă meditare la izvoarele istoriei, zile de întreceri și de bucurii, zile ale pionieriei, cîstînd amintirea strămoșilor și privind cu încredere spre viitor au prilejuit reporterilor culegerea a numeroase alte impresii și imagini, pe care le vom prezenta în numărul următor al revistei.

În tabăra din
pădurea Pustnicul

ZI DE VARĂ PÎNĂ-N SEARĂ, ÎN TOVĂRĂȘIA CÎNTECULUI ȘI VOIOȘIEI

Ca în fiecare vară, pădurea Pustnicul răsună din zori pînă-n seară de glasuri voioase de copii. Căsuțele albe ale taberei pionierești de aici poartă nume de flori și răsăr ca «în poveste», pe neașteptate, din frunzișul bogat al copacilor. În tabăra de la Pustnicul, pe tot parcursul vacanței, au petrecut, în mai multe serii, copii sosiți din diferite județe ale țării. Recent i-am înțîlnit aici pe pionierii harghiteni. Bronzați, cu obraji rumeni ca merele de vară, peste două sute de băieți și fete din Lueta, Vlăhița, Căpîlnița, Cristuru Secuiesc, Eliseni ș.a. sînt gata în orice clipă «să mai dea o fugă» pînă la lacul din apropiere, să se scalde.

— La noi verile sînt mai răcoroase și nu putem face plajă întotdeauna, ne lămurește Gheorghe Tănăsîlă, pionierul comandant de unitate al taberei. Aici a fost soare și am putut face plajă oricînd.

— Am fost și la strandul de la Cernica unde nu numai că ne-am scăldat,

TABĂRA DE CREAȚIE
A CINECLUBURILOR
PIONIEREȘTI-1980

Fantezie și măiestrie

Dacă ar trebui să prezentăm pe peliculă tabăra de pionieri de la Cîmpulung Moldovenesc, primele secvențe le-am realiza desfășurînd peisajul pitoresc: munții acoperiți de păduri seculare și cochetul orășel ce

RITMURI PIONIEREȘTI ÎN FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI“

A crea pentru țară, a crea pentru viitor

O expoziție a copiilor este ca o grădină. Totul este viu colorat, atrăgător, totul respiră bucuria copiilor de a trăi, de a lucra jucându-se.

Nu știi la care exponat să te oprești. Ai vrea, parcă să le privești pe toate odată. Nu știi ce să admiri mai întâi: frumusețea, gingășia, prospețimea sau fantezia, ingeniozitatea.

Ai vrea să iei totul cu tine, dar nu te lasă inima să atingi nimic și atunci te mulțumești numai cu buchetul de impresii delicate care îți umplu mintea și inima.

O expoziție de creație tehnică a copiilor este o grădină. Aici, pe fiecare ram, înflorește o jucărie care, în afară de faptul că este frumoasă, mai știe să și facă ceva — este o jucărie tehnică.

Am vizionat expoziția de creație tehnică a pionierilor și școlarilor deschisă de curind în Capitală și, chiar de la intrare, am avut această revelație. Pe măsură, însă, ce — îndeplinindu-mi atribuțiile de membru al juriului de selecționare a celor mai bune realizări în vederea premiei — am zăbovit mai atent asupra exponatelor, analizând destinația lor, utilitatea lor practică, funcționalitatea lor, imbinarea exigențelor de performanță tehnică cu cele de aspect exterior (design), își făcea loc impresia că în această grădină admirăm nu flori, ci roade. Exponatele nu erau simple jucării, ci niște adevărate realizări tehnice, unele dovedind un grad înalt de tehnicitate și de ingeniozitate.

De bună seamă, copiii noștri se joacă astăzi proiectând și realizând jocuri electronice, modele și machete funcționale, prototipuri ale unor produse cu utilitate industrială, aparate didactice, stații de amplificări, display-uri, simulatoare pentru antrenament etc.

Vizitați expoziția copiilor și, poate, veți constata, cu uimire, că ați găsit acolo soluția uneia din problemele care vă frământă. Poate vă interesează un defectoscop de fisuri în piesele feroase sau un miniautomobil, o mașină de recoltat porumb, un tester pentru tranzistoare, un vehicul cu pernă de aer, poate un dispozitiv pentru captarea energiei valurilor, un economizor de energie la iluminatul electric, un programator de lovituri pentru sonetă, o mașină de scuturat și uscat polen, un telefon cu claviatură, un generator de miră pentru televiziune etc., etc., etc.

Paleta problemelor abordate de copii este de o varietate extraordinară, practic inepuizabilă. Dar și mai extraordinară mi s-a părut paleta soluțiilor date acestor probleme, ingeniozitatea, varietatea, originalitatea lor. Anul acesta, mai mult decât în alți ani, obiectele realizate de copii s-au relevat ca soluții practice, realiste, bine concepute, cu aspect comercial.

Vizitați expoziția de creație tehnică a copiilor și veți avea certitudinea că viitorul economiei noastre se va afla în mâini sigure. Specialiștii de mine au și făcut primii pași serioși pe drumul pregătirii profesionale — teoretice și practice.

Juriul care a examinat exponatele în vederea desemnării celor mai valoroase a avut o misiune dificilă. Cum să faci o clasificare a acestor realizări? Foarte multe din ele sînt lucrări de nivelul unor specialiști cu studii superioare. A fost necesară o preselecție, urmată de o selecție finală, ambele bazate pe aplicarea conjugată a mai multor criterii, astfel că, în final, juriul a stabilit în unanimitate de voturi ierarhia valorică a lucrărilor expuse de micii creatori.

Nivelul tehnic ridicat al concepției și realizării majorității obiectelor expuse ne-a făcut să ne gîndim că cel puțin la fel de importantă ca ierarhizarea valorică și premiarea lucrărilor este selecționarea dintre aceste realizări a acelor care prezintă un pronunțat caracter de aplicabilitate practică și alegerea dintre ele a celor care promit să aibă caracter de originalitate, în vederea protejării lor prin brevet de invenție. Ca urmare, un grup de specialiști de la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci — OSIM — a realizat o primă selecție, în urma căreia au fost reținute circa 20 de soluții tehnice, urmînd ca, după consultarea documentației de însoțire a exponatelor, să se definitiveze lista realizărilor reținute în vederea brevetării. Pentru acestea din urmă, specialiștii OSIM vor acorda sprijin în vederea întocmirii formelor legale pentru protejarea prin brevet de invenție.

Desigur, selecționarea acestor lucrări nu reprezintă și garanția că toate vor reuși să treacă examenul de caracterizare ca invenție, după cum este posibil ca și alte soluții, care nu au fost remarcate de specialiștii OSIM, să fie apte de a fi brevetate. Lista lucrărilor selecționate pentru brevetare rămîne deschisă, puțind fi completată la propunerea micilor creatori sau a îndrumătorilor lor.

În așteptare îi felicităm călduros pe toți copiii care au participat la această ediție a Festivalului național al muncii și hărniciei «Cîntarea României», salutînd în ei schimbul nostru sigur de mîine.

Ing. Valeriu Erhan șef de sector - OSIM

PREMIILE

Celei de a XII-a ediții
a concursului
«Start spre viitor»

SECȚIA A. ELECTRONICĂ, AUTOMATIZARE ȘI CIBERNETICĂ

PREMIUL I și medalia de aur:
Tămaș Andrei, Tămaș Eugen, Eszen Peter, Corpaș Lucian; îndrumător: Eszen Iuliu, CPSP Gherla, județul Cluj — «Termofix», termostat pentru reglarea consumului de gaz. **Drăgoi Sorin,** îndrumător: Bătrînea-nu Nicolae, CCPSP București — «Cronometru digital».

PREMIUL II și medalia de argint:
Lazăr Andrei, Diaconită Paul, Murgulescu Mihai; îndrumător: ing. Pantilimonescu Remus, CPSP Iași — «Ceas numeric». **Ștefancu Adrian, Clim Ionel, Bălănescu Cristina, Mazara-che Mihai;** îndrumător: Narcis Negulescu, CPSP Suceava — «Milivoltmetru electronic». **Munteanu Ciprian, Grama Laura, Nantu Romulus;** îndrumător Nantu Gheorghe, CPSP Bacău — «Tester pentru semiconductoare».

PREMIUL III și medalia de bronz:
Nicolae Daniel Pepy, Nica Daniel, Stoica Florin; îndrumător: ing. Crăcea Ion, colaborator Vlădescu-Olt Alexandru, CCPSP București — «Ecolux».

MENTIUNI: Mike Atule, Gligor Istvan; îndrumător Toth D., CPSP Tg. Secuiesc. Județul Covasna — «Logan». Olărașu Viorel, Moldovan Călin; îndrumător: ing. Popovici Gheorghe, ing. Olărașu Gheorghe, CPSP Iași — «Defectoscop pentru fisuri în piese feroase». **Jura Adrian, Tarhuna Ovidiu;** îndrumător Bojisteam Radu, CPSP Timișoara — «Tester pentru tranzistoare». **Vlad Cătălin, Stoica Dumitru, Vasilescu Adrian;** îndrumător: Bătrînea-nu Nicolae, CCPSP București — «Numărător de impulsuri cu memorie». **Teacu Sebastian, Doloi D., Roșu Mihaela, Tudor P., Cristache Adrian;** îndrumător: Silvaș Vasile, CPSP Buhuși, județul Bacău — «Casier electronic». **Ungureanu Nicolae, Maftel Sorin, Moldoveanu Dorinel, Pavel Constantin, Nistoran Mihaela;** îndrumător Nistoran Dumitru, CPSP Tg. Jiu, județul Gorj — «Frecvențmetru digital». **Diaconovici Radu,** îndrumător: Manolache V., CPSP sector 1 București — «Instrument muzical interferențial». **Feraru Ion, Claudiu Dan, Iliescu Mihai;** îndrumător: Sălăjean Ion, CPSP Reșița, județul Caraș-Severin — «Display pentru minicalculatorul de birou Socrate 001». **Kereji Ioșif;** îndrumător: Torja Ioan, CPSP Carei, județul Satu Mare — «Amplificator

SĂ CONSTRUIM
ȘI SĂ INVENTĂM
ÎMPREUNĂ!

stereofonic». **Tuleu Dumitru, Todea Simion;** îndrumător: Gabor Dumitru, CPSP Chișineu Criș, județul Arad — «Detector de spire în scurt circuit». **Petrea Ion;** îndrumător Morfinescu Alexandru, CPSP Săcele, județul Brașov — «Manipulator electronic».

SECȚIA B. ELECTROMECHANICĂ, MECANICĂ ȘI MECANIZAREA AGRICULTURII

PREMIUL I și medalia de aur:
Iatan Vasile, Pavunev Dan, Dumitrescu Delia; îndrumător: Dumitrescu Alexandru, CPSP Urziceni, județul Ilfov — «Robot industrial cu

utilizări multiple». **Tănase Gabriel, Enache Mihai, Mihai Titi, Bog Vladimir;** îndrumător: Niculescu Ștefan, CCPSP București — «Strung pentru ceasornicărie SC 150». **Cercel Daniel, Ursu Gelu, Chivu Adrian, Feraru Ion;** îndrumător: Clitnovici Dumitru, CPSP Reșița, județul Caraș-Severin — «Instalație de laborator pentru studiul arcului electric».

PREMIUL II și medalia de argint:
Timbolschi Cristian, Paraschiv Cătălin, Merlușcă Marius, Patriche George; îndrumător Lungu Tudorel, CPSP Tecuci, județul Galați — «Dispozitiv pentru transformarea energiei valurilor în energie electrică». **Neagu Marian, Băloiu Cristian, Sa-tinîn Reșat, Podgornei D.;** îndru-

mător: Mălescu Ion, Bărzoii Viorel; CPSP Oltenița, județul Ilfov — «Dispozitiv de transformare a energiei valurilor în energie electrică». **Tănăsoaia Ervin, Căramidă Dragoș, Tosu Adrian, Josan Andrei, Tănăsoaia Daniel, Răstău Patriciu, Bereschi Tudor;** îndrumător: Tănăsoaia Ion, CPSP Rm. Vilcea, județul Vilcea — «Minicart șoimii patriei tip 1980». **Moisa Șerban, Stanciu Victor, Chiser Sava;** îndrumător: Vlădescu-Olt Alexandru, CCPSP București — «Minicompresor electric cu acumulare în butelie «Bondar»». **Ursu Gabriel, Petrescu Gheorghe, Manole Doru, Ceapraz Nicu;** îndrumători: Lungu Tudorel, Manole Aurel, Dominte Ion, Chirvășuță Mihai, CPSP Tecuci, județul Galați — «Motocomplex 001». **Tatu Valentin Georgel, Zaharescu Mircea, Teodorescu Dan, Vasile Valeriu;** îndrumători: ing. Zaharescu Doru, Ciocirlan Florea, Vilvoi Ion, CPSP Pitești, județul Argeș — «Automobil «Pionier 1»».

PREMIUL III și medalia de bronz:
Aprodu Marian, Aprozeanu Doru, Podgornei Ovidiu; îndrumător: Mălescu Ion, CPSP Oltenița, județul Ilfov — «Mașină pentru scuturat și uscat polenul din flori Crinul 1», Wild Hugo, Naidin Marcel, Boldur Vasile, Vlad Constantin; îndrumător: Moldovan Zamfir, CPSP Jimbolia, județul Timiș — «Mașină de recoltat porumb cu plan orizontal». **Suvagău Paul, Ragea Gabriel;** îndrumător: Voiculescu Dan, CPSP sector 1 București — «Sky-Bob». **Vlad Gabriel, Rădulescu Dorian, Tudor Vasile, Pușcașu Eugen, Bugoi Sebastian, Ciobu Rodica;** îndrumător: Pușcașu Ion, Sc. gen. Măleia, județul Prahova — «Cart electric captiv». **Nilă Stan, Pitigoi Petre, Vasile Marius;** îndrumători: Ciocirlan Florea, Păunescu Ion, Vilvoi Ion, CPSP Pitești, județul Argeș — «Microcentrală termică».

MENTIUNI: Tănăsoaia Ervin, Tănăsoaia Dorinel, Răstău Patriciu, Căpruci Dumitru, Macarie Ion; îndrumător: Tănăsoaia Ion, CPSP Rm. Vilcea, județul Vilcea — «Concentrator economizor — Dacia 1300 — 1100». **Roman Paul, Corova Dan, Zimcenco Andrei;** îndrumător: Mălescu Virgil, CCPSP București — «Ambarcațiune de croazieră pentru trei pionieri». **Gornic Cornelia, Ilea Marinela, Iercosan Ioan;** îndrumător: Luciu Teodor, CPSP Pincota, județul Arad — «Instalație pentru biogaz».

Premiile celorlalte secții vor fi publicate în numerele viitoare.

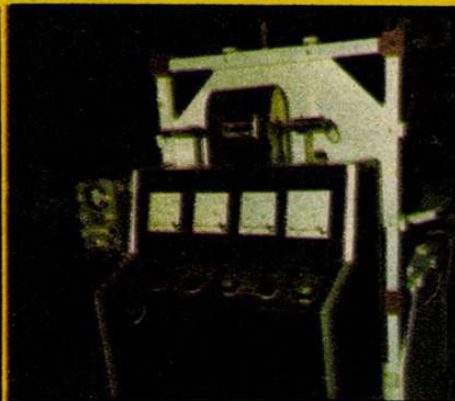
Marile premii

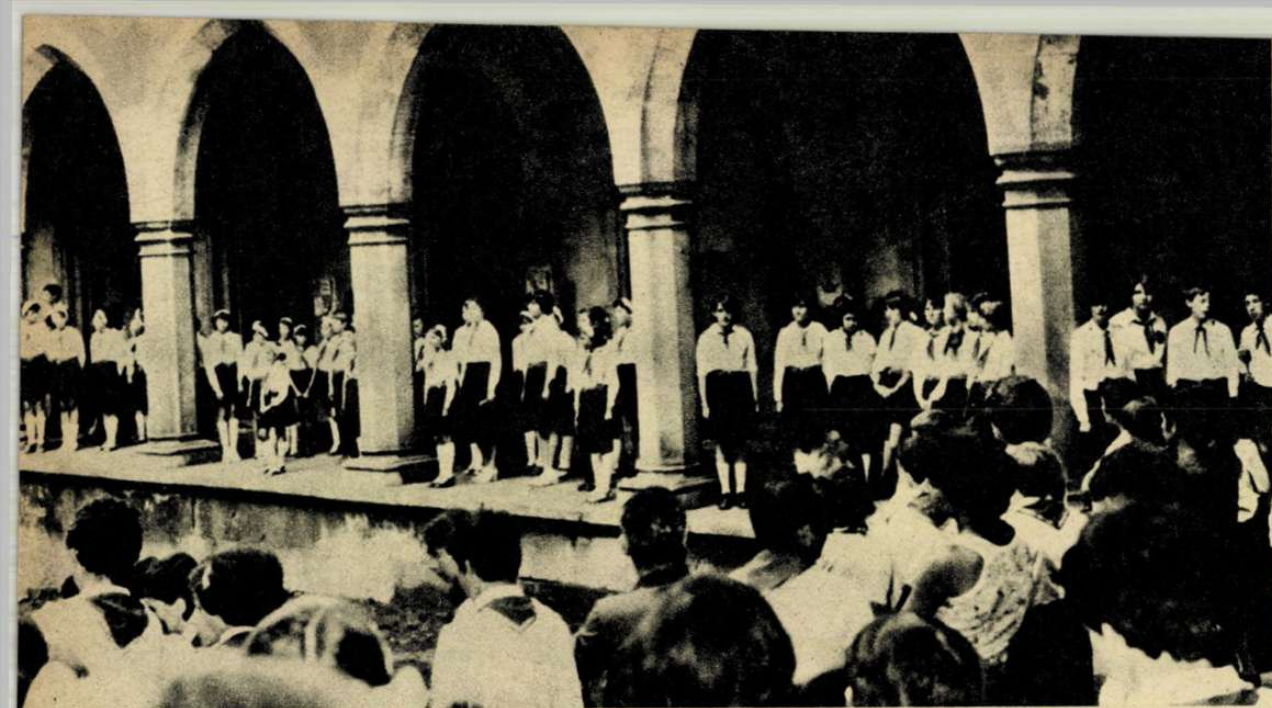
MARELE PREMIU COLECTIV și medalia de aur:

— **Titică Valentin, Chițu Gheorghe, Tirlea Petre, Stanciu Victor, Moise Șerban;** îndrumători: Dincă Nicolae și Vlădescu-Olt Alexandru, Casa centrală a pionierilor și șoimilor patriei, București, pentru «Video-display cu memorie»

MARELE PREMIU INDIVIDUAL și medalia de aur:

— **Spînu Cornel;** îndrumător Manolache Victor, Casa pionierilor și șoimilor patriei sector 1, București, pentru «Dispozitiv de programare pentru sonete»

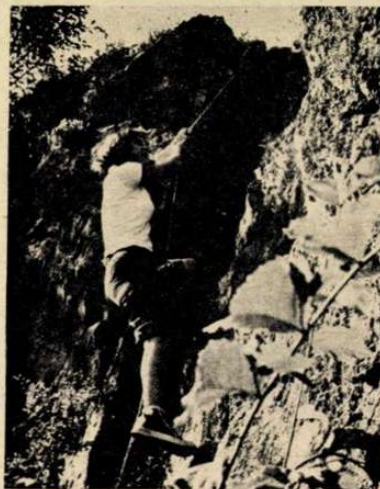
Cutezători la izvoarele istoriei

(Urmare din pag. 3)

bările copiilor, răspunsurile ascultate cu mare atenție și autografele pe care le-au solicitat tovarășului profesor.

Printre acțiunile deosebite ce au rămas înscrise în memoria pionierilor veniți în cele două tabere s-au înscris întâlnirile lor cu muncitorii comuniști, oameni al căror eroism în muncă le-a trezit o profundă stimă. Astfel, ei au avut întâlniri cu muncitorii mineri de la Teliuc, cu muncitorii de la Combinatul siderurgic din Hunedoara și de la întreprinderea mecanică din Orăștie. La Teliuc, oprindu-se lângă unul din puțurile de extracție, tinerii vizitatori i-au așteptat pe mineri să iasă din schimb. Corina Ene, Isabela Beda și Ana Nedelcu din Focșani erau nespuse de emoționate. Ele aveau onoarea să le înmâneze minerilor cravata roșie cu tricolor și să le dăruiască ecusoanele taberei.

La Castelul Corvineștilor, pionierii au prezentat un spectacol-evocare, sub genericul «Sintem aici dintotdeauna» intitulat «Pe vatra milenară, scrutind spre viitor». Susținut de pionierii din județele Sălaj, Hunedoara, Caraș-Severin, Suceava, spectacolul s-a constituit într-un emoționant omagiu dedicat patriei, partidului, copilăriei fericite. Versuri compuse de pionierii hunedoreni — membri ai cenaclului literar «Mugurii» — și cîntece patriotice au răsunat cu dragoste și măreție: «Țara e vatră străbună/ Unde mai pot să mă nasc? Ce țară mai sfîntă mi-aș cere?/ Sărut veșnicile tale, Românie, cu nume de miere!» Răsărind în pasul cadent al «brîului pădurenesc», pionierii formației de dansuri din localitatea Ghelari-Hunedoara, împodobiți în costumele lor populare, copii sclipitori, iși parcă din basme românești, au dansat îndelung. În rîndul artiștilor îndrăgiți la acest spectacol se aflau și sucevenii, admi-

rați în tabăra de la Hunedoara datorită trofeului cîștigat cu cîntece la proba teoretică. Sînt pionierii de la Școala generală nr. 1 «A.I. Cuza» din Fălticeni, membrii echipajului «Arcașii lui Ștefan». Acum, la spectacol, Laurențiu Jibu, Mihaela Lupascu, Eduard Holotă și chitaristul Cătălin Mleșniță au dat glas talentului lor artistic cu suflet și cu măiestrie.

Toate zilele de tabără au fost frumoase. Competițiile s-au împletit cu odihna și recreerea într-o atmosferă deschisă, tinerească. Aici, pionierii erau reprezentanți ai copiilor din toată țara, conștienți de răspunderea ce le revenea. Aici erau totodată ei înșiși,

copii printre copii. Dar aici pe meleaguri hunedorene, pe vechile vetre dăduse, pionierii au cunoscut imagini ale vieții de astăzi, care au făcut să ardă și mai puternic în inima lor dragostea de patrie și partid, dorința de a se pregăti cît mai bine, cît mai demn pentru viitor, pentru muncă, pentru viață. După ce probele teoretice desfășurate în primele zile au cunoscut o dispută foarte strînsă, îndeosebi în tabăra de la Costești, pionierii au fost preocupați să-și verifice agerimea, forța lor fizică și morală, în cadrul probelor practice. Nu au lipsit nici palpitantele întreceri sportive, la olimpiada taberei, meciuri de volei, handbal, fotbal, tenis de masă, șah. Nu au lipsit captivantele spectacole artistice, seară de seară, prezentate de fiecare echipaj în parte, reuniunile vesele, orele de plajă și înot, drumețiile în pădurile din împrejurimi, pe care copiii le-au valorificat gospodărește colectînd plante medicinale. Ei au dat și dovada hărniciei lor, în incinta taberelor, prin felul cum s-au autogospodărit, cum au păstrat ordinea și curătenia. În tabără s-au stabilit multe prietenii.

Zilele de 1—14 august, zile însoțite de neuitat, zile de mîndră și solemnă meditare la izvoarele istoriei, zile de întreceri și de bucurii, zile ale pionieriei, cîstînd amintirea strămoșilor și privind cu încredere spre viitor au prilejuit reporterilor culegerea a numeroase alte impresii și imagini, pe care le vom prezenta în numărul următor al revistei.

În tabăra din pădurea Pustnicul

ZI DE VARĂ PÎNĂ-N SEARĂ, ÎN TOVĂRĂȘIA CÎNTECULUI ȘI VOIOȘIEI

Ca în fiecare vară, pădurea Pustnicul răsună din zori pînă-n seară de glasuri voioase de copii. Căsuțele albe ale taberei pionierești de aici poartă nume de flori și răsar ca «în poveste», pe neașteptate, din frunzișul bogat al copacilor. În tabăra de la Pustnicul, pe tot parcursul vacanței, au petrecut, în mai multe serii, copii sosiți din diferite județe ale țării. Recent i-am înțîlnit aici pe pionierii harghiteni. Bronzați, cu obraji rumeni ca merele de vară, peste două sute de băieți și fete din Lueta, Vlăhița, Căpîlnița, Cristuru Secuiesc, Eliseni ș.a. sînt gata în orice clipă «să mai dea o fugă» pînă la lacul din apropiere, să se scalde.

— La noi verile sînt mai răcoase și nu putem face plajă întotdeauna, ne lămurește Gheorghe Tănăsilă, pionierul comandant de unitate al taberei. Aici a fost soare și am putut face plajă oricînd.

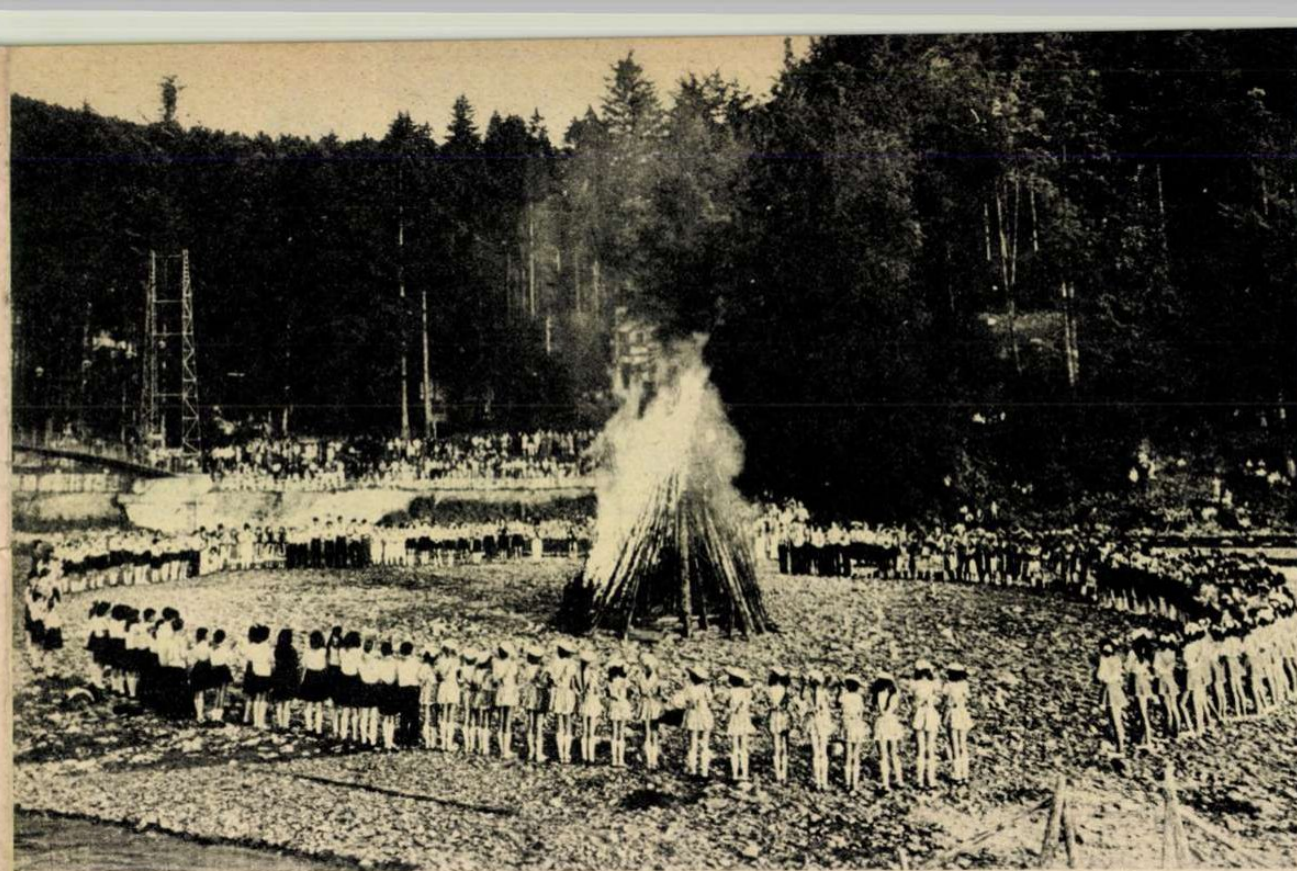
— Am fost și la strandul de la Cernica unde nu numai că ne-am scăldat,

TABĂRA DE CREAȚIE A CINECLUBURILOR PIONIEREȘTI-1980

Fantezie și măiestrie

Dacă ar trebui să prezentăm pe peliculă tabăra de pionieri de la Cîmpulung Moldovenesc, primele secvențe le-am realiza desfășurînd peisajul pitoresc: munții acoperiți de păduri seculare și cochetul orășel ce

realizarea unui număr contribuind mai bine de 1000 de pionieri.

Tocmai ca o firească înfățișare a acestei diversități, finala concursului nostru — pe care o veți vedea la televizor în ziua de 24 august — a devenit o expediție prietenească. Găzduite în dulcele ținut al țării Sucevei, în Tabăra de la Bucșoia, cele cinci echipe finaliste au pornit în căutare de comori ale frumuseții plaiului și sufletului românesc, comori ale rodniceii și hărniciei muncii oamenilor. Ei au poposit la Cetatea de scaun a Sucevei sau la Centrul teritorial de calcul electronic, au trecut prin Exploatarea minieră Leșu Ursului și prin frumosul Parc dendrologic din Gura Humorului, aflînd, pe parcurs, nu numai lucruri interesante despre trecutul și prezentul acestor locuri, dar și probe de concurs pe care le-au trecut cu bine. Dar, pînă cînd veți vedea la televizor filmul acestei expediții, se cuvine să păstrăm mai multă... discreție.

Eugen Patriche

Foto: Victor Constantinescu

Încheierea taberei a fost marcată printr-un foc de tabără desfășurat la Gura Humorului, pe malul râului Moldova, unde fiecare județ și-a prezentat momentele artistice.

Vizită în comuna Arbore, la octogenarul Toader Hrib, care le-a evocat participantilor momente din istoria muzeului său.

La proba de amenajare a locului de campare, cei mai bine pregătiți s-au dovedit brașovenii și vilcenii.

Proba de artă plastică a avut loc în cadrul natural din grădina muzeului lui Toader Hrib.

Ștafeta sportiv-aplicativă a început cu o probă de ciclocros, cîștigată de hunedoreni.

La schimbul trei al ștafetei «proba de aprins focul și pregătirea mîncării», cei mai îndemînați s-au dovedit bistrițenii.

LA CÎMPULUNG MOLDOVENESC, PRINTRE „UGENICII SANITARI“

Recent, 80 de echipe și-au disputat înțietatea în tradiționala întrecere a «Sanitarilor pricepuți». Între acestea, 40 de echipe — adică 200 de copii care pentru a ajunge în finală au învățat asiduă, și-au completat cunoștințele prin numeroase ore de practică în policlinici și spitale, și-au dovedit talentul și priceperea în numeroase concursuri învingîndu-și timiditatea, emoțiile, crezînd neîncetat în victorie — la faza pe clasă, la cea pe școală, pe orăș și județ...

Cine avea să ocupe primul loc? După proba teoretică, cel mai mare punctaj îl obține echipajul județului Sălaj: nota 10! La toate cele 20 de întrebări ale testului, reprezentanții Școlii generale nr. 5 din Zalău răspund fără greșală. Speranțele celorlalți concurenți sînt acum în probele practice. Dar, după încă o zi de întrecere, situația se menține neschimbată: Sălajul pe primul loc — cu numai o jumătate de punct penalizare —, urmat la mică distanță de pionierii din Brăila și Prahova, apoi de cei din Tulcea, Dimbovița, Ialomița, Teleorman și Cluj.

A treia zi de concurs va fi deci hotărîtoare. Pentru departajarea finală, juriul alege o temă mai dificilă: acordarea simultană a primului ajutor la doi accidentați, dintre care unul mai grav, fapt ce presupune intervenție diferențiată. Și atunci se produce surpriza: în ultimele secunde ale ultimei probe, sălăjenii, în «criză» de timp, greșesc... copilărește.

Clasamentul final este următorul: locul I: echipajul Școlii generale nr. 18, Brăila; locul II: echipajul Școlii generale nr. 5, Zalău, județul Sălaj; locul III: echipajul Școlii generale nr. 10, Ploiești, județul Prahova. Premiile speciale ale Consiliului Național al Organizației Pionierilor au revenit echipajelor Școlilor generale nr. 3, Găești, județul Dimbovița și Școlii generale din comuna Jijila, județul Tulcea. Mențiuni: Școala generală nr. 7, Fetești, județul Ialomița și Școala generală nr. 2, Alexandria, județul Teleorman.

Cristian Ionescu

Foto: Lucian Huiban

O amintire de neuitat și noi prietenii: întâlnirea cu uteciștii din județul Bacău.

dar ne-am și plimbat cu barca, completează Ferenc Botházi.

Strînși roată în jurul nostru, copiii sînt dornici să-și exprime impresiile din tabără, să ne vorbească despre frumosul program de activități la care participă. Aflăm, astfel, că jocul, drumeția, activitățile cultural-artistice și sportive le țin tovarășie în fiecare zi. Toți sînt bucuroși că, de cînd au sosit aici, și-au făcut mulți prieteni noi. Un grup de uteciști din județul Bacău, care își petrec vacanța în tabăra de la Brănești le-au făcut recent o vizită. A fost nu numai un fructuos schimb de experiență ci și un prilej de a lega frumoase prietenii. Pionierii harghiteni le-au pregătit oaspeților băcăoani și o plăcută surpriză: cele două surori, Ana și Margareta Fodor, din Cristuru Secuiesc, au interpretat la flaut un frumos program cu piese din folclorul popoarelor. Diploma care li s-a decernat celor două fete pentru activitate

culturală deosebită în tabără se află expusă ca o «carte de vizită» la ferestra dormitorului iar Ana și Margareta sînt foarte fericite.

— În cadrul Festivalului Național «Cîntarea României» formația de flautiști a școlii noastre a obținut locul II pe țară, ne spune Margareta. De atunci, însă, flautiștii au mai învățat multe cîntece noi, completează sora ei Ana, care este strigată de pe terenul de sport. Lîngă plasa de volei cîteva fete se pregătesc să înceapă jocul, la care o invită și pe prietena lor.

— Cînd am sosit în tabără nu prea știam să jucăm volei. Acum, în fiecare zi, abia așteptăm să vină după-amiaza cînd se mai răcorește puțin, ca să începem jocul. Este un sport interesant, pe care l-am îndrăgit aici, ne spune pioniera Silvia Bokk.

Dacă în aceste zile voleiul este sportul preferat al fetelor, băieții sînt atrași de fotbal dar și de... luptele libere. La

concursul organizat pe tabără, la care au participat 28 de luptători, Ferenc Botházi, căruia luptele i se par cele mai interesante a obținut titlul de «cel mai bun luptător» al taberei.

În timp ce stăm de vorbă, în curtea taberei își face apariția un «ARO» galben. «A sosit poștaşul!» — se aud dintr-o dată mai multe glasuri. Și în timp ce tovarășul Ștefan Popescu, «poștaşul», coboară din mașină o uriașă casetă doldora cu vederi, copiii s-au și strîns ciorchine pe lîngă el. În cîteva minute vederile dispar din casetă pentru a reapărea curînd, scrise cu grijă, gata să ia calea adresanților: părinți, bunici, prieteni aflați acum acasă, la distanță de sute de kilometri.

În numai cinci zile de cînd se află aici, cei 212 pionieri din județul Harghita au expediat 1 500 de vederi. Și pînă la plecare mai sînt șapte zile... Numai în această după-amiază pionie-

rul Laszlo Hajdu din Bisericani a expediat cinci.

— Laszlo, ne-ai putea spune cui ai trimis astăzi vederi?

— Mai întîi mamei și bunicului, apoi m-am gîndit că trebuie neapărat să le trimit și prietenilor mei Levente și Szigmond. Mă simt minunat aici și aș vrea ca și ei să știe asta.

Că oaspeții taberei de la pădurea Pustnicul se simt foarte bine, ne dăm lesne seama de pe chipurile lor vesele, de la dormitoare frumoase aranjate la masa gustoasă ce li se servește pe o terasă răcoroasă frumos împodobită cu desene și flori proaspete, la veselia și buna dispoziție care domnește pretutindeni; pe scurt, din întreaga ambianță creată aici de organizatori, de conducerea taberei, pentru ca oaspeții să se întoarcă acasă cu amintiri dintre cele mai plăcute.

Ecaterina Roșca

se-ntinde în vale. Apoi, sosirea trenului în gară, apoi pionierii alinații în careu și drapelul ce se înalță pe catarg.

Dar autorul nu a realizat niciodată un film, fapt pe care-l destăinuie gazdelor încă din primele momente ale sosirii în tabără.

— Nici o grijă, vă repartizăm în grupa de Începători — spune cu amabilitate Mircea Mihalea, directorul taberei.

— De la casele pionierilor și șoimilor patriei au sosit în tabără și începători. Zilele petrecute aici le oferă posibilitatea de a învăța lucruri noi, de a pătrunde în tainele acestei frumoase preocupări.

Seara bătrînul Rarău își trimite răsufarea-i răcoroasă pînă-n tabără. Apar stelele. Pionierii, pe detașamente, discută scenariile filmelor pe care vor să le realizeze. Temele sînt alese de ei. Singura condiție este să prezinte orașul și munca oamenilor de pe aceste meleaguri, exprimînd poate astfel, prin mijloace artistice, mulțumirile lor pentru ospitalitatea localnicilor, în rîndurile căror cineamatorismul are frumoase tradiții și deci nu este întîmplătoare alegerea acestui loc minunat pentru o tabără de creație.

Detașamentele, după ce au prezentat tema scenariului, au și început să discute detaliile. Adesea se aud asemenea dialoguri:

— Cine va juca rolul lui Nicușor?

— Ovidiu!

— Pentru că e scund? Eu sînt mai mic decît el — argumentează fratele lui Marica Ovidiu.

— Dar Nicușor va trebui să plîngă.

— Pot să plîng și eu!

— Da, dacă te punem să miroși ceapă tocată...

— De ce trebuie să plîngă Nicușor? Într-un film.

— Fiindcă a plecat singur în excursie, și-a lăsat piciorul și nu poate să se întoarcă acasă. Prietenii îl caută, colindînd acele locuri unde cred că l-ar putea găsi: la casa

pionierilor și șoimilor patriei pe terenul de sport, la cofetărie...

— Și între timp veți prezenta orașul nostru așa? Dar cum și-a lăsat Nicușor piciorul?

— Urcîndu-se pe o stîncă.

— Stîncă s-o lăsăm, tovarășul director nu va fi de acord, se aud și de la distanță glasurile unor băieți.

În grupul ieșenilor, fetele sînt cele ce dau tonul.

— De unde facem rost de comoară? Întrebă o fetiță.

— N-avem nevoie de comoară. O căutăm doar pe Pietrele Doamnei. Dar pînă ajungem acolo ne întîlnim cu oameni minunați. Ne dăm seama și vom transpune și pe ecran că cea mai scumpă comoară e omul...

Claudia Apopei, redactorul șef al gazetei «Semafor» din tabără conduce dezbaterile pe marginea scenariului artistic. Și a doua zi constată că n-are sarcină ușoară.

Dimineața, începător printre începători, ascultă cu atenție expunerea tovarășului Aurel Mișcă de la studioul de filme «Al. Sahia» despre planul general, întreg, apropiat, despre prim plan și cuprinderea personajului în cadru. Apoi trecem la lucrări practice: cum se înlocuiește filmul din aparat. Pe rînd încearcă fiecare. Unii cu mai puțină dibăcie, alții mai descurcăreți.

Un alt specialist, invitat al taberei este tovarășul Radu Petrescu Aneste de la I.A.T.C. București. Sub îndrumarea sa directă se alcătuiesc scenariile tehnice, pe baza celor literare. La discuții scenariul se analizează cadru cu cadru, se fac observații, se pun la punct detaliile și, dacă la sfîrșit spune detașamentului «miine puteți începe filmările» înseamnă că munca membrilor colectivului a fost bună. Dacă scenariul e slab se adresează redactorului șef de la «Semafor»: «Te rog afișează-l la gazetă» cu titlul «un posibil scenariu». Cei care-l citesc își «bat capul» pentru a găsi ce e de făcut ca povestea pu-

blicată la «Semafor» să poată deveni scenariu de film...

— Ce ar trebui de făcut? îi întreb pe pionierii Anghela Constantin și Munteanu Florentina din Pitești.

— Scenariul literar e foarte pretențios. Necesită actori buni. Greșelile se observă foarte repede. Filmele documentare au alte cerințe. Aici putem face și noi ceva de calitate. De aceea ne-am ales tema «A doua viață a lemnului».

— Scenariul vostru are toate scenele bine gîndite.

— Totuși cîte observații s-au făcut!...

— Dacă ar trebui să filmezi viața taberei voastre, cu ce ai începe?

— Aș alege întîi un erou principal.

Între timp Florentina a fost chemată să lucreze la decupajul regizoral. Rămînînd singură m-am gîndit cine ar putea fi eroul principal? Poate Claudia, redactorul șef sau atotștiutorul Ovidiu, poate meticolosul Csaba sau Florentina care a scris un scenariu foarte bun.

Patru eroi principali pentru un singur film? Cîte minute ar necesita?

— Vă rog, mai concentrați! aud parcă sfaturile specialistului. Are dreptate! Las repede stiloul.

Takács Gizella

AMINTIRI DIN ACEL AUGUST EROIC

Ion Gh. Pană, colonel în rezervă

Mergînd pe firul amintirilor, parcă mă și văd acum 36 de ani, în zarea timpului, mic de tot, aproape cît un punct. Eram căpitan în Regimentul 34 infanterie, din divizia «Mărășești». Ziua de 23 August m-a găsit în funcția de comandant al companiei a 10-a care îndeplinea misiunea de apărare terestră a portului Constanța.

La comandamentul Diviziei 9 infanterie, denumită și Divizia «Mărășești», evenimentele se petreceau după cum ni le redă fostul comandant al diviziei, regretatul general Costin Ionașcu: «Re-țîn destul de bine că în jurul orei de 21 și 35 de minute — ziua de 23 August 1944 — răsfoiam un dosar. Din cînd în cînd lăsam tocul din mînă și ascultam frînturi din cîntecele care se transmiteau la radio. Și așa, cu una, cu alta, se părea că și ultimele ceasuri ale zilei se înfășurau în pace pe fusul implacabil al timpului. Dar numai se părea! Pentru că, în realitate, în noaptea de 23 August scurgea timpul a avut pentru noi ceva aparte. Orel, minutele și secundele s-au înfășurat de data aceasta, metaforic vorbind, pe un fus separat marcînd un început de eră nouă în istoria poporului român... Mi-a rămas clar întipărită în minte ora 22. La acel ceas am auzit și eu, ca și ceilalți subordonați ai mei, vocea gravă a crainicului: «...Aici postul de radio București... transmitem un comunicat foarte important...» La auzul acestor cuvinte am tresărit. Iar pînă să-mi adun gîndurile a și început să se transmită istorica Proclamație... care anunța sfîrșitul dictaturii militaro-fas-

ciste, ieșirea României din războiul antihitlerist, proclamarea stării de război a României cu Germania nazistă și Ungaria horticistă, pentru eliberarea părții de nord a Transilvaniei de sub jugul hitleristo-horticist și restabilirea independenței și suveranității naționale.»

Și tot generalul Ionașcu scrie în memoriile sale, că reține din proclamației următoarele: «...Poporul nostru înțelege să fie stăpîn pe soarta sa. Oricine s-ar împotrivi hotărîrii noastre liber luate și care nu atinge drepturile nimănui este dușman al neamului nostru...»

Înceindu-și amintirile, generalul Ionașcu afirmă: «...Am judecat așa: pînă la primirea unor dispoziții de la eșaloanele superioare, voi socoti comunicatul transmis prin radio ordin de luptă...»

La fel au gîndit toți comandanții de unități și subunități, printre care mă număram și eu. Am ascultat comunicatul istoric la postul meu de comandă din port, aflat atunci în clădirea fostei stații de petrol, de lîngă șantierul naval și docul plutitor. În același timp, prin telefon de la comandantul regimentului, colonelul Ion Dumitrescu, am primit ordine: «Compania a 10-a, alarmă de luptă! Inamicul, hitleristii din port. Nu-i lăsați să se miste. Imobilizați-i mai întîi prin somări... Dacă se împotrivesc, foc! Apărați cisternele de petrol, silozurile. Șantierul naval, digul și farul. Fiți atenți la paza cazematelor supravegheate cu foc șoseaua din spatele portului care duce spre Agigea... Țineți legătura prin patrule cu marinarii noștri de la bateriile de coastă și cu grănicerii...»

Retrăiesc și-acum acele clipe. Vocea comandantului venea parcă de undeva din fundul unei peșteri. Era gravă, saccadată, sigură. Din șirul de cuvinte al ordinului primit, unul a răsunat în mine mai puternic, «Foc».

...Prin undele posturilor de radio militare, prin telefon, prin curieri cu motocicletă, cu biciclete, călări și pe jos șoseau la mine ordine după ordine, iar eu transmiteam rapoarte asupra mersului acțiunilor din port pe care le-am dus toată noaptea pînă în zorii zilei de 24 august.

Ostașii, adică noi... și muncitorii pe care îi înarmasem, avîndu-l în frunte pe comunistul Gheorghe Dinescu, maistru la stația de petrol, îi capturaserăm și-i dezarmaserăm pe hitleristii din port.

Atunci, în acea dimineață însoțită de 24 august, sergentul Nițu Gheorghe s-a apropiat de mine: «...Domnule căpitan... Sînt din Regimentul 40 Călugăreni... În cursul nopții am atacat pe nemții de la Depozitul din Palas... I-am răzbit. Sînt ușor rănit la mîna stîngă, dar n-am nimic, m-a pansat sanitarul. Cu o grupă de ostași am fost trimiși ca întărire aici, în port. Vreau să lupt și eu la silozuri, unde văd că se îndreaptă o parte din companie...»

Cu ochii lui căprui, cu fruntea lată pe care șiroaia sudoarea, cu bărbia puternică, și cu un pistol-mitralieră gata de tragere, m-a cucerit din prima clipă. Avea și-un glas bărbătesc, hotărît.

«Stringe oamenii și vino cu ei la silozuri!» i-am ordonat.

Acolo o companie de soldați hitle-

ristă, care nu știu pe unde intrase în port, forțeau lîngă silozuri. Cei mai mulți împingeau două vagoane de marfă spre intrarea în tunelul silozului din stînga.

Surprîși de prezența noastră. hitleristii în frunte cu căpitanul lor, au intrat în panică. În acel moment, parcă-l văd pe sergentul Nițu Gheorghe, pornind singur ca un bolid, drept spre grămada de nemți. Ajungînd la zidul silozurilor a strigat: «...Domnule căpitan!... Aici nemții au un explozor care face legătura cu vagoanele încărcate cu exploziv... Vor să arunce silozurile în aer!...» S-a așternut, cîteva clipe o tăcere înfrîntătoare. Tot atunci l-am văzut pe Nițu cum a sărit și-a ocolit silozul iar apoi am auzit o scurtă răpăială de automat, de dincolo de silozuri. «Nițu să fi tras?» m-am gîndit. «Dar dacă n-a mai apucat să tragă?» La ordinul meu, ostașii și muncitorii înarmați care se aflau cu noi, au deschis focul. Artileristii au încremenit!

Fulgerător soldații nemți, în frunte cu căpitanul, au lăsat armele jos, au ridicat mîinile... S-au predat. Silozurile nu au fost aruncate în aer.

La înapoierea spre postul de comandă, satisfăcut că am cîștigat bătălia din port, l-am zărit pe sergentul Nițu Gheorghe. Venea agale de undeva din partea stîngă.

«Ce-ai făcut? Unde te-ai dus de la siloz?» l-am întrebat. «În timp ce eu vă raportam despre explozor, îmi spune Nițu, doi nemți dinspre dana de dincolo de siloz se țirau cu automatele spre mine... Am sărit spre ei, ajungînd drept între cei doi inamici. Primul m-a lovit în cap cu patul automatului. Al doilea a fugit spre dana de unde pornise. Cînd, neamțul ce mă lovise s-a culcat din nou, gata să tragă în mine, i-am dat și eu drumul la o rafală. Nu știu dacă l-am nimerit. Știu atît, că s-a făcut liniște. Cînd m-am ridicat am văzut cum aruncau armele și ridicau mîinile să se predea soldații germani. În iurul meu nu mai era nimeni. Atunci am pornit și eu pe urmele dumneavoastră...»

În garnitura de tren în care se afla și compania mea, era și grupa sergentului Nițu Gheorghe. Mare mi-a fost mirarea cînd trenul s-a oprit la Cernavodă. Se auzea zgomotul unor lupte undeva pe Dunăre. În vagonul meu a apărut sergentul Nițu Gheorghe. «...Domnule căpitan vă rog să mă iertați. Aș vrea să cobor... Am un văr care este ostaș aici, în Cernavodă. În zece minute mă întorc...»

«Bine, măi, Nitule. Dar să nu întîrzi. Trenul poate pleca dintr-o clipă în alta,» i-am spus. Însă cum a plecat, la vreo cinci-zece minute, trenul nostru s-a pus în mișcare. Peste pod, podul principal, garnitura noastră a trecut repede huriind. La fel a trecut și peste cel de-al doilea pod, de peste brațul Borcea...

...Cînd am început luptele pe Mureș în Transilvania, în zona Cipău, Iernut, Oarba de Mureș, în pauza dintre două lupte l-am revăzut pe sergentul Nițu Gheorghe. Era în 26 septembrie 1944. Încercam să luăm cu asalt cota 495 de pe dealul Sîngeorgiu. Grupa lui făcea legătura Regimentului 40 Călugăreni cu compania mea, din Regimentul 34 infanterie.

Fusese rănit, la piciorul stîng, dar era pansat și se mișca destul de bine.

Atunci într-o groapă, în acea pauză dintre lupte, am aflat din gura lui, ce s-a întîmplat la Cernavodă.

Nițu și-a revăzut vărul dar cînd s-a întors n-a mai văzut trenul. S-a întors la vărul său și împreună au mers la biroul adjunctului regimentului care apăra podul. A cerut să lupte alături de ostașii regimentului. Era în seara zilei de 27

august 1944. Între orele 18 și 22, unul după altul, la distanțe de câteva sute de metri, 7 convoaie a câte 5—6 nave germane veneau dinspre Hirșova. Se aflase că hitleriștii încercaseră ultima navă cu o mare cantitate de exploziv cu care voiau să arunce podul în aer.

Cînd s-a apropiat primul convoi, tunarii din Regimentul 34 artilerie antiaeriană au deschis foc. Servanții, în frunte cu tinărul lor comandant, locotenentul Vasile Diaconu, au tras salve cu cele patru tunuri ale bateriei, ce se găseau între sâlciiile de pe malul fluviului. A fost lovit în plin vasul din fruntea convoiului. Cabina de comandă a navei a zburat cît colo. Tunarii au tras din nou avariind alte nave. Unele au fost înghițite de valurile adînci ale Dunării, altele au fost împinse la mal de puterea curenților.

Trăgeau însă foc mult și tunurile și mitralierele grele de pe celelalte vase ale dușmanului. Scădeau repede, din această cauză, și rîndurile grănicerilor și infanteriștilor de lingă piciorul podului. Prin acei potop de foc doi grăniceri — sergentul-major Marin Firulescu, caporalul Măruță Ion și vărul său, sergentul infanterist Nițu Gheorghe, alergau spre malul Dunării. Cei trei ocupau poziție de tragere pe terasamentul liniei înguste a fabricii de ciment. De-acolo au slobozit un foc nimitor cu mitralierele. Era momentul cel mai critic al luptei, cînd ultima navă, cea cu exploziv, încerca să se apropie de pod.

„...Domnule căpitan, îmi povestea sergentul Nițu, așa, prin înserarea aceea, parcă vasul german se îndrepta către noi, cei trei peste care cădeau în zgomot asurzitor obuzele nemțești. Ele explodau în jurul nostru... Parcă se vedeau pe puntea vasului și niște umbre... Am pus o nouă bandă la mitralieră, ajutat de vărul meu. Firulescu trăgea cu automatul încărcător după încărcător... Văzînd că nava inamică o luase mai repede la vale, spre pod, am ochit bine, bine și am tras toată banda. Vedeam cartușele mele trasoare care scînteiau în zeci de lumini chiar pe nava nemțească. La fel și ale celorlalți trăgători români. Obuzele noastre prinseseră în snop ultima navă. Deodată se auzi o explozie de ziceai că a crăpat cerul. Sărise în aer acea ultimă navă germană. Celelalte vase, cînd erau lovite, nu făceau așa explozie... M-au felicitat camarazii mei, l-am îmbrățișat pe vărul meu, și a doua zi, am prins garnitura de tren a Regimentului 40 Călugăreni. Acum, vedeți, iar sînt lingă dumneavoastră, în iadul ăsta de pe Dealul Singeorgiu...»

Sergentul Nițu Gheorghe a luptat pînă la sfîrșitul războiului. A fost decorat cu «Virtutea militară» pentru fapte de arme excepționale.

DRUMURI STRĂVECHI

După cercetări efectuate de-a lungul anilor, arheologi și istorici au stabilit traseele unor străvechi drumuri care brăzdau teritoriul patriei noastre. Astfel, unele dintre cele mai vechi drumuri din țară — și din Europa — sînt cele de pe văile Oltului, Siretului, Prutului, Mureșului și Someșului, folosite încă din preistorie.

Țara noastră a fost brăzdată, de asemenea de marile drumuri romane. O porțiune dintr-un asemenea drum, construit în secolul II, se păstrează, între altele, și în zilele noastre la Celeiu, lingă Corabia.

EMISIUNI PENTRU COPII LA TELEVIZIUNE SĂPTĂMÎNA 23-30 AUGUST

● Sîmbătă, 23 August

12,00 — **Bun sosit, frumoasă zi de august** — emisiune-spectacol realizată cu participarea unor pionieri și șoimi ai patriei.

● Duminică, 24 august

9,30 — **Teatru pentru pionieri** — «Dreptul la aripă» — ecranizarea piesei cu același nume de Ștefan Tița. O evocare a unei curajoase acțiuni patriotice din ajunul evenimentelor de la 23 August la care, alături de comuniști, au luat parte și copii.

10,10 — **Film artistic pentru copii** — «Tinerete fără bătrînet» — film inspirat din

basmul cu același titlu al lui Petre Ispirescu.

17,50 — **Cutezători spre viitor** — Finala emisiunii-concurs realizată în colaborare cu C.N.O.P. Înregistrare în tabăra de la Bucșoia-Suceava.

● Marți, 26 august

16,05 — **Ecran de vacanță** — «Toate pinzele sus» — episodul 4. Cine ești dumneata, domnule Vaylant?

18,25 — **Almanah pionieresc** — Reportaje și muzică cu participarea unor pionieri și școlari.

● Miercuri, 27 august

16,05 — **Ecran de vacanță** — «Toate pinzele sus» — episodul 5. Cîntecul sirenei.

● Joi, 28 august

18,10 — **Cu cîntecul la drum (III)**
18,35 — **Desene animate** — «Kum-Kum» — episodul 8.

● Sîmbătă, 30 august

9,30 — **Ecran de vacanță** — «Toate pinzele sus» — episodul 6. Ancora împotmolită.

13,30 — **Desene animate** — «Vrăjitorul din Orasul de smarald» — ultimul episod.

Prezintă Edmond Nicolau

— Draga mea, sînt incurcat.
— De ce?

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1	M	A	R	S	A	A	D		
2	A	T	A	L	A	N	T	A	I
3	G	E	T	I	A	L	M	A	S
4	I	N	C	T	N	A	C	P	
5	U	A	P	P	R	A	S	A	I
6	N	C	R	I	S	F	I	R	
7	A	P	O	S	V	I	G	E	
8	C	R	E	S	T	C	N	O	S
9	A	I	N	I	G	T	I	R	C
10	R	I	E	S	I	T	I		

Fructe

ORIZONTAL: 1) Pom fructifer din familia rozaceelor. Poet clasic persan, autorul poemului didactic «Bustan» («Grădina fructelor»). 2) Eroină din mitologia greacă învinsă la o cursă de alergări de către Milanion, care a lăsat să-i cadă în timpul cursei trei mere de aur, pe care aceasta, din curiozitate, s-a oprit să le culeagă. 3) Strămoșii noștri, cultivatori ai viței de vie. Scriitor român, autorul volumului «Fluierașul și alămlia». 4) Plantă textilă. Vulcan din Sicilia. Cepe! 5) Uzina de Autoturisme Pitești (abr.). A crește. 6) A stîrni discordie între zeite cu un măr. Ață. 7) Bogat în apă. Iluzii. 8) A rodi. Riu în Italia. 9) Oraș în Turcia. Pasăre de baltă. 10) Răsărit. În iulie!

VERTICAL: 1) Pastă de prune fără zahăr. Tărtăcută (fig.). 2) A dăruit Aticeii măslinele, devenind patroana cetății care-i poartă de atunci numele (mit.). Măsurile ogoarelor. 3) Rațional (abr.). Fructe zemoase roșii și

— Am cinci bucăți pătrate și identice de hirtie colorată albastră și trebuie, pentru serbare, să fac din ele un singur pătrat mare. Aș vrea să tai cît mai puțin hirtia.

După o clipă de gîndire, Andreea spuse:

— Este posibil ca numai cu patru tăieturi să rezolvi problema. Și îi explică colegului ei soluția. Voi o puteți descoperi? Rezolvarea în numărul viitor.

galbene. 4) Ciocîrlie. Ca rodia și măceasa (sing.). 5) Între cal și călăreț. Supărat. 6) Fructe exotice aromate. Mic fluviu în Italia. 7) L-a ajutat pe Heracles să ia merele de aur din grădina hesperidelor. Cetate! 8) Cerb lopătar. Arbust cu fructe zemoase, negre-albăstrui, cu gust acrișor (pl.). Cu gust de lămîie (dim. masc. pl.). 10) Folclorist și scriitor român în a cărui operă întîlnim basmul «Prislea cel voinic și merele de aur».

Dicționar: NOS, AINI, ESI, DAM

GEORGETA DUMITRU

ARITMETICĂ DISTRACTIVĂ

Două autobuze fac naveta între două localități situate la o distanță de 200 km una de cealaltă. Primul autobuz parcurge distanța la dus cu o viteză medie de 50 km/h, iar la întoarcere cu 40 km/h.

Al doilea autobuz merge cu o viteză medie de 45 km/h și la dus, și la întors.

Care dintre autobuze parcurge într-un timp mai scurt drumul dus-întors între cele două localități?

Răspunsul în numărul viitor.

TEST DE PERSPICACITATE VIZUALĂ

Răspuns

O cursă ciclistă pe o șosea marcată. Pe lingă bicicliști, se mai văd o motocicletă cu o persoană, alta cu două per-

O EXPERIENȚĂ DISTRACTIVĂ

Într-o farfurie de supă se pune o jumătate de pahar de apă. Se ia apoi un pahar gol și se ține răsturnat peste flacăra unei luminări. După ce paharul s-a încălzit, este pus, imediat, cu gura în jos, în farfuria cu apă dinainte pregătită.

Vom vedea că apa din farfurie se ridică în pahar, fiind parcă absorbită de o pompă.

Cum se explică acest fenomen? Prin răirirea aerului încălzit din pahar. În momentul în care punem paharul cu gura în jos peste apă, asupra acesteia se exercită două tipuri de presiune: în pahar — o presiune scăzută datorită răririi aerului prin încălzire; în afara paharului — presiunea normală a aerului, mai mare.

Această presiune face apa să urce în pahar, unde întîmpină o rezistență mai mică.

Încercați această experiență — fără să spargeți paharul încălzindu-l prea tare și fără să vă ardeți degetele...

soane și mașina de însoțire cu roți de rezervă pe acoperiș.

Cu metronomul în față

Material necesar: un metronom sau un ceas, un arbitru.

Este un joc rapid, al sprintenelii mentale, la care participă toți copiii, mari și mici. Se acordă cîte un punct celui care răspunde rapid și corect la fiecare întrebare de mai jos. Timpul îl fixați voi.

1. Ce se întîmplă cu un ofițer de marină care cade de pe puntea unui vas în Marea Neagră?

2. În care lună a anului mîncîcă oamenii mai puțin?

3. Care sînt bătăile fără de care omul nu poate trăi?

4. Care e animalul cel mai puternic?

5. Cu ce putem ajunge la soare?

6. Cîte cuie trebuie bătute la un cal bine potcovit?

7. De ce a trecut Hanibal Alpii?

8. Cine bate și nu mîncîcă bătaie?

9. Ce poți să ai într-un buzunar gol?

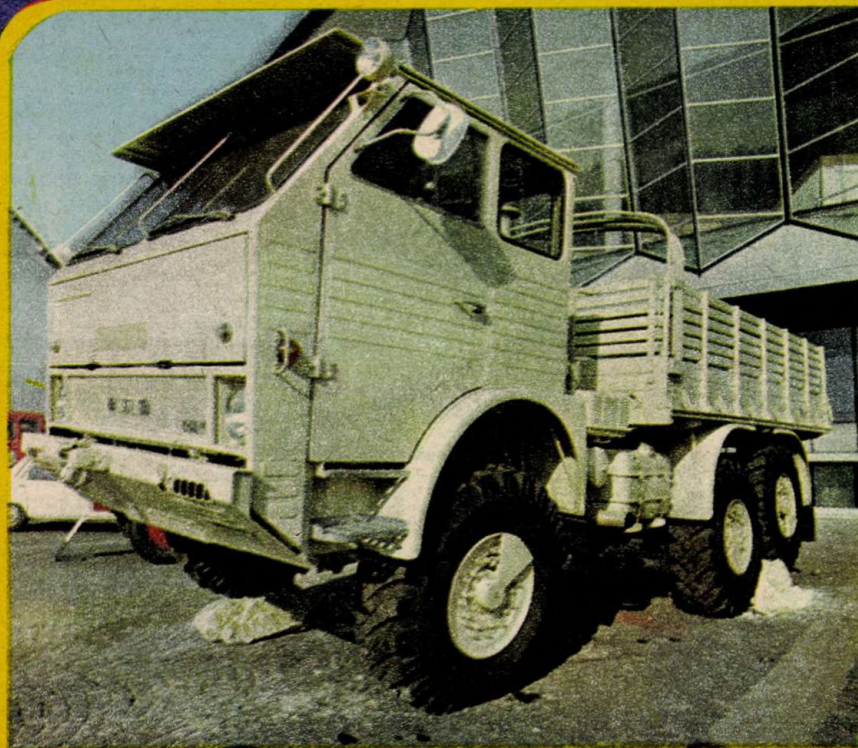
10. Ce trece peste rîu și totuși stă pe loc?

Cutezătorii

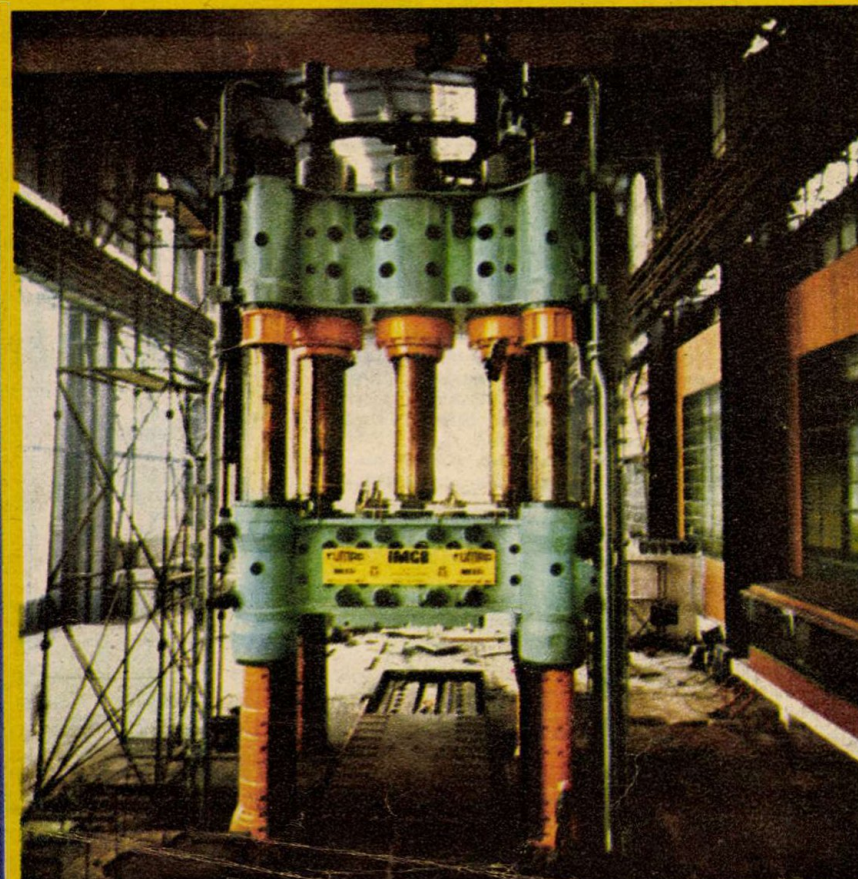
Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjuncț:
ODVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIAN TEODORESCU

Redacția: Piața Științei nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10;
ADMINISTRAȚIA: Editura «Știința». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENT: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cîșitorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

Participarea României la târgurile și expozițiile internaționale prilejuiește cunoașterea creațiilor celor mai noi și mai valoroase ale industriei noastre. În imagine: Distincția obținută de pavilionul românesc la Târgul internațional de la Tripoli (Libia).

UN NOU TIP DE AUTOCAMION ROMÂNESC

Autocamionul DAC 665 T cu sarcina utilă de cinci tone se înscrie în rândul celor mai recente realizări ale constructorilor brașoveni. El poate fi folosit la transportul mărfurilor pe toate categoriile de drumuri — amenajate și neamenajate —, scop în care este dotat cu un motor diesel în patru timpi, cu șase cilindri în linie, care dezvoltă o putere de 158 kW (215 CP) la 2 200 rot/min. Vehiculul poate tracta, în acest fel, în funcție de starea drumului, remorci cu sarcini variind între 5 000 kg și 10 000 kg. Spre deosebire de alte autovehicule din aceeași clasă, DAC 665 T poate ataca rampe de înălțare de pînă la 30°, precum și rampe laterale de 20°, aceasta din urmă cu mai bine de 10° superioară rampelor accesibile altor vehicule de acest gen.

Pentru a răspunde tuturor solicitărilor, modernul autocamion brașovean dispune de o serie de utilități speciale. Remarcăm în acest sens instalația care permite umflarea cauciucurilor din mers, menținerea unei presiuni constante într-unul sau în mai multe pneuri avariate, precum și modificarea rapidă, din mers, comandată de conductor direct din cabină, a presiunii în anvelope de la 0,5 atmosfere la 3,5 atmosfere. În raport cu starea drumului. Datorită deosebitei aderențe la sol, ca și faptului că dispune de un trolu, autocamionul DAC 665 T se poate auto-tracta sau poate tracta alte vehicule pînă la 10 tf sarcină, împotmolite sau rămase în pană. Pentru acest tip de autocamion, străbaterea vădurilor adînci de pînă la 1200 mm, traversarea șanțurilor late de 700 mm, parcurgerea unor trasee acoperite cu straturi de noroi în grosime de 400 mm nu prezintă nici o greutate.

Cabina se distinge și ea printr-o serie de noutăți constructive: capacitatea sporită la cinci locuri + conductor, silueta mai scundă, protejată de o bară foarte rezistentă, parbriz drept, lat, panoramic, înclinat la 45° și ușor de înlocuit.

Autovehiculul poate atinge o viteză de 85 km/oră, relativ mare dacă se au în vedere condițiile dificile în care este menit să fie exploatat.

Apreciate pozitiv, aceste caracteristici tehnice și funcționale — ca și altele, care vor fi amintite cu alt prilej — au fost răsplătite în septembrie trecut, la Târgul Internațional de la Plovdiv, cu Medalia de Aur.

UTILAJ GIGANT: PRESA DE FORJARE DE 12 000 T. F.

La Întreprinderea de Mașini Grele din București — aici, unde sînt fabricate în prezent marile turbine de 330 MW, mori pentru liniile de ciment de 3 000 tone clincher/zi, convertizoare de oțel de peste 150 de tone — se fac pregătiri intense pentru darea în folosință a uriașei prese de forjat de 12 000 tone forță, cel mai mare și mai complex utilaj de acest gen din țară. Presa, realizată de oamenii muncii din cadrul acestei uzine, va fi folosită la executarea pieselor forjate mari și foarte mari (în greutate de 100 — 200 de tone) care vor fi realizate aici de acum înainte: subansamble pentru viitoarele turbine nucleare, arbori navali etc.

Despre dimensiunile și complexitatea acestui modern utilaj vorbește singură fotografia pe care o publicăm alăturat.

E. KEDVES

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
MUREȘ
TÎRGU-MUREȘ
SECȚIA PENTRU COPII

JOI, 28 AUGUST 1980
ANUL XIV (NR. 674)

12 PAGINI, 1 LEU

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

IN ACEST NUMĂR: • ACȚIUNEA „TOT ÎNAINTE” • FOTO • CRONICA PIONIEREASCA • REZULTATELE CONCURSULUI „STAFET SPRE VIITOR”

CALENDAR EROIC

23 AUGUST 1944

Anii trecuți de atunci au pus și mai clar în lumină dimensiunile revoluției înfăptuite în August 1944, sădind puternic în conștiința celor născuți în acest răstimp o generoasă și eroică moștenire pentru viitor.

Întrînd întreaga evoluție a societății românești sub faldul suveranității, demnității și socialismului, revoluția eliberatoare de atunci, socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, constituie peste decenii izvorul mereu viu al puterii și frumuseții patriei de astăzi și de mâine.

De la cota celei de a 36-a aniversări a aceluia neuitat moment de cronică, o constelație de împliniri este țara dimprejurul nostru, țara careia îi aparținem. Cu ochiul liber și cu conștiința liberă, cu impactul trăirilor noastre de fiecare zi și cu perspectiva pe care o poți cuprinde din azur, de la mari distanțe, România anului XXXVI al noului său destin, deschide lumii, deschide propriilor săi fii imaginea tulburătoare a milenarelor vestigii de civilizație și continuitate, însoțite cu eroice zidiri ale prezentului și însemne ale viitorului.

Constelația plaiurilor românești pulsează egal într-o armonioasă înveșmîntare de cetăți industriale, de arhitectura orașelor-grădină și a satelor urbanizate, de tapiseriile uriașe ale lanurilor, de marile devieri și zăgazuri de ape reunite în lacuri de acumulare și trimise în vârtejul turbinelor și la lucrarea de înrodnicire a ogoarelor altădată aride.

Cu ochiul liber și mai degrabă cu inima, atît fiecare dintre noi, cît și mulți dintre oamenii altor meridiane care au vizitat România și ne-au cunoscut faptele, înțelegem și înțeleg tot mai bine că, odată cu eliberarea națională și socială, pragul de atunci din August a deschis țării orizonturi clare. Oricît de greu ne-ar fi să alegem cele mai semnificative izbînzî, să amintim un fapt care îngemănează o uriașă operă constructivă și o nouă condiție de viață pentru toți fiii acestui pămînt: în baza politicii Partidului Comunist Român, a concepției secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, astăzi binefacerile socialismului, ale civilizației revin armonios tuturor județelor țării. Țara întreagă a obținut victorii majore în edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate. Indicii calitativi către care aspirăm sînt chemați să asigure o eficiență sporită activității economice, o nouă calitate a producției, o nouă calitate a raporturilor între oameni și a pregătirii pentru viitor.

Cu ochii și mai degrabă cu inima, vom observa astfel ca una dintre cele mai expresive ctitorii dobîndite sub raza lui August, o impresionantă ctitorie de spirit, de conștiință, această constelație de valori ale umanismului, ale democrației, ale echității socialiste care caracterizează viața și aspirațiile întregii națiuni.

Pe temeliile lui August are loc o nemaiîntîlnită afirmare a energiilor creatoare, afirmarea demnității omului stăpîn în țara sa, participant și beneficiar în tot mai înaltă măsură al drumului pe care îl străbate România. Tot mai frumoasă și mai puternică este țara. Țara în care copiii sînt întruchiparea nădejdiilor noastre cărora le închinăm tot ce avem mai bun. Copiii, — cea mai luminoasă constelație, care vor purta mai departe moștenirea eroică a lui August către zorile mileniului viitor.

Mihai Negulescu

23 August 1980. Anul acesta am cinstit cea de a XXXVI-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă. Ca întotdeauna, la marea demonstrație a oamenilor muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei au participat pionieri și șoimi ai patriei. Prin prospețimea lor, prin veselia lor, copiii au adăugat noi raze valului de lumină a strălucitei sărbători. Tînăra generație a patriei a ținut să aducă mulțumiri din adîncul inimii, fierbîntea lor recunoștință

partidului, conducătorului iubit, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu pentru copilăria pe care o trăiți și în același timp, angajamentul vostru de a învăța și a munci exemplar, la cotele unei tot mai înalte calități.

Învățuiți de privirile calde, de mîngîierile părintești ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, ale tovarășei Elena Ceaușescu, copiii au trăit momente pe care le vor purta, de-a pururi, vii, în inimile lor.

Pionierpres transmite

Pionierpres transmite

Nufăru-Tulcea. «Prietenii ai arheologiei» este numele cercului în care activează Rodica Poșchină, Laura Chiselencu, Doru Jugănar, Viorel Bradu și alți pionieri. Pasiunea pentru trecutul îndepărtat al poporului nostru ca și perseverența cu care prietenii arheologiei din Nufăru au participat la săpături, alături de specialiștii Muzeului tulcean «Delta Dunării», i-au condus la descoperirea unor importante vestigii: fragmente ceramice, monede și alte obiecte datînd din secolele X—XIV.

Stupini-Brașov. Plivitul a 4 ha cultivate cu varză și a unui hectar de ceapă, prășitul a 4 ha de cartofi ca și recoltatul morcovilor de pe o suprafață de 8 ha — iată o frumoasă carte de vizită a hărniciei pionierilor și școlarilor aparținînd școlilor generale nr. 13 și 16 din municipiul Brașov. Pe terenurile C.A.P.-Stupini, copiii au dat bucuroși o mînă de ajutor cooperativelor, la întreținerea, recoltarea și sortarea legumelor, care apoi au luat drumul spre unitățile de prelucrare și spre piațe.

Județul Mehedinți. În curînd și podgoriile comunelor Vlădaia, Almăjel și Slașoma vor îmbrăca haina multicoloră și înmiresmată a anotimpului culesului. Dar pînă atunci pe dealurile și văile de aici, hărnicia și veselia sînt prezente. Cu îndemînare și pricepere, 200 de pionieri execută în cadrul asociației economice intercooperatiste viticole, lucrări de întreținere pentru ca dulcele rod al muncii unui an întreg să fie cît mai bogat.

● În livada însorită a «Mărtisorului», numeroși pionieri bucureșteni vin pentru a-și petrece timpul liber, pictînd peisajul minunat, încărcat de amintirea marelui nostru poet Tudor Arghezi.

● Pilotarea cu succes a unui cart presupune nu numai ambiție, curaj, pricepere și îndemînare, ci și o cunoaștere temeinică a tuturor elementelor componente ale mașinii și funcționarea ei. La Casa pionierilor și șoimilor patriei din Hunedoara, înainte de fiecare start, se fac minuțioase verificări tehnice.

Lumina de august

Istoria își duce-n spate
Atâtea chipuri blinde și curate,
Atîția ochi ce sărutară
Lumina augustă, de vară,
Atîtea mîini care lipiră
Pe zidurile de porfiră
Cămașa albă și brodată
Cu literă cutremurată.

Nu-i orb și surd nici un perete
Atunci cînd îi vorbești de sete,
Cînd setea după libertate
De la izvoru-i nu te-abate
Nici cînd auzi că glonțul trece
Prin zid și prin cămașa rece.
Dar care ziduri poi să moară
Dacă-au purtat ea pe-o comoară
Pe umerni lor lași și goi
Cămașa bravilor eroi?
Istoria își poartă-n spate
Atâtea chipuri blinde și curate,
Atîția ochi ce sărutară
Lumina augustă, de vară.

DUMITRU M. ION

„TOT ÎNAINTE” O ACȚIUNE LA ALTITUDINEA CUTEZANTEI PIONIEREȘTI

Ampla acțiune pionierească de educație patriotică „Tot înainte”, dedicată aniversării a 2050 de ani de la făurirea primului stat dac centralizat și independent și sărbătoririi a 60 de ani de la crearea Partidului Comunist Român, s-a finalizat, zilele acestea, la Costești.

Pionierii din tabăra de la Hunedoara, sosiți printre colegii lor din Costești, au fost spectatorii unui impresionant spectacol-evocare prezentat de pionierii echipajelor gazdă, pe scena teatrului de vară al taberei.

Într-o atmosferă solemnă, sub faldurile tricolorului românesc, intonînd cîntece patriotice, cei peste patru sute de pionieri care și-au reprezentat cu cinste județele lor în cadrul etapei republicane, au trăit un moment culminant în viața lor de tabără: dezvelirea unei plăci comemorative, pe care este scris:

ÎN SEMN DE OMAGIU ADUS LUPTEI ȘI MUNCII POPORULUI NOSTRU, PENTRU PĂSTRAREA FIINȚEI NAȚIONALE ȘI ÎNFLORIREA FIINȚEI NAȚIONALE, CU OCAZIA ANIVERSĂRII A 2050 DE ANI DE LA CREAREA PRIMULUI STAT DAC CENTRALIZAT ȘI INDEPENDENT, CONDUS DE BUREBISTA.

Pionierii participanți la etapa republicană a acțiunii de educație patriotică „Tot înainte”. Costești, Hunedoara, August 1980

(Continuare în pag. 6-7)

O LUME DE BASM... ADEVĂRAT!

TABĂRA DE JOCURI
ȘI JUCĂRII DE LA
NĂVODARI

Cine s-a aflat în ziua aceea de început de august în gara din Constanța a putut fi martorul unei întâmplări curioase. Mai întâi, tuturor celor de față li s-a pus întrebarea dacă l-au văzut cumva pe... Mitică.

— Bine, dar care Mitică? răspundeau cu nedumerire cei întrebați.

— Mitică, clovnul, adăuga fetița cu breton pe frunte și accent moldovenesc.

— Unul mititel, îmbrăcat în bluză albă cu buline, pantaloni și căciuliță de catifea roșie, completa băiatul blond, înalt, care o însoțea pe fetiță. Mergea singur pe trotinetă! mai preciza el.

— S-a pierdut! Sau mai bine zis, l-am pierdut noi, se învinovăța fetița.

Se pare că atunci puțini erau aceia care aveau timp să dea prea mare atenție celor doi copii, Oana și Andrei. Preocupați de treburile lor, de călătoriile în care urmau să pornească, doar câțiva curioși au cerut amănunte, aflând astfel că era vorba despre o... jucărie. Una care părea adevărată, cum o prezenta Andrei. Fusesse lucrată de ei doi la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Iași și urmau să o prezinte prietenilor din Tabăra de jocuri și jucării de la Năvodari. Iar acum dispăruse. «S-o fi uitat în tren? Imposibil! gindeau ei cu glas tare. Să fi intrat mecanismul în funcțiune și să fi plecat fără să observăm?» nu se dumireau ei. Dar, în sfârșit, se părea că nu mai era nimic de făcut aici, în gară. Ceilalți copii, veniți din diferite județe ale țării, se și îndreptau spre autocare. Trebuiau să plece la Năvodari...

tențe, magneti, aparate de măsură. O joacă serioasă și pasionantă, care aduce după sine nenumărate bucurii și satisfacții. După numai două, trei zile de tabără, însuși renumitul Mitică, despre a cărui dispariție discutaseră cu toții, fusese dat uitării. Și nu-i greu de înțeles de ce, dacă ne gândim că alte griji îi cuprinseseră pe cei aproape o sută cincizeci de pionieri pasionați de tehnică, aplicată și în domeniul jucăriilor. Peste câteva zile urma să se deschidă expoziția cu jocuri și jucării realizate de pionieri. Unele erau aduse de acasă, altele însă veniseră numai sub formă de... idei. Aplicarea acestora urma să se realizeze acum, în cadrul grupurilor care repre-

zentau cele douăzeci și unu de județe participante. Astfel, cei din Iași — Oana Ionescu și Andrei Lazăr — s-au grăbit să pună la punct un balansoar magnetic pe care se legănau neconținut două rațe. De la Piatra Neamț pionierii au venit cu un ingenios numărător de persoane și au mai lucrat aici «cu mult spor», cum ne explică Cătălin Văcaru, un ventilator electronic care are comandă luminoasă.

— L-ați cunoscut pe robotul Ilie? ne întreabă la un moment dat Cătălin.

— Nu, dar dați-ne adresa.

— Atunci îl puteți vedea la muzeul din Piatra Neamț. Tot la Casa pionierilor și șoimilor patriei l-am construit. Este foarte bine realizat. Anul trecut am mai construit și un leagăn electronic ce a obținut brevet de invenție.

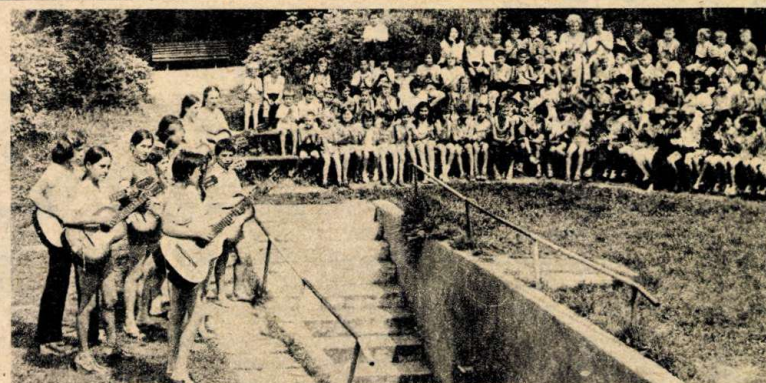
Sala largă de expoziție este, deocamdată, un atelier în care se lucrează intens. Cei mai mici aduc scoici și pietricele, oferindu-se să ornameze și să facă diferite podoabe, cei mai mari sînt preocupați de jocurile și jucăriile care, pînă vor fi în stare să aducă bucurie și veselie, dau multă bătaie de cap constructorilor. Dar ei nu se pling.

Ce poate fi mai pe gustul copiilor decît o tabără de jocuri și jucării? O tabără în care fetele și băieții să se poată juca pe săturate, cu apa și nisipul mării, cu soarele dar și cu... tranzistori, rezis-

CIRIC SATUL NOSTRU DE VACANȚĂ

În pădurea deasă, sub boltă de ramuri și cetină își maiță zigzagul salba de căsuțe ale satului de vacanță din minunata zonă Ciric a municipiului Iași. Nu mai

puțin atrăgător decît atîtea altele de pe întreg cuprinsul țării, satul a găzduit în această vară printre oaspeții săi și peste 80 de pionieri și șoimi ai patriei, de la

casele pionierilor și șoimilor patriei din comunele Vlădeni și Podul Iloaiei.

din comunele Vlădeni și Podul Iloaiei.

Întîlnirea copiilor aici, într-o ambianță plăcută și reconfortantă, a devenit tradițională, înscriind, zi de zi, în programul de activități cele mai frumoase, mai instructive și mai antrenante acțiuni pionierești de vacanță. Ciricul a găzduit în frumoasele zile de vară concursuri pe teme de cultură generală, orientare turistică și drumeții, un concurs de desene și vizionări de filme. Mult îndrăgite întreceri sportive s-au desfășurat pe terenuri sportive special amenajate și pe aleile din preajma căsuțelor, care, în zilele însorite, au fremătat de viață și de veselie. Și nu de puține

ori, pe platoul albit de soare, în fața atrăgătoarelor căsuțe, la mese se așternea liniștea: se juca șah. Fete și băieți se angajau într-o competiție serioasă, aplecați cu pasiune asupra albelor și negrelor, respectind cu strictețe legile acestui frumos sport al minții.

Spre seară, cînd vîntul adia prin sălcile pletoase ce străjuiau amfiteatrul din poeniță, toți copiii — șoimi și pionieri — participau la spectacolele pregătitoare în vederea participării la noua ediție a Festivalului național «Cîntarea României». Recitalurile susținute de formația de ghitare a Casei pionierilor și șoimilor patriei din comuna Vlădeni au fost aplaudate de multe ori la scenă deschisă. Seri de-a rîndul, ecoul a purtat, prin răcoarea bolților de frunziș vocile apreciatelor interprete și recitatoare Gabriela Tănase, Cluța Olaru, Liliana Buru și Mirela Vacuș.

Maria Petrovici

Dovedesc a fi dotați cu o răbdare și meticulozitate nesfârșită. Comandanții instructori trebuie, de multe ori, să insiste pentru a-i convinge să meargă la masă sau la plajă. De sub miinile lor harnice și pricepute își fac apariția tot felul de construcții, care mai de care mai personalizate, mai ingenioase. Cei din Ialomița atrag atenția prin sintetizorul onomatopeic care imită cîntecul păsărilor sau zgomote din natură. Reșițenii s-au profilat către jucării din lemn pentru șoimii patriei. Constanțenii s-au întrecut pe ei înșiși printr-o «plută a veseliei».

La deschiderea expoziției încă alte și alte jucării probează inteligența, buna pregătire primită de către copii de la profesorii lor îndrumători; dăruirea și pasiunea cu care pionierii doresc să se facă utili.

O tabără a veseliei, a bucuriei de a fi copil, a posibilității de a-ți manifesta înclinațiile, pasiunile, de a realiza cu propriile mâini o lume de basm... adevărat.

Elena Mănescu

Alexandru Andrițoiu

Vacanță

*Cîndva, un scriitor ce s-a retras
În rafturi din biblioteca mare,
A scris și a strigat cu vesel glas, —
Așa: «Ce mică e vacanța mare!»*

*S-o facem deci mai mare decît este,
Umplînd-o cu isprăvi și bucurii,
Cu munca dragă brațelor modeste,
Cu cîntece și jocuri de copii.*

*De le luăm pe toate la un loc,
Filozofînd, vedem că viața noastră
E muncă, poezie, cîntec, joc
Și-un zbor, în sus, de pasăre măiastră.*

*Să facem, deci, vacanța-ne, mai mare,
Mai plină-n visterii de două luni,
De pildă, ca buchetele de floare,
De pildă, ca o tavă cu căpșuni.*

*Perfectă și rotundă ca, să zic,
O minge. Sau un satelit al verii,
Pe care să-l croiască pionierii,
În visul mare, dar cu brațul mic.*

*Să facem o vacanță-n calendar
Cum n-a mai fost nîcînd și n-o să fie,
Ca un debut de-artist pe-afiș stelar,
Ca un exemplu la dirigenție.*

*Cîndva, alt scriitor, scriînd o carte
Cu litere de aur pur, să zică, —
Ducînd exemplul nostru mai departe,
Așa: «Ce mare e vacanța mică!»*

Cîntec de drumetrie

*Mai munte-i muntele, mai mare-i marea
Și Dunărea-i mai Dunăre albastră
Cînd la călătorii ne cheamă zarea
Și cîntece rămîn în urma noastră.*

*Precum soldații, unicul bagaj
Ni-e ranița jucată pe spinare, —
Și-n loc de bulevarde, o cărare
Pe plajă sau prin codrii uriași.*

*O nouă Românie pitorească
Ni se desfată ochilor flămînzi
De frumuseți, — din zori de zi spre prînz,
Din prînz spre seara ce-o să ne-adumbrească.*

*Cunoaștem felurimi de pomi și flori,
De pești, de fluturi, de ciripitoare
Și de cetăți străvechi suflate-n soare
Precum în aur marile comori.*

*Cu noi, în drum, întînerește totul
Și oamenii cei buni se fac mai buni,
Văzînd cum visul țării, din străbuni,
Îl poartă, împlinit, în el, nepotul.*

*Cu noi frumoasa vară-i mai frumoasă
Și toamna se vestește mai de soi, —
E mai frumoasă patria cu noi,
Și orice casă este mai acasă.*

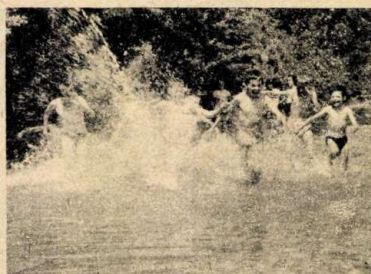
*Mai munte-i muntele, mai mare-i marea,
Și Dunărea-i mai Dunăre albastră,
Cînd la călătorii ne cheamă zarea
Și cîntece-nfloresc în urma noastră.*

FOTO CRONICĂ

Vacanța pionierească a oferit, luni de-a rîndul, un material imbelșugat de fapte și acțiuni pionierești pe care fotoreporterii noștri corespondenți l-au surprins cu obiectivul aparatului lor de fotografiat. Cunoscutul colaborator al rubricii noastre «Fotocronica pionierească», Richard Țușcă, de la Școala generală Nr. 1 din Costești, județul Argeș, prezintă cutezătorilor noi imagini ale unei vacanțe frumoase.

1. «Orașul crește sub ochii noștri» — vizită la șantierul viitoarei centrale termice a orașului.
2. «Excursionistii trec cu voioșie obstacolele... răcoroase».
3. «La scăldat»
4. «Vară, pe caniculă, ne mai răcorim și noi puțin».

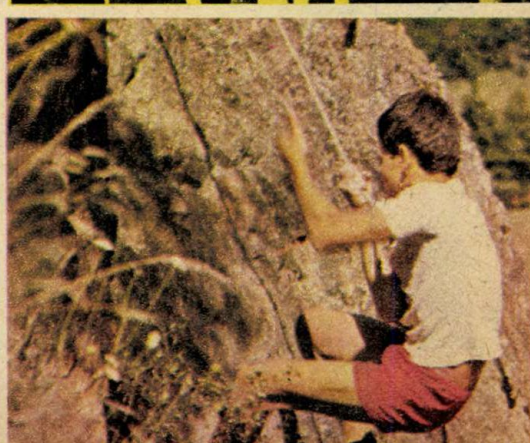
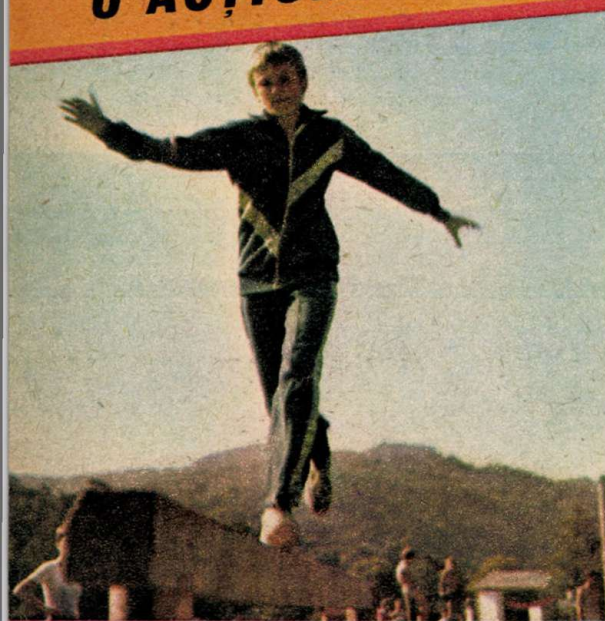

(Urmare din pag. 3)

Declanșată cu mai multe luni în urmă, acțiunea pionierească «Tot înainte» a ilustrat, pe tot parcursul ei, un caracter de masă, prin cuprinderea foarte largă a purtătorilor cravatei roșii cu tricolor într-o îmbelșugată și emoționantă înmânunchiere de acțiuni și fapte pionierești prin care participanții și-au manifestat dragostea față de patrie și partid, seriozitatea pregătirii, din anii copilăriei, pentru muncă, pentru viață. Sugerăm amploarea acțiunii, amintind cititorilor numărul celor peste 430 000 de pionieri care, în urma întrecerilor ce avuseseră loc în fiecare unitate de pionieri, au participat apoi la fazele următoare. Desigur, cei 480 de pionieri, care au participat la etapa republicană, au fost cei mai buni dintre cei mai buni din etapa județeană iar competiția prevăzută în cadrul probelor teoretice și practice la care au participat în tabără 1-a răsplătit pe membrii echipajelor cîștigătoare cu noi satisfacții morale și cu bucuria a numeroase premii. După cum ne-a declarat tovarăsa Mihaela Cojocar, activistă a C.N.O.P., «Toți pionierii, indiferent de locul ocupat în finala acțiunii, au dovedit o foarte bună pregătire, dînd acțiunii

„TOT ÎNAINTE”-

O ACȚIUNE LA ALTITUDINEA CUTEZANȚEI PIONIEREȘTI

lor o rezonanță politică deosebită, prezentându-se ca adevărați purtători ai cravatei roșii cu tricolor.» Vor rămâne păstrate în istoria pionieriei, cu valoare de document, atât foile de bord ale acestor echipaje, după cum și Albumul reprezentativ, conținând cite o pagină realizată de fiecare echipaj în parte, cu emblemele, fotografiile, desenele simbolice ale județelor.

Cu prilejul ultimelor zile de tabără, reporterii noștri au cules ultimele impresii și declarații pentru cititori.

«Impresiile și concluziile noastre optează pentru un calificativ demn de cutezători noștri, pionierii, ne spune tovarășul Ioan Zapan, directorul taberei din Hunedoara. Acțiunile diverse, bogate în semnificații, vizitele, excursiile, întîlnirile, întrecerile, spectacolele ș.a. cuprinse în programul taberei au fost susținute prin participarea plină de abnegație a pionierilor și a comandanților lor instructori. Activitățile echipajelor au atins un nivel calitativ înalt.»

«Pionierii s-au simțit foarte bine, ne declară tovarășul Ion Luca, directorul taberei de la Costești. Programul taberei a fost variat, reconfortant, activ, răspunzînd preferințelor virstei. Pionierii veniți aici din întreaga țară s-au dovedit copii deosebiți. Ei au știut, cu toți, să-și reprezinte cu cinste județul din care fac parte.»

Firește, în calitatea lor de reporteri, pionierii de la subredacția «Tot înainte» din Hunedoara, s-au aflat mereu în mijlocul oaspeților. Carnetele lor de însemnări s-au umplut cu note, impresii, imagini... Acum, însă, ei și-au exprimat dorința și bucuria de a le oferi prietenilor de aici o nouă culegere de poezii: «Bună dimineața, patrie!», creație a cenaclului literar «Muguri», aparținînd subredacției «Tot înainte». Versurile acestor tineri artiști hunedoreni, prezentate și într-unul dintre spectacolele-evocare desfășurate în cadrul acțiunii, au emoționat mult: «Patria ne bate în piept ca o inimă,/ Pionieri destoinici, viitori bărbați,/ România de mîine prin noi s-o rostim/ Tot mai clar în lumina răsărită-n Carpați!»

M. Micu

Foto: Gr. Prepeliță

Tot înainte!

*Tot înainte, vrednici pionieri
Fii de bravi eroi pe plaiul românesc;
La școala muncii dobîndind puteri
Comuniști ai patriei cresc!*

Prezentăm în «Chenarul nostru de onoare» echipajele cîștigătoare la etapa republicană a acțiunii de educație patriotică «Tot înainte» felicitînd călduros din partea cititorilor cele 20 de echipaje fruntașe, cu cei 240 de pionieri cutezători, care s-au dovedit cei mai buni dintre cei mai buni.

COSTEȘTI

LOCUL I: Echipajele «**Dacii anului 2050**», din județul Brăila, și «**Argedava**», din județul Ilfov.

LOCUL II: Echipajele «**Pescăruș**», din județul Constanța și «**Columna milenară**» din municipiul București.

LOCUL III: Echipajele «**Getica**», din județul Hunedoara, «**Alutus-2050**», din județul Olt, «**Cutezători Burnasului**» din județul Teleorman și «**Burebista**», din județul Dolj.

HUNEDOARA

LOCUL I: Echipajele «**Dacii**», din județul Dimbovița, «**Arcașii lui Ștefan**», din județul Suceava, «**Urmașii basarabilor**», din județul Argeș, «**Buzeus**», din județul Buzău, «**Victoria**», din județul Brașov.

LOCUL II: Echipajele «**Tibiscum**», din județul Caraș-Severin, «**Piroboridava**», din județul Galați, «**Maris**», din județul Mureș.

LOCUL III: Echipajele «**Aurul negru**», din județul Prahova, «**Porolissum '80**», din județul Sălaj, «**Urmașii lui Pinte**», din județul Maramureș și «**Arcașii Ciceului**», din județul Bistrița-Năsăud.

CE SĂ FAC EU CU UN ASTFEL DE 10?

SCHITA de STEFAN ZAIDES

Cînd am primit primul 10 dintr-a VI-a am simțit efectiv cum cerul albastru de iunie revărsa dintr-o dată peste mine valuri de raze aurii, potopindu-mă, de mulțumire și fericire. Cite nu încercasem pînă atunci — dar norocul mă ocolise mereu. Mi-aduc aminte că profesorul de geografie ne spusese odată: «Dacă îmi faceți harta Africii... Dar așa, cum scrie la carte!... vă dau un 10 cit voi de mare!» Și am făcut-o. M-a costat cinci mine albastre de pix, una roșie, una violet și trei gume de mestecat. Mi-a desenat-o Alexe de nu-mi venea nici mie să cred că nu e tipărită: parcă atunci ieșise de sub teacă!

Și? Credeți cumva că mi-a dat și mie, acolo, un 10? Păi, cum am deschis caietul, profesorul a și rostit sentința: «Alexe! El ți-a făcut-o. Ai la mine un 4!» Ați priceput: un 4 «cit mine de mare» Degeaba minele de pix, degeaba guma de mestecat! Și se mai zice că să faci eforturi!?

Am rămas așa, în așteptare, «colecționar», vreo trei săptămîni. Pînă s-a luat de gînduri — tot el — profesorul de geografie: «Băiețică — îmi zice — ai la mine și 3, și 2, și un 4... Ba, vîd că — cine știe cum ai făcut!... — ai și-un 6. Bun. Dar cu asemenea note, draguțule, nu o să treci tu clasa la mine!... Îți trebuie și-un 10!»

He-he-he-heee! Și-năc cum mi-ar mai trebui! — m-am bucurat eu în sinea mea. Iar lui, profesorului: «Păi, depinde de Dvs., tovarășe profesor! Dați-mi un 10 și... și gata!»

Clasa — rîzi și rîzi cu gura pînă la ureche. Rîzi — cit poți — și profesorul. Care, apoi face: «Ți-aș da eu, că mi-ești simpatic, dar n-ar fi drept. Așa că...»

Hm! Asta ar mai trebui, să fie sau să nu fie «drept». Un 10 e un 10 — ți l-a dat profesorul, poartă-l sănătos, că-i al tău la fel de bine ca un 4, sau chiar un 2! Dar ce să te-ntinzi cu profesorul la discuție. Așa că zic: «Dar dacă... să spunem...» Și tac milc, minat de o idee-

trăznet, de mii de puncte. «Ptiii!... Da' deștept mai sint!... m-am minunat singur. «Ei, te ascult, mai departe» zice profesorul de geografie. «Ia, s-auzim!... Degeaba — n-a mai scos o vorbă de la mine. Dar după oră, m-am dus glonț după el. L-am ajuns pe coridorul de la Căntărești. Se oprește, mă privește lung, ride, apoi: «Hai, zi-i acum, că sintem numai noi doi!»

Caut eu hoște de-a lungul coridorului — nici țipenie. Liniște. Parcă e lunca, toamna pustie, cînd și vîntului îi e urît s-o apuce pe-acolo.

«Tovarășe profesor» — zic, în sfîrșit, cu inima ticăind de emoția indoielii: s-o prinde, nu s-o prinde... «Dacă se-ntîmplă de-ntrebați Dvs. ceva, și nu știu nimeni în clasă, și vă răspund eu... îmi dați un... un 10!»

Ride profesorul de credeam că adună școala. Cînd se potolește mă bate amical pe umăr: «Bine, măi, țică, dacă zici tu... Dar să fie așa, să nu știu nimeni, decît tu!» Și pleacă.

Eu — pune-te pe muncă, băiete, că nu-i de glumă! Am început să întreb în dreapta și-n stînga, să caut, să-nduplec, să... Mă rog, ce nu face omul pentru fericirea lui! Cînd a trecut, apoi, o săptămînă! Dar ce zic eu o săptămînă?! Șapte zile!... 168 de ore!... 1 008 minute!!!

Vine și ora de geografie — ZAMBIA aveam, parcă — și cum intră, profesorul se și repede, glonț, să asculte; adică să întreb. «Cînd și-a cîștigat independența?» Clasa — hop, toți cu degetele pe sus... «Cîți kilometri păstrați are?» Clasa — și mai sus degetele! Mă treceau toate sudorile, vedeam cînd verde, cînd pămîntiu și un gînd din ce în ce mai negru mă încerca: «Dacă m-au dus ăștia și ridică degetele și la întrebarea mea!» Sau: «Dacă n-o să-ntrîbe ceea ce plănuisem eu c-o să-ntrîbe?» Dar deodată, pocl, întrebarea mea: «Cîți locuitori are și ce neamuri sint?»

Ei, și atunci să-i fi văzut pe firăți cîrcindu-și degetele, apoi minile, apoi ascunzîndu-se, aproape, sub bănci. «Zi-i, tu, Prodane» — a triumfat, parcă profesorul de geografie. Și cînd m-am ridicat, parcă amuțiseră toți; și dă-i, și spune, și numește fiecare trib, fiecare oraș mai răsărit... Și-n liniștea aceea, aud deodată glasul profesorului: «Mda! Ai un 10!... Dar un 10 fără... mulțumiri!!»

Era iunie, o zi frumoasă, superbă și, natural, n-avea cum să fulgere, dar la noi în clasă căzuse trăznetul: n-auzeai răsufarea nimănui!... În ce mă privește — parcă mai existam?! Și-apoi tot așa, cum pluteam eu și pluteam, m-am gîndit: «Adică... Adică ce să însemne asta, «fără mulțumiri»? Păi... Și-o spusei și cu glas tare: «Cum vine asta tovarășe profesor, fără mulțumiri?»

Profesorul de geografie mă privi lung, eu coborîi privirile pe un caiet, ceva, apoi își luă catalogul sub braț și părăsi clasa — zicea mai pe urmă Ilinca — «tare abătut».

«Dragii mei, fraților!» — începui către colegi. «Profesorul are ceva cu mine, n-ați văzut? Păi, ce eu n-am dreptul să știu și eu o dată lecția?... O lecție, acolo?!...»

Nu m-asculta nimeni. Cînd ridicai iar privirile, mă trezii singur. Singur de tot. «Dacă asta-i drept...» — răbufnii eu, și-o pornii spre Căntărești — «atunci...» Dar în pragul clasei mă lovi de cineva: profesorul de geografie. Îmi întinse liniștit o punga simplă de hîrtie. O luai, o desfăcui intrigat; înlăuntrul ei gume de mestecat, culori, mine de pix, carioce — mă rog, prețel nenorocitului acela de 10. Se deschise palierul sub mine și, cu viteza unei bombe, începui să mă cufund în neant. Dar n-am ajuns la parter: m-am oprit la etajul I, la Căntărești. Profesorul de geografie stătea mohorit pe un scaun, îngîndurat. M-apropiai ușor și-i pusei în față carnetul de note: «Tovarășe profesor, ce să fac eu cu un astfel de 10?»

Într-un tîrziu își ridică privirea spre chipul meu. Zimbea. Și — de ce să mă rusinez? — mă simții dintr-o dată altul: mă încălzeau luminițele din ochii lui ca două raze de soare. Și tot zîmbind așa îmi spuse: «Dacă ți-ai dat seama că nu-ți poate fi de folos... Dacă ai înțeles aceasta... să vii la toamnă, la toamnă, la examenul de corigență, Prodane!»

SECȚIA C. APARATE ȘI INSTRUMENTE DIDACTICE

PREMIUL I și medalia de aur: **Mustăță Claudiu, Frunză Emanuel**; îndrumător: **Aniță Maria, CPSP Iași** — «Numărător didactic». **Chirpelean Marius, Sochircă Radu, Sochircă Florin, Supleceanu Gabriel, Adam Claudiu, Manta Anca**; îndrumători: **Kantor Attila, Budescu Cristu, CPSP Sighișoara, județul Mureș** — «Simulator de conducere al cartului».

PREMIUL II și medalia de argint: **Mătreață Marius, Dulescu Serban**; îndrumător: **Moraru Eugen, CPSP Ploiești, județul Prahova** — «Electrocardiograf». **Mușetoiu Daniel, Iacob Elvis, Ciortan Miron**; îndrumători: **Enache Dumitru, CPSP Vulturești, județul Argeș** — «Cinescol CPV-2». **Gruia Bogdan, Nițoiu Vasile**; îndrumător: **Gruia Sorin, CPSP sector 2 București** — «Betametrul cu citire directă».

Cîrjolii Florin, Jianu Florin, Lupu Gheorghe, Drăgan Cristi; îndrumător: **Sandu Gheorghe, CPSP Drăgănești-Olt, județul Olt** — «Secțiune prin motorul în doi timpi de 50 cmc». **Tănăsolia Ervin, Răstău Patriciu**; îndrumător: **Tănăsolia Ion, CPSP Rm. Vilcea, județul Vilcea** — «Echipament de aprindere pentru motoare».

PREMIUL III și medalia de bronz: **Tănase Marin, Popescu Luigi, Soare Cristian**; îndrumători: **Popescu Ion, Colțan Gheorghe, CPSP Rm. Vilcea, județul Vilcea** — «Complex de jocuri didactice pentru șoimii patriei». **Cio-roianu Gheorghe, Bratu George, Tudor Liviu, Vlașcu Sorin, Ciobanu Viorel, Slăvescu Petre, Gogoșe Gheorghe**; îndrumători: **Beașu Nelu-Crăciun, Chirigiu Lazăr, Durbac Lini-că, CPSP Giurgiu, județul Ilfov** — «Studiul funcțiilor trigonometrice». **Berchez Gheorghe, Ionescu Dana**; îndrumător: **Mohora Floarea, CPSP sector 1 București** — «Panou didactic pentru punerea în evidență a funcțiilor trigonometrice». **Timofte Dan**; îndrumător: **Stoian Coleta, CPSP Constanța, județul Constanța** — «Joc-test didactic: Verificați-vă cunoștințele».

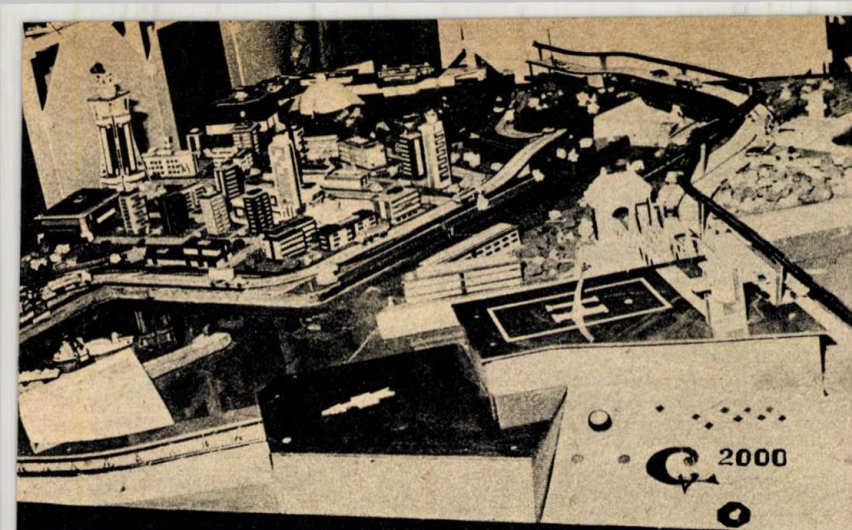
MENTIUNI: **Korpas Lucian, Vădan Marius, Boldizar Stefan**; îndrumător: **Eszenyi Iuliu, CPSP Gherla, județul Cluj** — «Eldentocalm». **Cîrcu Horațiu, Rus Maria, Ungur Diana**; îndrumător: **Pușcău Octavian, CPSP Dej, județul Cluj** — «Trusă de chimie». **Nechiforiuc Nicolae, Prundel Gabriel, Matuc Constantin, Toma Daniel, Balinșteanu Tudor**; îndrumător: **Râșca Rodica, CPSP Suceava, județul Suceava** — «Trusă pentru studiul funcțiilor logice aplicate în calculatoare». **Ilie Romeo, Răducanu Aurel**; îndrumător: **Chitoiu Ion, CPSP Slatina, județul Olt** — «Dispozitiv de eșantionare pentru osciloscop cu un spot». **Ștefancu Adrian, Chiru Ionel, Bălănescu Cristina, Muzorache Mihai**; îndrumător: **Narcis Negulescu, CPSP Suceava** — «Milivoltmetru electronic — punte RCL». **Ariciuc Constantin, Mic Adrian, Dranca Vasile, Guluță Stelian, Scînteie Lăcrămioara, Vieru Mirel**; îndrumător: **Scînteie Eugen, CPSP Botoșani, județul Botoșani** — «Numărător de impulsuri». **Galat Mara, Teodorescu Iuliana, Lehaci Laura, Iancu Melania, Ilișoi Gabriela, Vasiliu Narcis, Alexandru Mircea, Radu Cătălin, Tătăraș Sorin**; îndrumător: **Gheorghe Roșca, Șc. gen. nr. 4 Gura Humorului, județul Suceava** —

(urmăre din numărul trecut)

PREMIILE CELEI DE A XII-A EDIȚII A CONCURSULUI „START SPRE VIITOR”

PREMIILE

«Panou electric cu elemente de geometrie plană». Paraschiv Feliciu, Chiric Liliana, Baraschiv Remus; îndrumător: Budeanu Stan, CPSP Odobesti, județul Vrancea — «Aparat didactic pentru demonstrarea efectului Doppler-Fizeau».

SECȚIA D. RADIO ȘI TELEVIZIUNE

PREMIUL I și medalia de aur: Panait Eugen, Frunză Anca; îndrumător: Humăilă Ștefan, CPSP Buftea, județul Ilfov — «Automat de telegrafie programabil cu 256 Biți». Constantinescu Cătălin, Costache Adrian, Filoti Cornel, Domboș Silviu; îndrumător: Vener Florică, CPSP sector 2 București — «Decoder pentru semnale radio-telex».

PREMIUL II și medalia de argint: Chiperi Florin, Burlacu Emil, Prisnaru Dănuț; îndrumător: ing. D. Munteanu, CPSP Iași — «Teletest TV». Moraru Daniel, Hulea Horațiu, Ciortea Octavian, Mureșan Tiberiu, Mureșan Daniela; îndrumător: Rusu Pompei, CPSP Alba Iulia — «Stație de emisie-recepție pt. 14 MHz». Claudiu Dan, Sutoiu Alexandru, Cicu Dragoș, Carabet Mircea; îndrumător: Sălăjean Nicolae, CPSP Reșița, județul Caraș-Severin — «Generator de miră TV». Gerghiz T., Zanet Marian, Vintilescu Dan, Stănescu Mihai; îndrumători: Cociasu Florin, Arghiride Ion, CPSP Constanța — «Instalație complexă de înregistrare și sonorizare».

PREMIUL III și medalia de bronz: Ciobanu Gabriel; îndrumători: ing. Popovici Gheorghe, Gheorghe Olărașu, CPSP Iași — «Radioreceptor MA/MF stereo cu circuite integrate și comutator senzorial». Pricop Titu, Tacu Tiberiu, Zamfir Daniel; îndrumător: Tacu Iulian, CPSP Panciu, județul Vrancea — «Radiointerfon cu 8 posturi». Răzvan Raicu, Ilie Constantin; îndrumător: Adrian Neculcea, CPSP sector 1 București — «Telefon cu claviatură». Camboze Adrian; îndrumător: ing. Popovici G., CPSP Iași — «Amplificator stereo — HI-FI 2x50 W».

MENTIUNI: Marc Stelian, îndrumător: Băleanu Lucian, CPSP Cimpina, județul Prahova — «Receptor pentru radiogoniometrie de amatori cu conversie directă». Nagy Carol, Man-tea Cezar, Romulus Stănuța; îndrumător: Ivănuș Ioan CPSP Petroșani, județul Hunedoara — «Calculator sumator în cod binar de un rang». Lazăr Gheorghe, Lazăr Ion, Dogaru Nicolae; îndrumător: Morjan Gheorghe, CPSP Baia de Aramă, județul Mehedinți — «Amplificator ste-

reo de 2x20 W». Tănase Sorin, Cioică Marga, Dinieru Benone, Iordache Mariana; îndrumător: Voinescu Aurel, CPSP Craiova, județul Dolj — «Lucsonu». Doru Galaton, Nechetin Adrian, Echim Doru; îndrumător: Buia Ștefan, CPSP Năsăud, județul Bistrița Năsăud — «Alimentator cu tensiune reglabilă și protecție la scurtcircuit și suprasarcină». Rau Karoly, Moldvay Laszlo, Kerkes Csaba, Bakk Agnes, Poteică Nicolae; îndrumător: Korodi Laszlo, CPSP Covasna — «Muzică și culoare fonică». Moțiu Marcel, Moțiu Nicușor, Toma Marta; îndrumător: Luciu Teodor, CPSP Pincota, județul Arad — «Receptor de trafic pentru benzile de radioamatori». Filip Simona; îndrumător: Filip Vasile, CPSP Dej, județul Cluj — «Emitător receptor pe UUS». Tabără Cristian; îndrumător: Julasz Attila, CPSP Oradea, județul Bihor — «Instrument practic pentru însușirea semnelor morse». Schmidt Horst, CPSP Copșa Mică, județul Sibiu — «Interfon cu 2 posturi». Zimleansch Alexandru, Abromov Alexandru, Munteanu Dan, Colesnicencu Dan; îndrumător: Flor Petru, CPSP Tulcea, județul Tulcea — «Combina Telefonică 03».

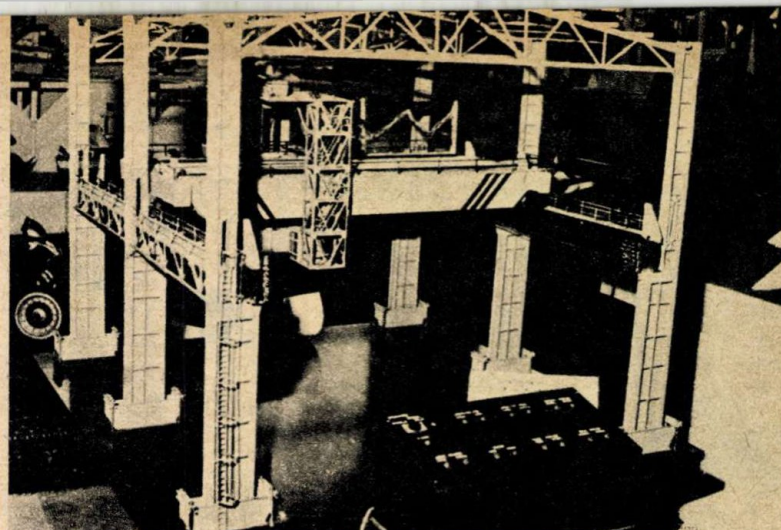
SECȚIA E. JUCĂRII

PREMIUL I și medalia de aur: Ruș Cristian, Dumitroaia Mihai, Dumitroaia Nelu, Dulcescu Liviu; îndrumător: Apetrea Vasile, CPSP Iași, județul Iași — «Complex pentru cercetări spațiale». Mustăciosu Mădălina, Constantin Luiza, Radu Mihaela; îndrumător: Avram Mihaela, CCPSP București — «Ludimat 1». Lupu Adriana, Mustăciosu Cătălin, Gheorghe Leonaș; îndrumător: Avram Mihaela, CCPSP București — «Intetray».

PREMIUL II și medalia de argint: Cezar Fomin, Rotaru Cristi, Mărginean Cristina; îndrumător: Grigoraș Ilie, CPSP Suceava, județul Suceava — «Motanul pescar». Scabratura Ion, Panaitescu Nicolae; îndrumător: Gheorghiu George-Ion, CPSP Slobozia, județul Ialomița — «Bila năzdrăvană».

PREMIUL III și medalia de bronz: Gyallaj Szilard, Kobori Zsolt; îndrumător: Sete Zoltan, CPSP Cehu Silvaniei, județul Sălaj — «Tir electronic». Anghel Radu, Roșu Mădălina, Dangel Berhart, Pătuțescu Radu, Suvagău Paul, Brindusa Mihai; îndrumător: Voiculescu Dan, CPSP sector 1 București — «Pistă de concurs auto cu trei benzi de circulație».

MENTIUNI: Groza Alfred, Bodor Andor; îndrumător: Bodor An-

dor, CPSP Sf. Gheorghe, județul Covasna — «Farfurie zburătoare». Crețu Viorel; îndrumător: Budeanu Stan, CPSP Odobesti, județul Vrancea — «Vehicul cu propulsie prin vibrații». Grama Adriana, Mărginean Florin, Romosan Valentin, Szekely Gabriel, Aldea Mircea, Bozga Dragomir; îndrumător: Kloyber Siegfried, CPSP Cugir, județul Alba — «Biciclistul echilibrist». Georgescu Daniela, CPSP Roșiori de Vede, județul Teleorman — «Canar electronic». Dobrotă Eugen, Mirea Carmen, Suditu Valentin, Drăgan Gabriel, Dima Mircea, Bornac Bodan; îndrumător: Tarachiu Gabriela, Șc. gen. nr. 28 Brăila, județul Brăila — «Cătel electronic cu semnalizator optic intermitent».

SECȚIA F. MODELISM

PREMIUL I și medalia de aur: Ionescu Tiberiu, Loloiu Daniel, Toma Petrișor, Ianculescu Ionel; îndrumător: Șerban Ion, CCPSP București — «Aeromodel R/C — Dac 2050 — cu aripă Delta». Doboșan Costin, Andea Aleodor, Soboleanu Dan, Rakos Tiberiu, Cîrstena Virgil, Micle Sorin; îndrumător: Chihai Dan, CPSP Timișoara, județul Timiș — «Machetă de avion experimental cu geometrie variabilă». Stoloiceanu Emil, Mititelu Silviu; îndrumător: Gheorghe Anghel, CPSP Galați, județul Galați — «Navă prototip pe pernă de aer».

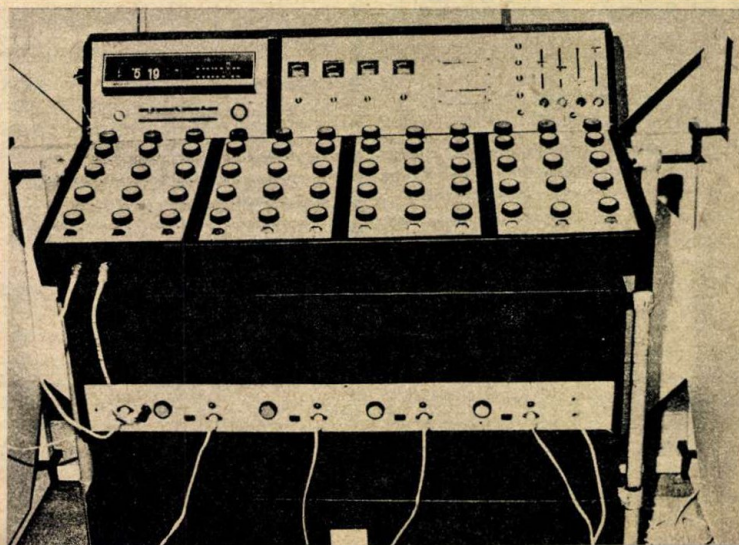
PREMIUL II și medalia de argint: Șulea Dorin; îndrumător: Serb Ioan, CPSP Reghin, județul Mureș — «Navă cu turbină eoliană». Movilă Vasile, Vargan Constantin, Vargan Florin, Zăru Mihai; îndrumător: Vargan Constantin, CPSP Țibănești, județul Iași

— «Aeromodel acrobatic «Jaguar».

PREMIUL III și medalia de bronz: Popia Ovidiu, Ionescu Bogdan, Tru-fin Bogdan; îndrumător: Ionescu Constantin, CPSP Botoșani, județul Botoșani — «Navomodel Pionier '80». Micloș Aurel, Csoma Gheorghe; îndrumător: Palotaș Gheorghe, CPSP Oradea, județul Bihor — «Aeromodel R/C». Balazs Istvan; îndrumător: Gergely Gaspar, CPSP Odorheiu Secuiesc, județul Harghita — «Velier mic pentru concurs». Holoștencu Eugen, Iscreev Adrian; îndrumător: Cârstea Adrian, CPSP Tulcea — «Glisor turbo-reactor R.1». Mavrodin Ion — Șc. gen. Rîșnov, județul Brașov; îndrumător: Vasilescu Valentin — «Avion pentru cercetări meteorologice». Conciar Dan, Iosif Relu; îndrumător: Marin Mândica, CPSP Brăila — «Car-gou 7500 tdw».

MENTIUNI: Moianu Sorin, Nasture Constantin; îndrumători: Nemțoiu Ion, Ecobescu Ion, CPSP Tg. Jiu, județul Gorj — «Papuc zburător». Cruciat Adrian, Croitoru Sorin, Ardeleanu Liviu; îndrumător: Botărel Ioan, CPSP Cîsnădie, județul Sibiu — «Laborator spațial și Navetă interplanetară». Popa Tudorel, Tibuleac Dan; îndrumător: Rusu Eugen, CPSP Vaslui — «Glisor cu Redan Aprobat R/C». Urse Marian, Famiian Denis, August Ștefan; îndrumător: Anghel Ion, CPSP Buzău — «Pasager maritim «Burebista»». Ganea Dorin, Petcu Gheorghe; îndrumător: Culea Chimon, CPSP Oltenița, județul Ilfov — «Pasager fluvial Oltenița». Zaharioaia Delia; îndrumător: Zaharioaia Petru, CPSP Bacău, județul Bacău — «Navă propulsată de pasageri». Topor Monica; îndrumător: Topor Mihai, Vlădescu-Olt Alexandru CCPSP — București «Automodel R/C».

(Continuare în numărul viitor)

INFINI

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	L	A	L	A	L	L	L	L	L	L	L
2	C	E	A	S	U	R	I	A	P	E	
3	L	A	Z	M	I	N	A	A	F		
4	F	F	A	A	T	A	E	D	I	L	
5	P	R	I	N	S	O	R	I	T	E	
6	I	U	L	I	C	M	A	R	C		
7	T	I	A	S	C	A	A	S	T		
8	O	C	A	C	E	T	E	O	O		
9	A	I	S	E	R	R	O	M	A		
10	R	O	M	E	N	F	O	T	A	R	
11	E	C	U	A	T	O	R	I	A	L	E

ORIZONTAL: 1) Luminos. 2) Se poartă cu cadran fosforescent. Joc de culori pe care îl fac în lumină anumite obiecte lucioase (pl.). 3) Teren arabil pregătit pentru cultură. Centru de extracție al cărbunelui. În afară! 4) Tărâ de unde s-au răspândit în secolul al XIV-lea luminile Renașterii. Face parte din conducerea unui oraș. 5) Începe proiecția! Bătute de soare (pl.). 6) Luna lui cupor. Arbore fructifer. 7) Ciupercă parazită utilizată la aprins focul. Acesta (pop.). 8) Măsura lui Cuza. Grup de oameni (pl.). 9) Usturoi. Parte lichidă a singelui. A fost mistuită de un puternic incendiu în anul 64 e.n., în timpul domniei lui Nero (54-68 e.n.). 10) A căpătat o culoare roșiatică sub acțiunea soarelui sau a focului. Centru al căldurii și luminii. 11) Zona calmelor..., aflate la 5 grade latitudine nordică și sudică, unde razele solare

cad aproape perpendicular întregul an. **VERTICAL:** 1) Strălucitoare, scintiletoare. 2) Luminile rampei. Miercură..., oraș în județul Harghita. 3) Pur-tătoare de lumină. Diminutiv feminin. Printre geamuri! 4) Foarte bun (fig.). Localitate în U.R.S.S. Osul hipofizei. 5) Emite radiații luminoase. 6) Distanță măsurată în ani-lumină (masc. fig.). Spa-țiu aflat în stăpânirea astrilor. 7) Luntre mică pescărească. Zăpadă. Florescu Ra-du. 8) A introduce aer în masa unui lichid sau material granulos. Personaj principal al unei opere literare (pl.). 9) În sfârșit luminată! Rază subțire de lumină. Lac pentru unghii. 10) Sursă primitivă de lumină. Locuitor al Somaliei. 11) Dis-pozitiv de iluminat care formează prin reflexie un fascicul de lumină.

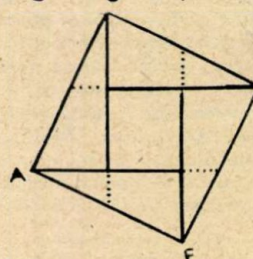
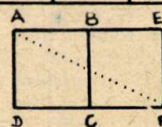
DICTIONAR: LHA, CIN
Venera Popescu

CLUBUL Logicienilor

Prezintă Edmond Nicolau

Rezolvarea problemei din numărul trecut.

Considerăm latura unui pătrat ca fiind 1. Atunci aria unui pătrat este tot 1, iar aria totală a hirtiei disponibile va fi 5. Un pătrat cu aria de 5 are latura $\sqrt{5}$. Dar $5 = 1^2 + 2^2$. Punem alături două pătrate, astfel încât să formeze un dreptunghi de laturi 1 și 2, având o latură comună și observăm că diagonala acestui dreptunghi are tocmai valoarea 5, conform teoremei lui Pitagora. Tăiem dreptunghiul pe diagonală și dispunem de două triunghiuri dreptunghice de ipotenuză 5. Repetăm operația cu alte două pătrate și dispunem de alte două triunghiuri de ipotenuză 5. În modul acesta am utilizat patru pătrate și am efectuat patru tăieturi. Dispunem cele patru triunghiuri cu ipotenuzele în afară, astfel încât să formeze un pătrat de latură 5. În mijloc rămâne un spațiu liber de forma unui pătrat cu latura 1: aici plasăm cel de al cincilea pătrat.

PRIMA GRAMATICĂ ROMÂNEASCĂ

ELEMENTA LINGUAE DACO-ROMANAE, SIVE VALACHICAE COMPOSITA

AB SAMUELE KLEIN DE SZAD, ORD. S. BASILII M. IN COLLEGIO GRAECI ETUS CATHOLICORUM VINDOBONENSIS AD E. BARBARUM EDITORUM.

LOCUPLETATA VERO, ET IN HUNC ORDINEM REDACTA

GEORGIO GABRIELE SINKAI, ACADEMICUS, AD. LL. THEOL. ET GR. THEOL.

VINDOBONAE, Typ. JOSEPHI NOR. DE KRESZTSCA, MDCCLXXII.

În toamna aceasta se implinesc două sute de ani de la apariția primei gramatici tipărite a limbii române. A fost editată la Viena, în anul 1780 și s-a numit: «Elementa linguae dacoromanae sive valachicae» și i-a avut ca autori pe Samuel Micu și Gheorghe Șincai. Un exemplar din această valoroasă publicație se păstrează în colecția de cărți rare a Bibliotecii Academiei Republicii Socialiste România.

SPORT ȘI TEHNICĂ

PRINTRE CASCADORI

Meserie relativ nouă, cascadoria — școală a curajului și a dirzeniei — a devenit necesară datorită situațiilor cu un grad mare de periculozitate din filmele istorice, sportive, de aventuri etc.

Pornind de la deviza că «nimic nu este imposibil», cascadorul a devenit un adevărat profesionist, iar cascadoria o știință complexă, care impune celui ce o practică, pe lângă unele calități naturale deosebite (forță, agilitate, intuiție, voință, talent), cunoștințe teoretice complexe de fizică, chimie, mecanică, circulație rutieră, artă cinematografică etc.

În ceea ce privește cascadoria cu automobilul, trebuie avute în vedere paralel pregătirea automobilului, a conducătorului auto, cunoașterea scenariului, a desfășurării acțiunii.

Conducătorii auto deveniți cascadori

VITEZA = 70 KM/ORĂ (AUTOMOBIL)

SALT de 15 metri

C

A

B

50 m

50 m

sunt în general foști piloți de raliuri sau absolvenți ai unor cursuri speciale de conducere sportivă a automobilului. Numai talentul nu este suficient. El trebuie cultivat.

La cursurile de pilotaj intră numai candidați care au cunoștințe de mecanică avansate, au fost campioni de motociclism, s-au calificat pe locuri frunțase ori au câștigat concursuri de începători, au participat ca «navigatori» la unele raliuri importante etc.

Învățând conducerea sportivă, dinamică, evitarea accidentelor și multe alte «secrete», unii din elevii acestor școli ajung piloți de raliuri, alții — cascadori ce conduc autovehicule în condiții speciale, deosebit de grele. Numărul piloților de raliuri de Mari Premii Formula 1 nu depășește cifra de 30, condițiile de pilotaj fiind extrem de grele, asemănătoare cu ale cascadorilor. Pentru a evita accidentarea datorită incendiilor, au fost puse la punct costume speciale, ușoare, rezistente la foc.

Pregătirea automobilului este relativ simplă și derinde foarte mult de viitoa-

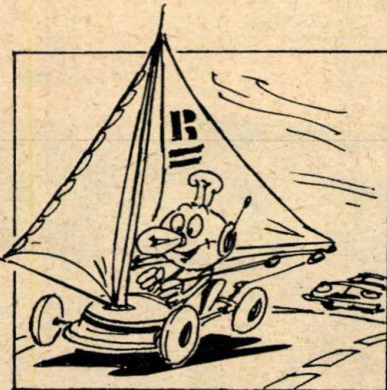
JOC ARITMETIC

Cerem unui coleg să înmulțească în cel mai mare secret un număr oarecare cu 9. Apoi să suprimă din produs una din cifre și să ne indice numărul format din cifrele rămase. Un mic efort și îi putem spune colegului care a fost cifra pe care a suprimat-o.

Secretul? Rețineți, ca să-i uimiți și pe alți parteneri de joacă: întotdeauna suma cifrelor din produsul unei înmulțiri cu 9 este divizibilă prin 9.

Aflind suma cifrelor din număr ce vi s-a indicat, vedeți cât lipsește spre a avea un multiplu de 9. Diferența va reprezenta cifra căutată.

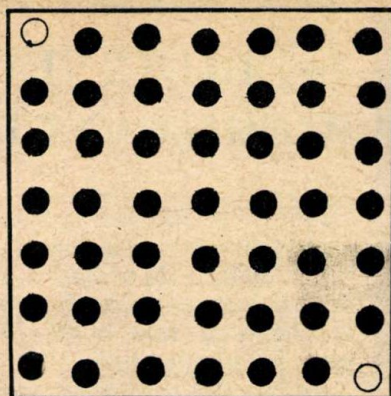
Exemplu: numărul înmulțit, în secret, de către partener, cu 9 este 653. Produsul este 5 877. Suma cifrelor este $(5 + 8 + 7 + 7) = 27$. Suprimând din aceasta cifra 8, de pildă, rămân 577. Suma cifrelor acestui număr $(5 + 7 + 7)$ este 19. Cel mai apropiat multiplu de 9 este 27. Diferența între 27 și 19 este 8, adică tocmai cifra căutată!

rea lui utilizare. De exemplu, una este să sari cu un automobil peste o apă lată de 10-15 metri și alta să execuți «spirală» (rotire în aer cu un unghi de 360 de grade și aterizare pe roți) realizată pe astrodromul din Houston (S.U.A.) de către pilotul de reactiv și celebrul parașutist C. Galiano. În acest ultim caz programul și parametrii au fost puși la punct de către un calculator, iar automobilul special «Javelin» a fost structurat și ranforsat cu roll-bare (țeavă sau bară rotundă), pilotul fiind fixat în chingi asemănătoare celor de pe avioanele supersonice.

Pentru pregătirea automobilului trebuie avute în vedere următoarele operații:

- ranforsarea habitaculului sau, altfel spus, întărirea interiorului automobilului cu un fel de «colivie» (cadru) din țeavă rotundă, pentru ca în caz de răsturnare să se evite accidentarea pilotului;
- ranforsarea spațiului de sub capota autoturismului la fel ca mai sus; se are în vedere protecția motorului și a celorlalte organe și piese;
- înlocuirea rezervorului de benzină cu unul mic, de aproximativ 2-3 litri;
- ranforsarea glisierelor de la scaunul șoferului, pentru a-l face să reziste șocurilor;
- întărirea suporturilor bateriei de acumulatori;
- înlocuirea amortizoarelor cu altele, mult mai dure (rezistente, supradimensionate), pentru a se evita talonarea sus-

ALEGEȚI UN DRUM

...care să unească cele două cerceuțe albe din figura alăturată, în așa fel încât traseul să treacă prin toate punctele negre, fiecare linie să atingă cel puțin patru dintre ele și să nu se frângă nicio dată în unghi drept. Sint mai multe soluții. Căutați-le!

Una dintre ele — în numărul viitor.

Claudiu Vodă

CELE MAI...

Cea mai veche asociație sportivă din Europa este cea a maeștrilor de scrimă, înființată la Paris în anul 1554.

Cele mai vechi hărți au fost întocmite de către geograful elin Hecaterios, în anul 575 î.e.n.

Cel mai vechi ghid turistic a fost alcătuit de către geograful grec Pausanias, în anul 174 al erei noastre.

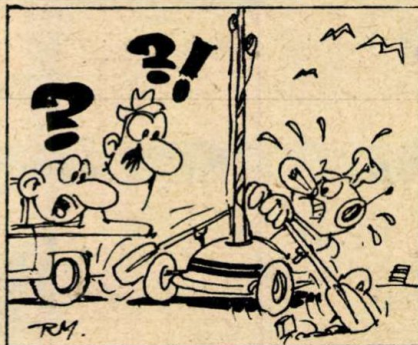
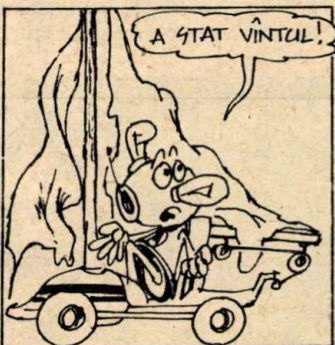
Cea mai pitorească floră și faună acvatică din Europa se află în Delta Dunării

Cele mai vechi oglinzi cu cositor au fost realizate de către spanioli în anul 1237.

Cea mai veche monedă de hirtie a fost tipărită în China, în 1350.

Cea mai veche pereche de ghete a fost confecționată în anul 1250, în Flandra, și prezintă mari asemănări cu încălțăminte noastră de astăzi.

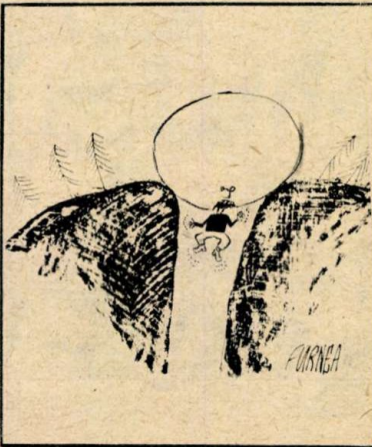
Ioana Ciotoi

minarea unghiului de 10 grade al saltului, pentru ca autoturismul să nu pice în bot sau pe spate, ci să aterizeze pe cele patru roți după efectuarea saltului de aproximativ 15 metri. Ca să nu mai amintim o chestiune secundară, dar destul de dificilă: acomodarea cailor cu zgomotul autoturismului care venea din urmă.

Fără îndoială că fiecare cascadorie, în funcție de specificul ei, necesită o pregătire deosebită, antrenamente și multă, multă atenție, atât pentru reușita ei cât și pentru a se exclude accidentarea participanților.

Dr. ing. Traian Canță

ARITMETICĂ DISTRACTIVĂ

Răspuns la problema din numărul trecut:

La prima vedere ar părea că ambele autobuze parcurg distanța în același timp. Este greșit. Distanța între cele două localități este de 200 km. Primul autobuz merge la dus în $200 : 50 = 4$ ore, iar la întors în $200 : 40 = 5$ ore; Total, dus-întors: 9 ore.

Al doilea autobuz face pe aceeași distanță $(200 + 200 \text{ km})$ în $400 : 45 = 8$ ore, 53 minute. Diferența este mică, dar... există.

CELE MAI VECHE CĂI FERATE DIN ROMÂNIA

Calea ferată cea mai veche din România este cea de pe linia Timișoara-Jimbolia. Ea a fost construită în anul 1857. În ordinea vechimii urmează linia Cernavodă-Constanța, creată la 1860, Ilici-Grigore Ghica (1867) și București-Giurgiu (1869). După cele din Anglia, Franța, Belgia, Germania, Austria și Rusia, acestea sînt printre cele mai vechi din Europa. Primul tren din lume a fost pus în circulație pe linia Stockton-Darlington (Anglia) la 27 septembrie 1825. El era tractat de locomotiva «Active», construită de părintele căilor ferate, George Stephenson. O mașină cu aburi de un tip aproape asemănător a circulat și pe linia Jimbolia-Timișoara.

ORIGINEA LACULUI URSU

În urma cercetărilor întreprinse de oamenii de știință s-a constatat că, pe locul unde se află cunoscuta stațiune balneo-climaterică Sovata, a existat cu milioane de ani în urmă laguna unei mări. Din această lagună n-au mai rămas decît straturile de sare rezultate în urma evaporării apei. Acestea au fost apoi acoperite de lava unor vulcani, astăzi în întregime stinși. Apa riurilor adunată în dolinele vulcanice a dat naștere mai târziu la cîteva lacuri. Unul dintre acestea este și cunoscutul lac Ursu, care are o suprafață de 45 000 mp. Lacul este unic în lume în felul său. La suprafață, apa sa, adusă de trei piraie, are o concentrație de sare mai redusă; spre fund ea devine din ce în ce mai sărată. Concentrațiile de sare determină temperaturi diverse: 20 grade Celsius la suprafață, 40 de grade la un metru adîncime, 60 de grade la un metru și jumătate.

Cutezători

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
ION DONCA

Prezentare artistică:
IOAN DONCA
Prezentare tehnică:
ION MIHĂESCU

Redacția: Piața Scintei nr. 1.
București 33. Telefon: 17 60 10.
ADMINISTRAȚIA: Editura «Scin-
teia», TIPARUL C.P.C.S. ABONA-
MENTE: prin oficiile și agențiile
P.T.T.R. Cîștitori din străinătate
se pot abona adresîndu-se la
ILEXIM — departamentul export-
import presă P.O.B. 136—137 telex:
11224 București.